

POLSKA AKADEMIA NAUK
INSTYTUT GEOGRAFII I PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA

POLISH ACADEMY OF SCIENCES
INSTITUTE OF GEOGRAPHY AND SPATIAL ORGANIZATION

Grzegorz Węclawowicz
Janusz Księżak

ATLAS WARSZAWY

ZESZYT 1

Struktury demograficzne
i gospodarstw domowych

Warszawa 1993

POLSKA AKADEMIA NAUK
INSTYTUT GEOGRAFII I PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA

POLISH ACADEMY OF SCIENCES
INSTITUTE OF GEOGRAPHY AND SPATIAL ORGANIZATION

Grzegorz Węclawowicz
Janusz Księżak

ATLAS WARSZAWY

ZESZYT 1

**Struktury demograficzne
i gospodarstw domowych**

Warszawa 1993

Opiniował do druku:

Prof. dr Piotr Korcelli

©.Copyright 1993
Instytut Geografii i PZ PAN

Adres redakcji:

00-927 Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 30

tel.: 26 99 95, 20 03 81 w. 650, 676

fax: 26 72 67

WSTĘP

Przedmiotem atlasu jest miasto Warszawa pojmowane jako zjawisko przestrzenne. Przedstawienie tego zjawiska w formie atlasu ma na celu przybliżyć nas do zrozumienia różnicowań istniejących w przestrzeni miasta. W przestrzeni tej zapisane są procesy społeczne, ekonomiczne i polityczne decydujące o lokalizacji mieszkańców. W strukturze elementów fizycznych zagospodarowania przestrzennego zapisany jest sposób w jaki mieszkańcy, jako jednostki, grupy społeczne i społeczeństwo, kształtują, użytkują i widzą przestrzeń miasta. Nie wszystkie elementy nawet wąsko definiowanych różnicowań przestrzennych są przedmiotem naszego zainteresowania.

Określając dokładniej przedmiot atlasu można stwierdzić, że interesują nas głównie: mieszkańcy miasta, wytwory materialne byłych i aktualnych mieszkańców, wartości przypisywane poszczególnym wycinkom przestrzeni oraz środowisko przyrodnicze.

Podstawowym celem badawczym atlasu będzie określenie wzajemnych relacji współwystępowania wymienionych czterech elementów różnicowania przestrzennego. Realizacja tak postawionego celu badawczego (choćby częściowa) zmierza do określenia roli przestrzeni w kształtowaniu struktury różnicowań społecznych, ekonomicznych i środowiskowych miasta. Atlas dzięki swej funkcji identyfikującej strukturę różnicowań przestrzennych istniejących w mieście stworzy podstawy empiryczne do przejścia od opisu do generalizacji i wyjaśnień.

W oparciu o materiały empiryczne atlasu bardziej "prawomocne" będzie np. tworzenie hipotetycznych systemów wyjaśnień wiążących przekształcenia poszczególnych struktur społeczno-przestrzennych z działalnością określonych procesów politycznych, społecznych czy gospodarczych. Możliwa będzie również częściowa weryfikacja wielu hipotez społecznych i ekonomicznych przez ich konkretyzację, tj. przejście od ogólnego poziomu pojęć teoretycznych na niższy poziom - efektów przestrzennych działania konkretnych zjawisk i aktorów. Wszystko to powinno ułatwić budowę systemów wyjaśnień, o charakterze przyczynowo-skutkowym, istniejących różnicowań społeczno-przestrzennych.

Zapoczątkowanie wydawania Atlasu Warszawy jest rezultatem kompromisu pomiędzy marzeniami a możliwościami. W ubiegłych latach prowadzono szerokie prace nad Atlasmem Społecznym Warszawy. Prace te prowadzone były przez Krzysztofa Herbsta, Andrzeja Lubiatowskiego, Jana Rutkiewicza i Grzegorza Węclawowicza, oraz wielu innych badaczy zmieniających się w czasie. Badania te finansowane były w ramach CPBP 3.08.02.04 "Polska Kultura Narodowa, jej tendencje rozwojowe i percepcja", Instytut Miasta, Towarzystwo Urbanistów Polskich, a w końcowej fazie przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk.

Rozpoczęcie wydawania Atlasu Warszawy w formie zeszytów ma na celu szybsze udostępnienie szerszemu gronu podstawowych materiałów kartograficznych i analiz. Uważamy, że nie można czekać na możliwość "monumentalnej publikacji" ponieważ materiały empiryczne starzeją się a na "rynku" wydawniczym i naukowym brak bieżącej informacji o przemianach zachodzących w przestrzeni miasta.

Prezentowany pierwszy zeszyt Atlasu Warszawy stanowi część realizacji programu badawczego pt: "Warszawa i jej aglomeracja w procesie przemian". Zakładamy, że poszczególne zeszyty mogą w przyszłości wejść do bardziej syntetycznego opracowania - Atlasu Społecznego Warszawy. Pierwsze zeszyty atlasu stanowią analizę "stanu wyjściowego" u progu zasadniczych przemian w kraju. Podstawowe informacje pochodzą z Narodowego Spisu Powszechnego 1988 r., który dostarczył w pewnym sensie "fotografii" stanu końcowego gospodarki centralnie planowanej. Poznanie stanu wyjściowego traktuje się jako podstawę do oceny i śledzenia późniejszych transformacji.

Koncentrując się na stanie wyjściowym przekształceń oraz na stanie aktualnym będziemy starać się sięgać "wstecz", czyli przedstawiać strukturę miasta w latach siedemdziesiątych i w rozwoju historycznym. Zeszytowa forma Atlasu wynika z możliwości wydawniczych Instytutu. Jednocześnie pozwala na szybszą realizację zamierzeń wydawniczych oraz ciągłą aktualizację.

Przedstawienie zróżnicowań wewnątrzmijskich wymaga rozwiązania problemu jednostek analitycznych. Warszawa podzielona jest na dzielnice administracyjne. Dzielnice jednak są jednostkami przestrzennymi zbyt dużymi, pod względem obszaru i liczby zamieszkującej ludności, do badania zróżnicowania wewnętrznego miast. Lepszy obraz zróżnicowań wewnętrznych miast, jakkolwiek również niedoskonały, uzyskać można na podstawie podziału miast na jednostki urbanistyczne. Na podstawie takiego podziału przestrzennego można wnioskować o zróżnicowaniu przestrzeni wewnątrz miast. Główną trudnością w posługiwaniu się jednostkami przestrzennymi przy analizie zróżnicowań społeczno-przestrzennych jest ich wewnętrzne zróżnicowanie. W celu ekonomizacji wysiłku badawczego przyjmuje się zasadę wyboru takiej skali dezagregacji przestrzennej, aby wariancja wewnątrzjednostkowa była mniejsza niż wariancja międzyjednostkowa. Innymi słowy, aby zróżnicowanie danej zmiennej (danego zjawiska) było większe między jednostkami urbanistycznymi niż wewnątrz jakiegokolwiek jednostki urbanistycznej (przy ujęciu np. według rejonów statystycznych). W przypadku atlasu istotne znaczenie odgrywa problem czytelności, czyli możliwości zlokalizowania przestrzennego szczegółowej informacji samodzielnie przez czytelnika.

Aktualne możliwości wydawnicze ograniczają formę wydawnictwa do formatu A4. Powoduje to liczne konsekwencje. Kartogramy całej Warszawy w granicach administracyjnych np. w podziale na 1305 rejonów spisowych byłyby nieczytelne. Zdecydowano się na agregację danych statystycznych do 245 jednostek przestrzennych, uzyskując w ten sposób lepszą czytelność obrazu zróżnicowania przestrzennego miasta. Kartogramy poszczególnych dzielnic przedstawiono w dezagregacji przestrzennej na rejonyspissowe, które pozwalają na uchwycenie wszystkich istotniejszych zróżnicowań w przestrzeni miasta. Dokładniejsza dezagre-

gacja dzielnic na obwody spisowe przy formacie A4 powodowała by nieczytelność obrazu zróżnicowań przestrzennych.

W pierwszych zeszytach zaprezentowane będą zróżnicowania demograficzne, gospodarstw domowych, wykształcenia, zawodowe i społeczne, warunki mieszkaniowe. W następnych, skoncentrujemy się na aktualnych problemach społecznych i gospodarczych miasta oraz na zagadnieniach środowiska przyrodniczego. Każdy zeszyt poprzedzony będzie artykułem dającym częściową interpretację obrazu kartograficznego. Pozostawia to jednak użytkownikom atlasu swobodę wyciągania własnych wniosków i dokonywanie interpretacji.

Pierwszy zeszyt powstał w Zakładzie Geografii Osadnictwa i Ludności Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN w oparciu o sprzęt komputerowy i oprogramowanie Instytutu.

Część obliczeń wykonana została w Instytucie Badań Miejskich i Regionalnych Austriackiej Akademii Nauk w Wiedniu. Serdeczne podziękowania należą się Prof. E. Lichtenberger, Doc. F. Fassmannowi oraz Mgr Uschi Reeger.

Serdeczne podziękowania należą się również Urzędowi Miasta Stołecznego Warszawy za dofinansowanie druku.

*Grzegorz Węclawowicz
Janusz Książak*

Warszawa, luty, 1993 r.

Grzegorz Węclawowicz

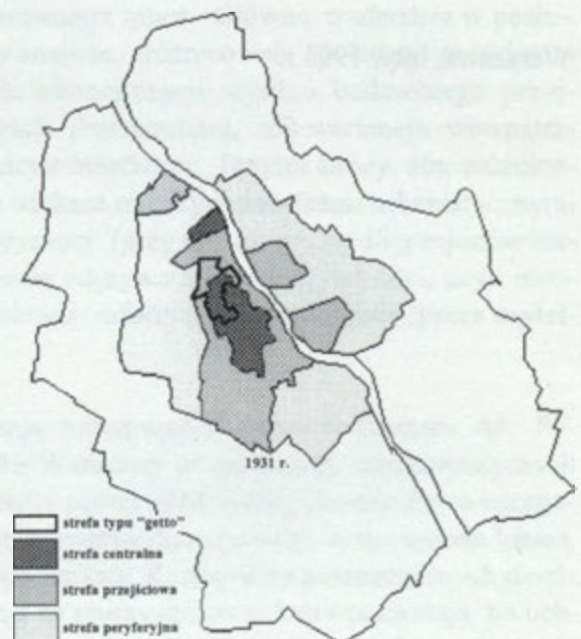
ZRÓŻNICOWANIA SPOŁECZNO-PRZESTRZENNE WARSZAWY

STRUKTURY DEMOGRAFICZNE I GOSPODARSTW DOMOWYCH W ŚWIETLE NARODOWEGO SPISU Powszechnego 1988

1. Źródła zróżnicowań społeczno-przestrzennych.

W strukturze przestrzennej miasta zapisana jest cała jego historia rozwoju. W miastach europejskich ukształtowanie podstawowych elementów strukturalnych zwłaszcza społecznych odbyło się jednak w ciągu ostatniego stulecia. W przypadku Warszawy, poza powszechnym procesem urbanizacji, decydujące znaczenie posiadało oddzyskanie przez Polskę niepodległości w 1918 r., a przez Warszawę funkcji stołecznych. Gwałtownemu rozwojowi ludnościowemu towarzyszyła znaczna ekspansja terytorialna miasta i modyfikacja struktury społeczno-przestrzennej. Ukształtowana przed II wojną struktura przestrzenna miasta opisana została w oparciu o pierwsze dostępne materiały statystyczne w skali rejonów spisowych dla spisu 1931 roku. Specyficzną "fotografię" istniejących wówczas zróżnicowań społeczno-przestrzennych wykonano za pomocą analizy składowych głównych dla 26 zmiennych i 84 jednostek podziału przestrzennego Warszawy (Węclawowicz 1975). W przestrzeni miasta wydzielono dwa wymiary typowe dla innych miast europejskich tj. status społeczno-ekonomiczny i status etniczny. W przestrzeni miasta można było zidentyfikować cztery różniące się wyraźnie swoim charakterem społecznym i gospodarczym strefy: centralną, etniczną, przejściową i peryferyjną (ryc. 1).

Strefa centralna charakteryzująca się najlepszymi warunkami mieszkaniowymi i najwyższym statusem mieszkańców obejmowała historyczne centrum miasta. Strefa etniczna posiadała charakter getta ludności żydowskiej. Strefa przejściowa zamieszkała była przez ludność reprezentującą średnią pozycję społeczno - zawodową, natomiast strefa peryferyjna przez ludność o najniższym statusie społecznym. Struktura społeczno - przestrzenna Warszawy w 1931 r. była więc typowa dla dużych miast Europy Środkowo-Wschodniej z wysokim statusem w centralnych częściach miasta, który obniżał się w miarę przesuwania się ku peryferiom. Towarzyszyła temu silna segregacja klasowa i etniczna mieszkańców.

ryc. 1

Druga Wojna Światowa niosąc ze sobą ogrom zniszczeń materialnych oraz eksterminację 800 000 mieszkańców spowodowała zachwianie stołecznego charakteru miasta. Decydujące znaczenie w utrzymaniu funkcji centralnych posiadał powrót starych mieszkańców oraz napływ nowych. Odbudowa i dalszy rozwój Warszawy przebiegał jednak w warunkach dominacji czynników ideologicznych. Miasto odbudowywano z jednej strony ze względu na jego wartości historyczne, symboliczne i narodowe, a z drugiej strony jako miasto socjalistyczne. Elementy tradycji historycznej i dziedzictwa narodowego podporządkowywano priorytetom ideologicznym.

Powstawowe znaczenie dla dalszego rozwoju miasta posiadała funkcja administracyjna oraz nadmierny, w stosunku do innych funkcji usługowych rozwój funkcji przemysłowych. W całym okresie powojennym funkcja administracyjno-polityczna ze względu na strukturę sprawowania władzy przyciągała centralną administrację działalności gospodarczych i społecznych charakterystycznych dla innych funkcji a więc handlowej, przemysłowej, kulturalno-oświatowej, usługowej i obronnej.

Dominacja funkcji administracyjnej i stołecznej wymuszała specyficzną specjalizację funkcjonalną przestrzeni miasta. Dotyczy to koncentracji oraz wydzielania w przestrzeni specyficznych obszarów pełniących funkcje o charakterze reprezentacyjnym oraz potrzebnych dla prawidłowego działania systemu zarządzania centralnego, kontaktów i wymiany informacji. Funkcje miasta zadecydowały o specyficie społecznej i zawodowej.

2. Geograficzne badania zróżnicowań społeczno-przestrzennych.

Struktura społeczno-przestrzenna Warszawy w 1970 r., tj. po 25 latach odbudowy ze zniszczeń wojennych oraz intensywnej rozbudowy w warunkach gospodarki centralnie sterowanej, ukształtowana została pod przemożnym wpływem nowego ustroju. Analiza czynnikowa w oparciu o 41 zmiennych pochodzących ze Spisu Powszechnego 1970 oraz 923 rejony spisowe pozwoliła zidentyfikować podstawowe wymiary zróżnicowań społeczno-przestrzennych (Węclawowicz, 1975). Wymiarami tymi były:

1. Pozycja społeczno-zawodowa
2. Sytuacja mieszkaniowa i społeczna
3. Pozycja ekonomiczna
4. Stan rodziny

Przeprowadzone badania wykazały, że pomimo znacznych przemian, przestrzeń Warszawy była w 1970 zróżnicowana pod względem statusu społecznego i statusu rodzinnego. W najogólniejszym ujęciu struktura przestrzenna miasta była zbliżona do układu klinowego ale z tak licznymi elementami zaburzającymi, że określono ją wtedy jako mozaikową (Węclawowicz 1975).

Generalną prawidłowością rozmieszczenia społeczeństwa Warszawy w podziale na kategorie społeczno-zawodowe była względna koncentracja wyższych kategorii w centralnych częściach miasta oraz koncentracja niższych kategorii na peryferiach. Podobnie większe gospodarstwa domowe i ludność w młodszym wieku występowała w większych proporcjach na peryferiach, a ludność starsza i małe gospodarstwa domowe w centralnych częściach miasta. Prawidłowości te, w skalach bardziej szczegółowych były jednak silnie ograniczone, a poszczególne kategorie społeczne silnie wymieszane przestrzennie.

Postawiono wówczas tezę o ogólnym spadku i pewnym wyrównaniu wartości społecznej konkretnych lokalizacji mieszkaniowych w przestrzeni miasta. Teza ta wynikała z faktu znacznego zmniejszenia, w rezultacie przemian ustrojowych, amplitudy zróżnicowań społeczno-przestrzennych w porównaniu do stanu przedwojennego.

W latach siedemdziesiątych rozpoczął się proces silniejszego różnicowania społecznego przestrzeni Warszawy i innych miast Polski. Analiza w oparciu o dane spisowe z 1978 r. dla Warszawy wykazała wzrost zróżnicowań społeczno-przestrzennych aż do podobnego stopnia jak w miastach Europy Zachodniej (Dangshat, Blasius, 1987)

Lata osiemdziesiąte to okres jeszcze silniejszego narastania zróżnicowań, któremu towarzyszył silny kryzys społeczno-gospodarczy związany z ostatecznym rozpadem komunizmu w Polsce.

Najbardziej radykalne zmiany zarówno w latach siedemdziesiątych jak i osiemdziesiątych następowały na obszarach nowego budownictwa mieszkaniowego. Stare struktury społeczno - przestrzenne zachowywały swoją stabilność ze względu na niską mobilność mieszkańców związaną z generalnym brakiem mieszkań oraz prawne utrudnienia zamiany mieszkań. Przemiany następowały stosunkowo wolno ale generalna tendencja polegała na osiedlaniu się wyższych grup społeczno - zawodowych na terenach reprezentujących wyższy status społeczny, a ludności uboższej i reprezentującej niski status społeczny na terenach o niskim statusie. Proces narastania zróżnicowań pogłębiał się.

W końcu lat siedemdziesiątych i w latach osiemdziesiątych nowe osiedla mieszkaniowe: Ursynów-Natolin, Tarchomin, Goćław, Bemowo; stały się przedmiotem szczególnie silnej konkurencji związanej z kryzysem budownictwa mieszkaniowego i gwałtownym spadkiem dostępnych zasobów mieszkaniowych. Skład społeczny takich obszarów jest najlepszym wskaźnikiem, które kategorie społeczne były silniejsze w rywalizacji o nowe zasoby mieszkaniowe i korzystną lokalizację przestrzenną.

3. Struktury demograficzne i wielkościowe gospodarstw domowych w badaniach zróżnicowań społeczno-przestrzennych.

Zjawisko zróżnicowań demograficznych w przestrzeni miast badane było najczęściej w ramach ekologii czynnikowej. We wszystkich badaniach stwierdzano znaczą separację przestrzenną poszczególnych kategorii wiekowych ludności. Przestrzeń Warszawy tak jak

wielu innych miast można podzielić na obszary młode i stare. Zróżnicowania przestrzenne o charakterze demograficznym wyjaśniane były w ekologii społecznej przy pomocy koncepcji cyklu życiowego. W przypadku Warszawy cykl życiowy mieszkańców w znacznym stopniu determinowany był strukturą budownictwa mieszkaniowego oraz polityką mieszkaniową państwa przy znacznym zamrożeniu możliwości zamieniania mieszkań.

4. Przekształcenia struktury demograficznej i gospodarstw domowych w Warszawie.

Warszawa posiada wiele cech specyficznych oraz wspólnych z innymi miastami Polski. Przemiany jakie zaszły w ostatniej dekadzie, a ściślej w latach 1978-1988, przyniosły największym miastom Polski bardzo niewielki wzrost. W okresie międzypisowym ludność miast wzrosła z 57.47 % do 61.18% ludności kraju. Wskaźnik dynamiki dla wszystkich miast w Polsce wynosił 115.01 i był wyższy od wskaźnika dynamiki ludności całej Polski ogółem (108.04). W przypadku Warszawy wynosił tylko 106.4. Świadczy to o wolniejszym wzroście w liczbach bezwzględnych Warszawy w porównaniu z ogólnym wzrostem ludności kraju i ludności miejskiej.

Udział ludności Warszawy w latach 1978 - 1988 w stosunku do ludności Polski ogółem spadł z 4.44.% do 4.37%, a w stosunku do ludności miejskiej ogółem spadł odpowiednio z 7.72 % do 7.14%. Następowaly również przemiany w zróżnicowaniach demograficznych, które miały bardziej wyraźny obraz przy analizie poszczególnych kategorii wieku.

W przypadku dzieci, tj. ludności w wieku 0 - 14 lat, wskaźnik dynamiki przyrostu tej kategorii wiekowej w Warszawie wynosił 122.89 i był niższy niż analogiczny wskaźnik dla wszystkich miast Polski ogółem (128.11 %) natomiast był wyższy od wskaźnika dla całej ludności Polski (114.85 %).

Ludność w wieku 15 - 24 lat wykazała w całym okresie 1978 - 1988 ujemne wskaźniki. Zjawisko to w przypadku Warszawy wykazywało większy spadek tej grupy wieku niż cała ludność Polski i miast ogółem.

Ludność w wieku 25 - 39 lat wzrosła we wszystkich miastach. W Warszawie wskaźnik dynamiki ludności w tej grupie wieku (112.49) był znacznie niższy w porównaniu do miast ogółem (124.53) i do ludności Polski (123.22).

Ludność w grupie wieku 40 - 59 wykazała minimalny przyrost w skali Polski (tylko o 1.28 %) oraz w Warszawie (o 1.03 %) w porównaniu do wskaźnika dynamiki w skali miast (przyrost o 11.7 %).

Proces starzenia się ludności miast potwierdza znaczny wzrost udziału ludności w wieku powyżej 60 lat. Przyrost widoczny w skali wszystkich miast Polski (126.56) wystąpił również w przypadku Warszawy (123.07).

Ewolucja struktury demograficznej w związku z dramatycznym spadkiem migracji do Warszawy zwłaszcza w drugiej połowie lat osiemdziesiątych odbywa się coraz silniej pod wpływem starzenia się aktualnych mieszkańców.

Nowe dzielnice wybudowane w latach osiemdziesiątych charakteryzują się większym udziałem dzieci. Obszary miasta zabudowane w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych zdominowane są przez poszczególne generacje ludności zawodowo czynnej. Obrazem starzenia się społeczeństwa miejskiego jest rosnący udział ludności w wieku ponad 60 lat.

5. Segregacja ludności według płci i grup wieku.

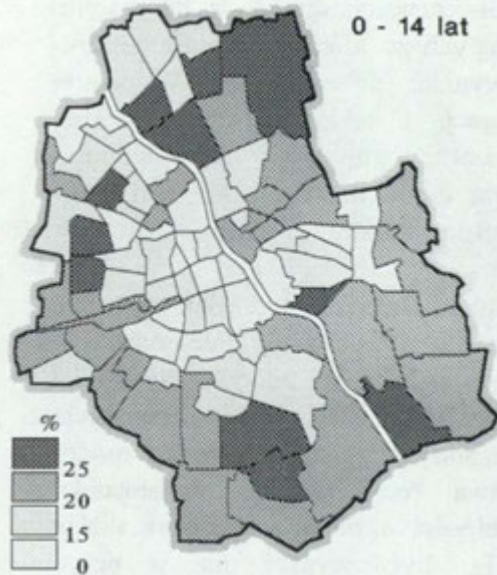
Obraz uzyskany z analizy przestrzennej rozmieszczenia ludności w podziale na grupy wieku pokrywa się z rozmieszczeniem wielu kategorii wielkościowych gospodarstw domowych. W strukturze ludności według płci i wieku występuje przewaga liczby kobiet nad liczbą mężczyzn. Wskaźniki segregacji oraz braku podobieństwa wskazują na znaczną segregację przestrzenną kobiet. Rozkład przestrzenny udziału kobiet w procentach ludności ogółem posiada podobny układ jak rozkład przestrzenny udziałów ludności starej. W przypadku Warszawy zdecydowana przewaga kobiet występuje w całej strefie centralnej.

Tabela 1.

Wskaźniki segregacji IS i wskaźniki braku podobieństwa ID ludności w podziale na kategorie wykształcenia, aktywności zawodowej, płeć i grupy wieku oraz wielkość gospodarstw domowych. Warszawa 1988 r.

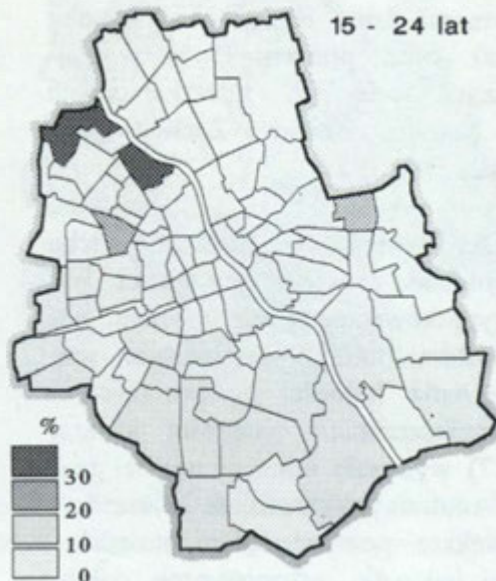
	IS	ID
Ludność w podziale na płeć i grupy wieku		
Kobiety	24.12	3.41
0 - 14 lat	17.37	13.25
15 - 24 lat	11.17	9.75
25 - 39 lat	11.04	7.29
40 - 59 lat	14.74	9.51
60 lat i więcej	29.50	23.08
Gospodarstwa domowe według wielkości		
jednoosobowe	26.31	16.94
dwuosobowe	17.05	10.61
trzy i czteroosobowe	57.82	18.51
pięć i więcej osobowe	17.22	16.16
gospodarstwa emerytów	36.74	20.97

Dzieci w Warszawie (grupa ludności w wieku 0 - 14 lat), stanowiły w 1988 r. 19.2 % ludności ogółem. Stosunkowo niski wskaźnik segregacji (17.37) wskazuje jednak na nierównomierne rozmieszczenie tej grupy. Podobnie wskaźnik braku podobieństwa rozmieszczenia dzieci do ludności ogółem (tab. 1) wskazuje na istotną nadreprezentację dzieci w niektórych jednostkach urbanistycznych. Najwyższy odsetek dzieci występował oczywiście w tych jednostkach urbanistycznych, które w dużym stopniu objęło budownictwo mieszkaniowe lat osiemdziesiątych tj.: Natolin, Bemowo - Zachód, Tarchomin, Gośćław - Lotniko. Dzieci stanowią tam ponad 30 % ludności. W obszarach centralnych miasta odsetek dzieci spadł poniżej 15 % (ryc. 2).

ryc.2

Rozmieszczenie ludności w wieku 15-24 lat (czyli tzw. grupy studenckiej) w Warszawie nie ujawniło większych prawidłowości przestrzennych (ryc. 3) Potwierdza to również niski wskaźnik segregacji (11.17) oraz stosunkowo niski wskaźnik braku podobieństwa do ludności ogółem (tab. 1).

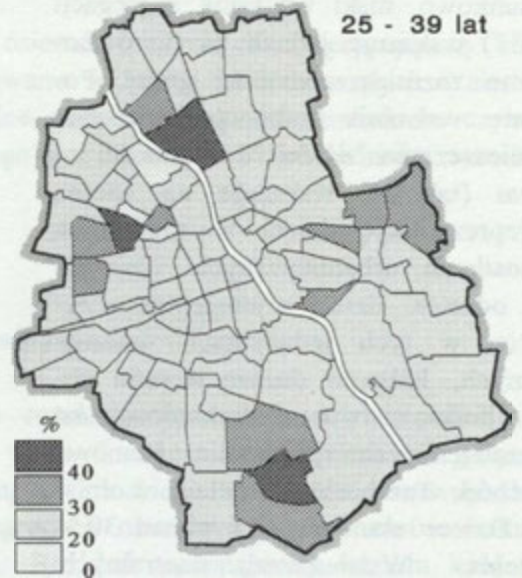
ryc. 3

W rozmieszczeniu ludności w grupie wieku 25 - 39 lat (ryc. 4) wyróżniły się ponownie obszary najnowszych osiedli mieszkaniowych z lat osiemdziesiątych, w których odsetek tej grupy wyniósł ponad 40 %. Wskaźniki segregacji i braku podobieństwa rozmieszczenia tej grupy do ludności ogółem miały najniższe wartości według grup wieku.

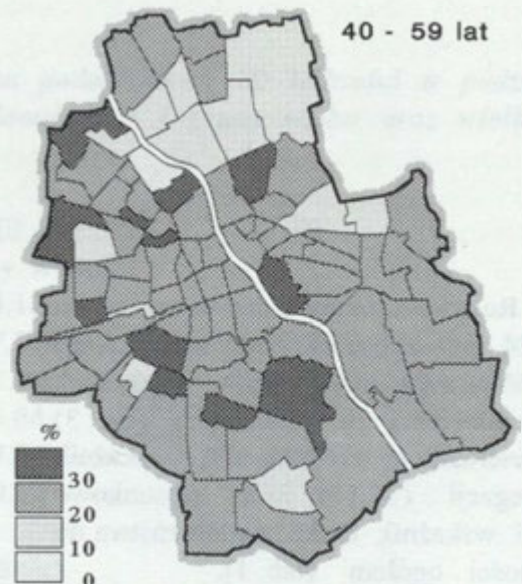
Rozmieszczenie ludności w grupie wieku 40 - 59 pokazuje falę osiedleńczą związaną z budownictwem lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych. Wskaźniki segregacji i braku podobieństwa rozmieszczenia w stosunku do ludności ogółem, jakkolwiek niskie (tab. 1), były wyższe niż w przypadku grupy wieku 25 - 39 lat.

W układzie przestrzennym dostarczono można było znaczny odsetek tej grupy wieku (ponad 30 % ludności ogółem) w wielu jednostkach dookoła strefy centralnej (np. Służew, Czerniaków-Wilanów, Saska Kępa, Bródno, Marymont, Szosa Krakowska, Jelonki, Piaski) oraz poniżej 15 % w najnowszych osiedlach mieszkaniowych (np. Natolin, Bemowo Zachód, Tarchomin (ryc. 5).

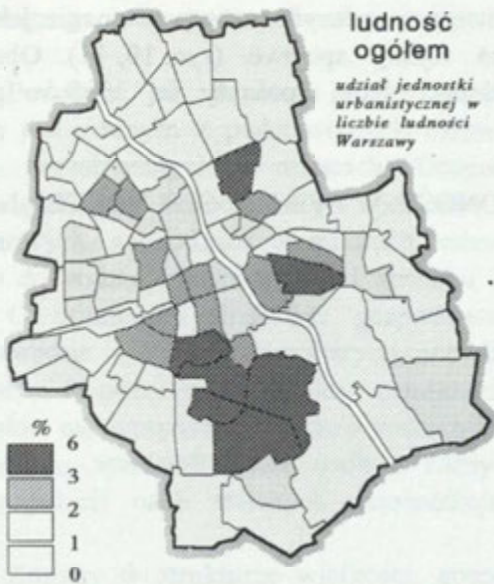
Dla ludności w starszym wieku stwierdzono największe wartości współczynników segregacji i braku podobieństwa (tab. 1). Porównanie rozmieszczenia ludności ogółem (ryc. 6) z rozmieszczeniem ludności starszej (ryc. 7) wykazało koncentrację tej grupy w centralnych częściach Warszawy. Największe pod względem liczby ludności jednostki urbanistyczne położone są bardziej na zewnątrz centrum, (Ursynów, Natolin, Stegny, oraz Bródno). Zdecydowana nadreprezentacja ludności starszej w centralnych częściach miasta potwierdzona była wysokim odsetkiem tej grupy ludności w centrum (niekiedy ponad 30 % ogółu mieszkańców danej jednostki, przy średniej dla całej Warszawy 17,9 %).

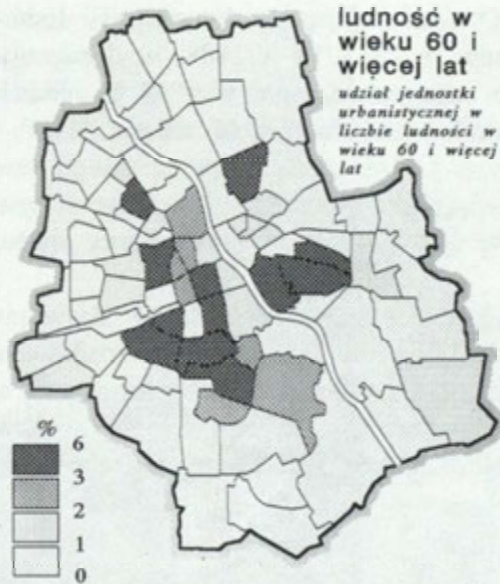
ryc. 4

ryc. 5

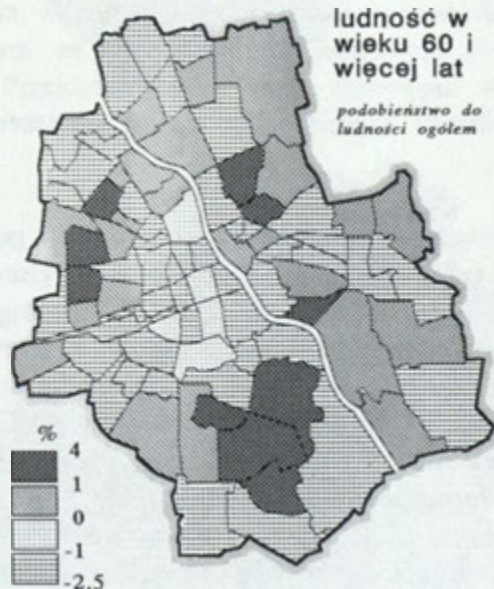
ryc. 6

ryc. 7

ryc. 8

ryc. 9

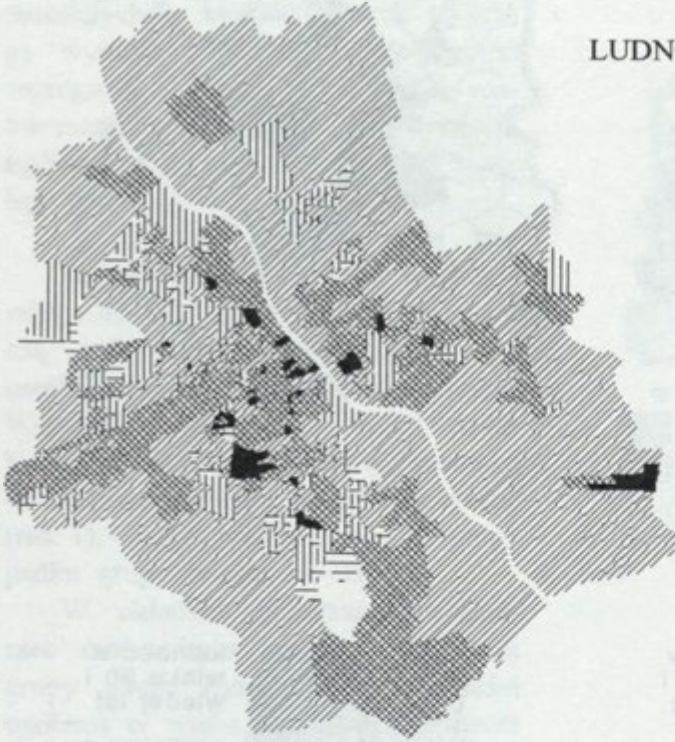
Podobnie rozmieszczenie współczynników lokalizacji (ryc. 8) wskazuje na obszary położone przeważnie w centralnych częściach miasta, jako obszary o największej segregacji przestrzennej ludności starszej.

Kartogram podobieństwa rozmieszczenia subpopulacji i ludności ogółem uwiadcza obszary, w których ludność starsza występuje w minimalnej liczbie (ryc. 9). W większości dotyczy to rejonów, zdominowanych przez budownictwo mieszkaniowe lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych.

O skali narastania koncentracji ludności starej świadczyć może porównanie kartogramów z lat 1978 i 1988 w dezagregacji na rejony spisowe (ryc. 10, 11). Obszary o najwyższym, powyżej 30 % udziale ludności starej pokryły w 1988 r. prawie całą centralną część miasta.

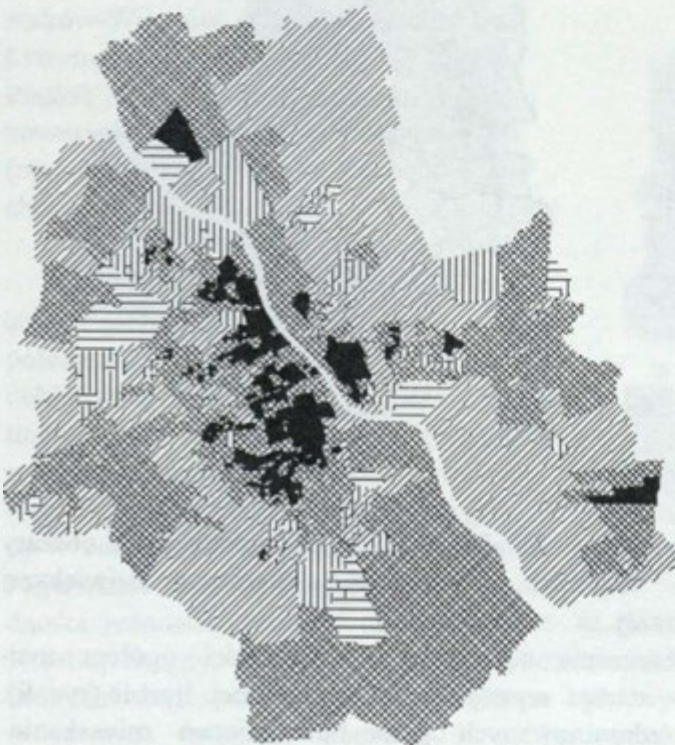
LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

1978

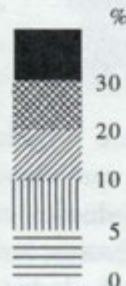

ryc. 10

1988

ryc. 11

6. Segregacja gospodarstw domowych i rodzin według kategorii wielkościowych.

Podobnie jak struktura wieku, również struktura gospodarstw domowych i rodzin jest jednym z podstawowych elementów charakterystyki demograficznej zróżnicowań przestrzennych w miastach. Gospodarstwo domowe jest podstawową jednostką demograficzną, ekonomiczną i społeczną. Zmiany w wielkości i strukturze gospodarstw domowych, zachodzące w miastach, odzwierciedlają zmiany w podejściu ich mieszkańców do rodziny, małżeństwa i sposobu życia.

O odmiennej strukturze gospodarstw domowych w wielkich miastach decydują różnorodne zjawiska charakterystyczne dla społeczeństw miejskich, tj.: zawieranie małżeństw w późniejszym wieku, zamieszkiwanie bez formalnego związku oraz pozamałżeńskie macierzyństwo, wyższe wskaźniki rozwodów, utrzymująca się tendencja do oddzielnego zamieszkiwania osób z różnych grup wieku, a zwłaszcza wzrost liczby subpopulacji osób starszych zamieszkujących oddzielnie.

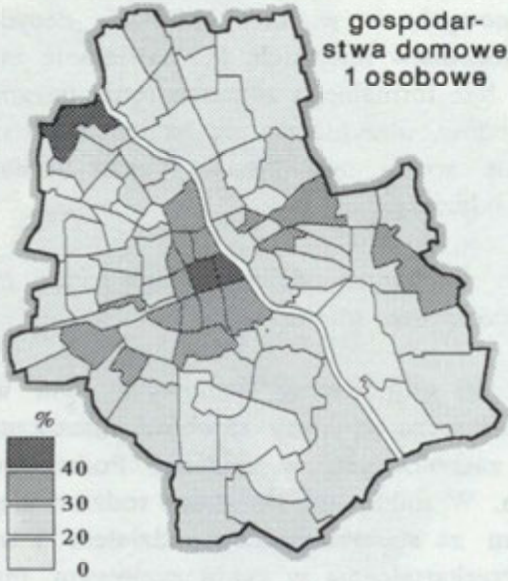
Zmiany w strukturze wielkości gospodarstw domowych odzwierciedlają więc bardziej całościowe zmiany zachodzące w społeczeństwie miejskim.

W skali wewnątrzmięskiej, struktura wielkości gospodarstw domowych była wypadkową poziomu rozwoju gospodarczego, a zwłaszcza struktury zasobów mieszkaniowych i procesów społeczno-demograficznych zachodzących w mieście. Podstawowe znaczenie posiada jednak cykl życiowy rodzin. W miarę upływu czasu rodzina ulega charakterystycznym przekształceniom związanym ze starzeniem się, podziałem i wydzieleniem się nowych rodzin, rozpadem itp. Przekształcenia w cyklu życiowym mieszkańców powodują nadanie poszczególnym obszarom miasta specyficznego charakteru społecznego.

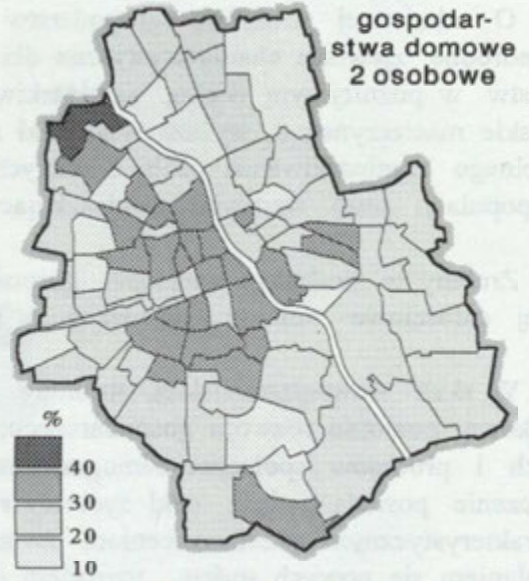
Przewaga gospodarstw domowych określonej wielkości w poszczególnych częściach miasta pozwala pośrednio wnioskować o przyszłych przeobrażeniach demograficznych na danym obszarze oraz rodzaju potrzeb i zagrożeń. Te kategorie wielkości są bardzo złożonymi jednostkami analitycznymi. Na przykład wysoki odsetek jednoosobowych gospodarstw domowych jest spowodowany przedłużeniem długości życia i wzrostem liczby ludności starszej, zmianami we wskaźnikach zawierania małżeństw oraz tendencjami do niezależności młodzieży, wysokimi wskaźnikami rozwodów, niedostatkami większych mieszkań utrudniającym tworzenie większych gospodarstw. Jednoosobowe gospodarstwa domowe są zatem bardzo zróżnicowaną grupą pod względem struktury wieku i stanu cywilnego. Niemniej w przestrzeni miast zaobserwować można było współwystępowanie koncentracji jednoosobowych gospodarstw domowych z koncentracją ludności starszej.

Warszawa posiada w porównaniu z innymi wielkimi miastami Polski najwyższy odsetek jednoosobowych gospodarstw domowych (26,3 %). W układzie przestrzennym najwyższym, ponad 30 % odsetkiem odznaczała się cała strefa centralna Warszawy, peryferie zaś, a zwłaszcza jednostki o przewadze nowego budownictwa mieszkaniowego, wykazywały odsetki znacznie niższe od średniej (ryc. 12). Podobnie koncentryczny układ przestrzenny zaobserwowano w przypadku dwuosobowych gospodarstw domo-

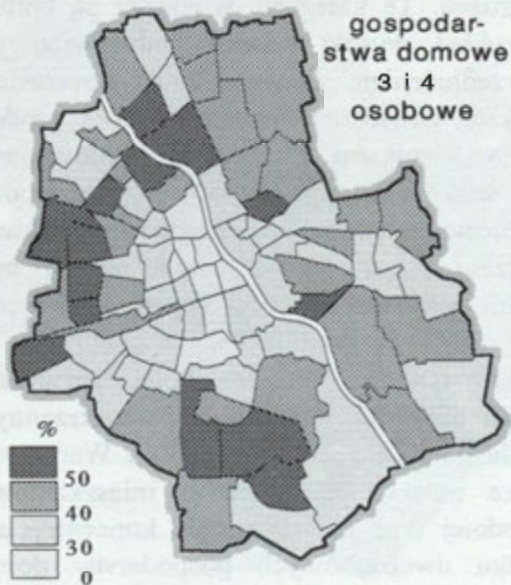
wych (ryc. 13). Koncentryczny rozkład przestrzenny, ale przy najmniejszych odsetkach w centrum miały gospodarstwa trzy i czteroosobowe (ryc.14) oraz pięć i więcej osobowe (ryc. 15). Najwyższe wartości odsetków gospodarstw domowych trzy i czteroosobowych, występowały w nowych osiedlach mieszkaniowych, a pięć i więcej osobowych na peryferiach i obszarach jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego.

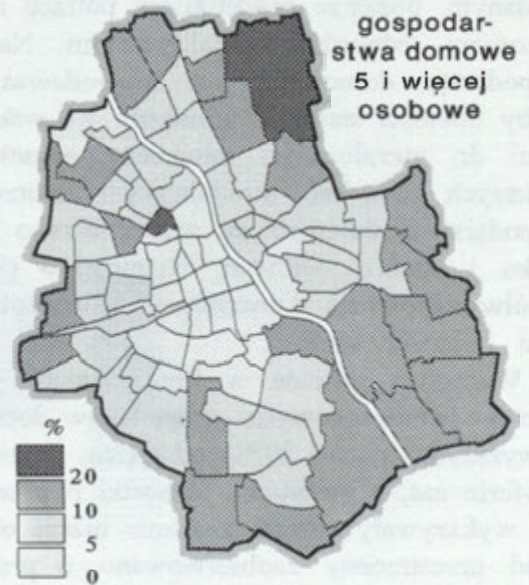
ryc. 12

ryc. 13

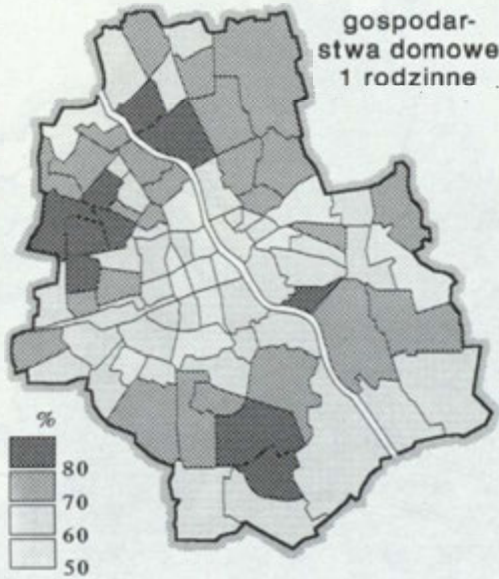

ryc. 14

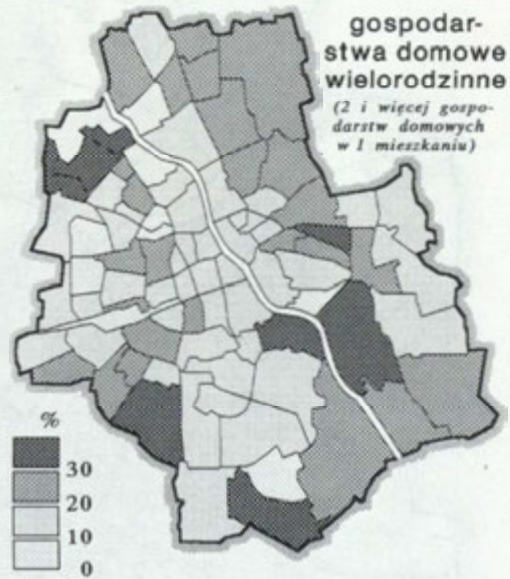

ryc. 15

Wydaje się więc, że wielkość mieszkań narzucała w znacznym stopniu strukturę wielkości gospodarstw domowych. Potwierdzało to pokrywanie się obszarów nowego budownictwa z najwyższymi odsetkami jednorodzinnych gospodarstw domowych (ryc. 16).

ryc. 16

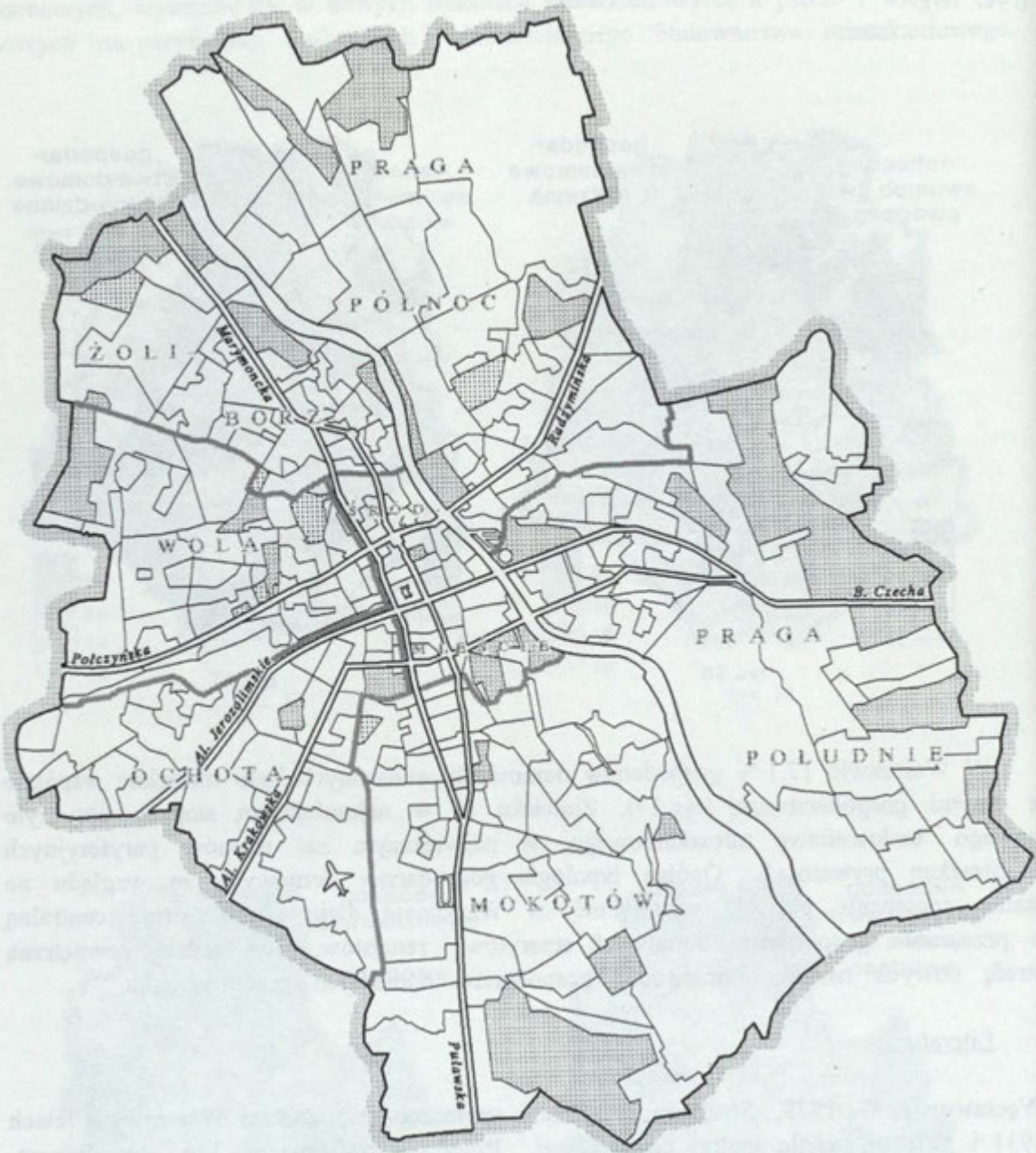
ryc. 17

W Warszawie 17,1 % gospodarstw domowych zmuszonych było mieszkać wspólnie z innymi gospodarstwami (ryc.17). Zjawisko to w najmniejszym stopniu dotyczyło nowego budownictwa mieszkaniowego, w największym zaś terenów peryferyjnych i mieszkań prywatnych. Ogólna typologia gospodarstw domowych ze względu na status społeczny pozwala wyodrębnić w Warszawie dwie strefy: strefę centralną o przewadze gospodarstw domowych emerytów i rencistów, oraz bardziej zewnętrzną strefę nowych osiedli o przewadze gospodarstw domowych pracowniczych.

Literatura:

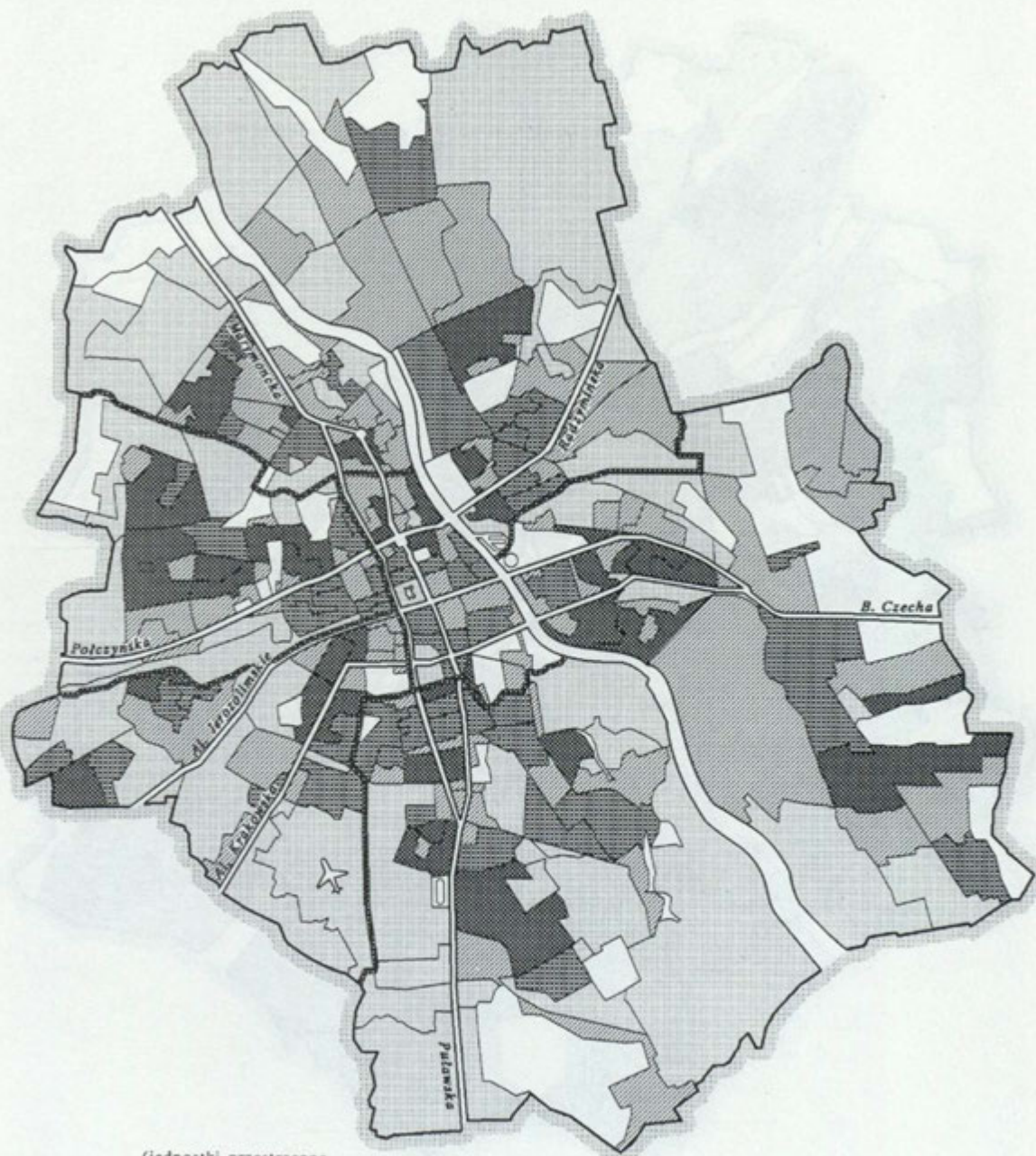
Węclawowicz G., 1975, Struktura przestrzeni społeczno-gospodarczej Warszawy w latach 1931 i 1970 w świetle analizy czynnikowej. Prace Geograficzne nr. 116, Ossolineum, Wrocław.

Dangshat, Blasius, 1987, Social and Spatial Disparities in Warsaw in 1978: An Application of Correspondence Analysis to a "Socialist" Cities Urban Studies, vol. 24, ss.173-191.

jednostki przestrzenne
dominujących form własności
budownictwa mieszkaniowego

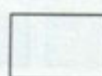
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA

(jednostki przestrzenne
dominujących form własności
budownictwa mieszkaniowego)

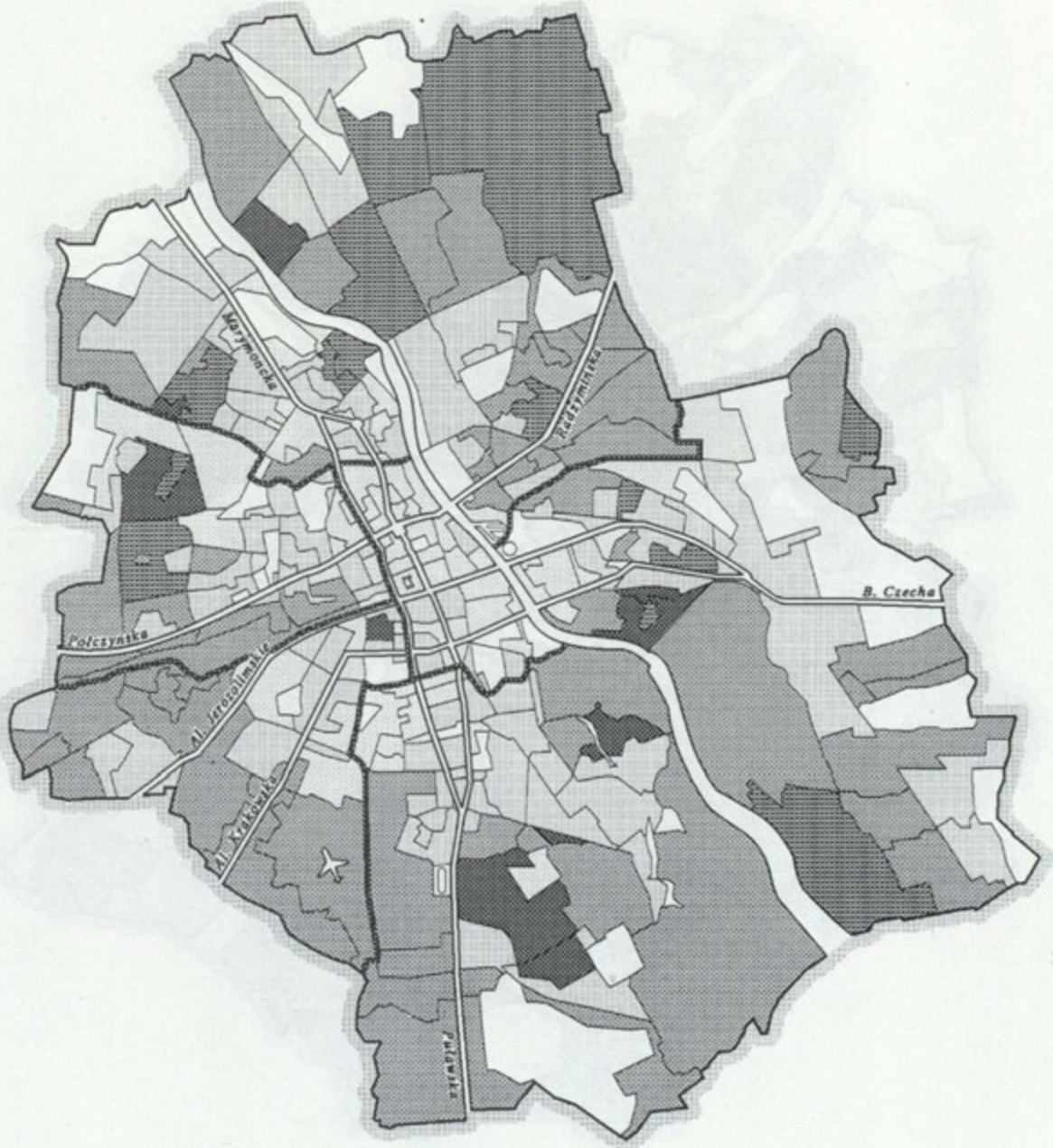
tereny zielone,
cmentarze

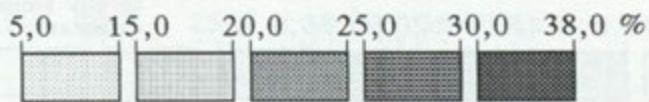
KOBIETY W % LUDNOŚCI OGÓŁEM

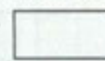
LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

(% ludności ogółem)

tereny zielone,
cmentarze

LUDNOŚĆ W WIEKU 15-24 LAT

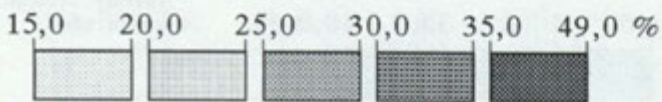

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

(% ludności ogółem)

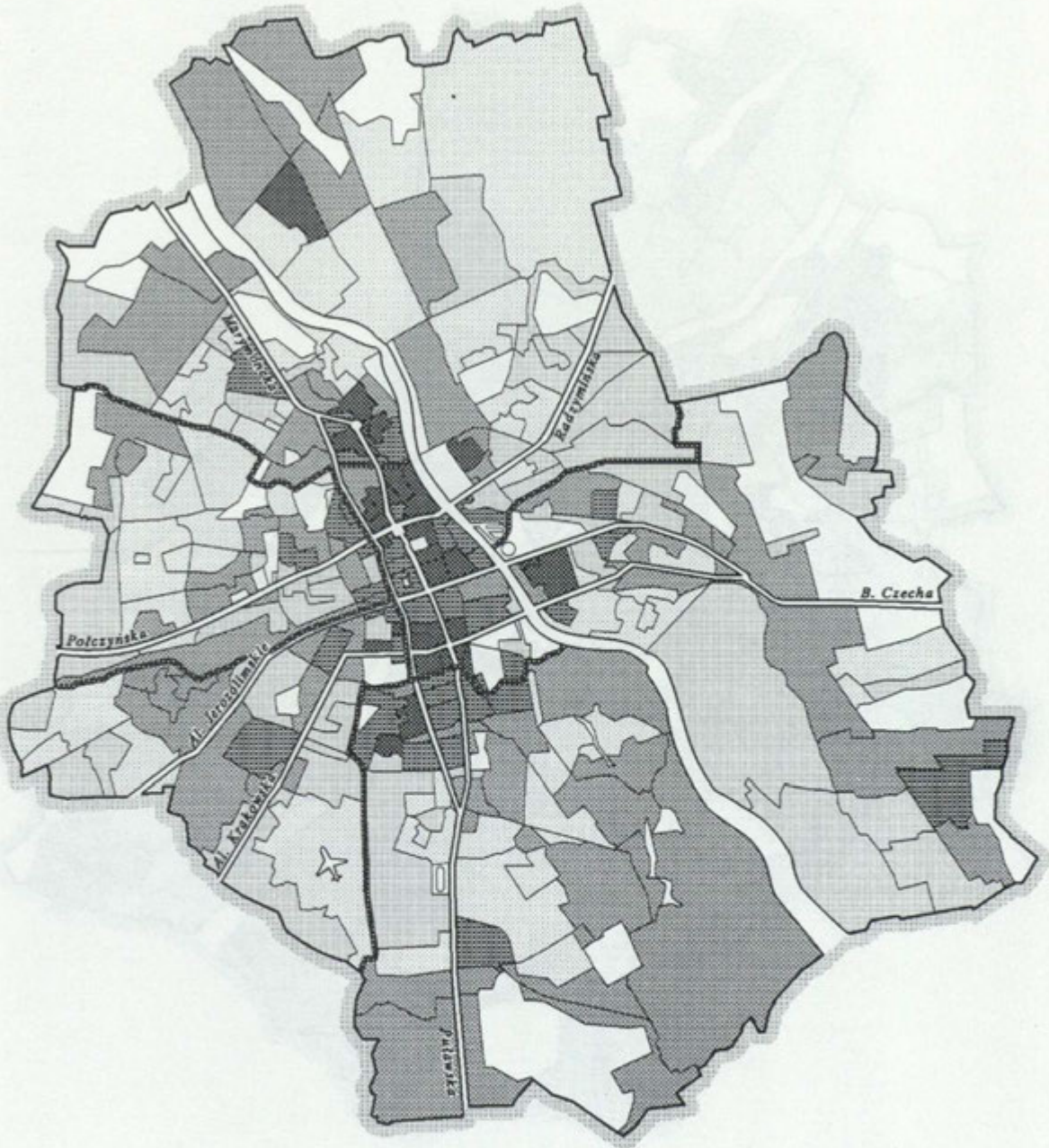
tereny zielone,
cmentarze

LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

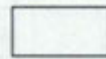

(% ludności ogółem)

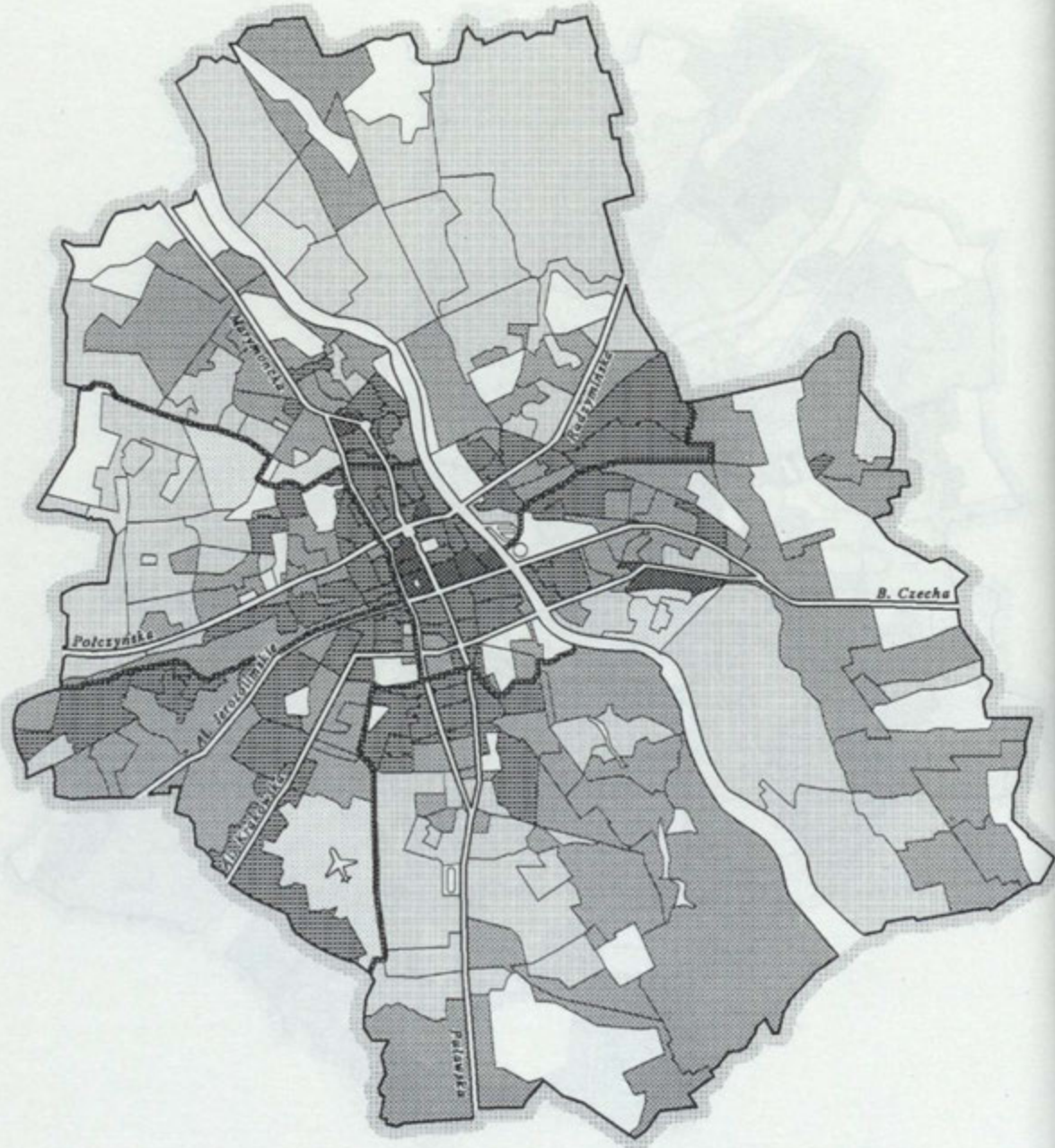
0,0 15,0 20,0 25,0 30,0 40,0 %

tereny zielone,
cmentarze

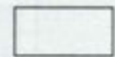
GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

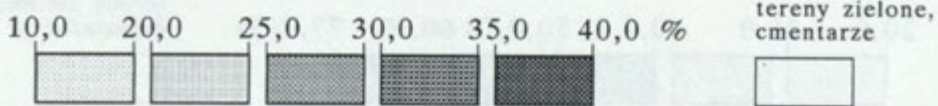
0,0 10,0 20,0 30,0 40,0 48,0 %

tereny zielone,
cmentarze

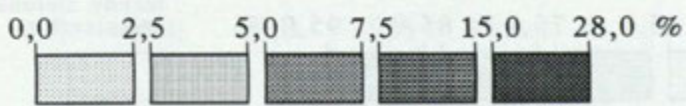
GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

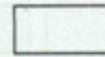
GOSPODARSTWA DOMOWE 314 OSOBOWE

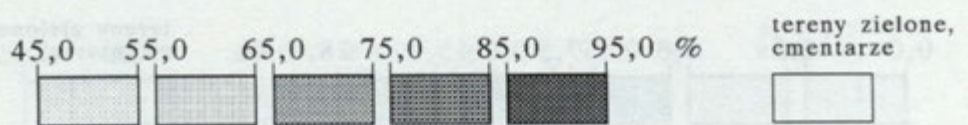
GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

tereny zielone,
cmentarze

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 RODZINNE

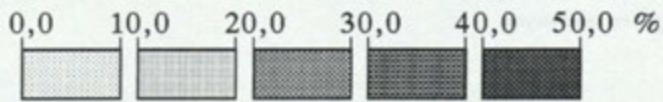
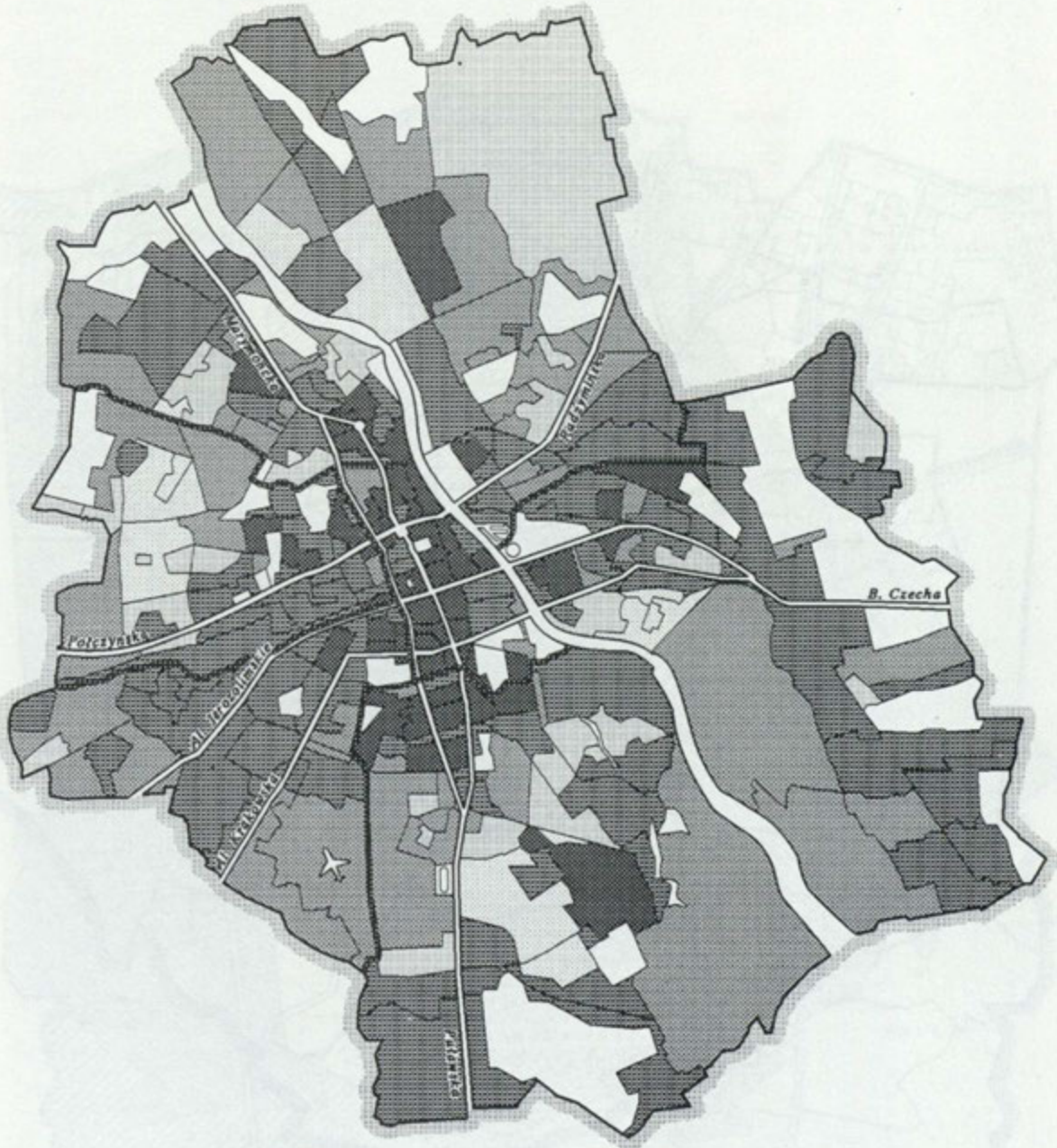
GOSPODARSTWA DOMOWE 2 I WIĘCEJ RODZINNE

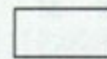
GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

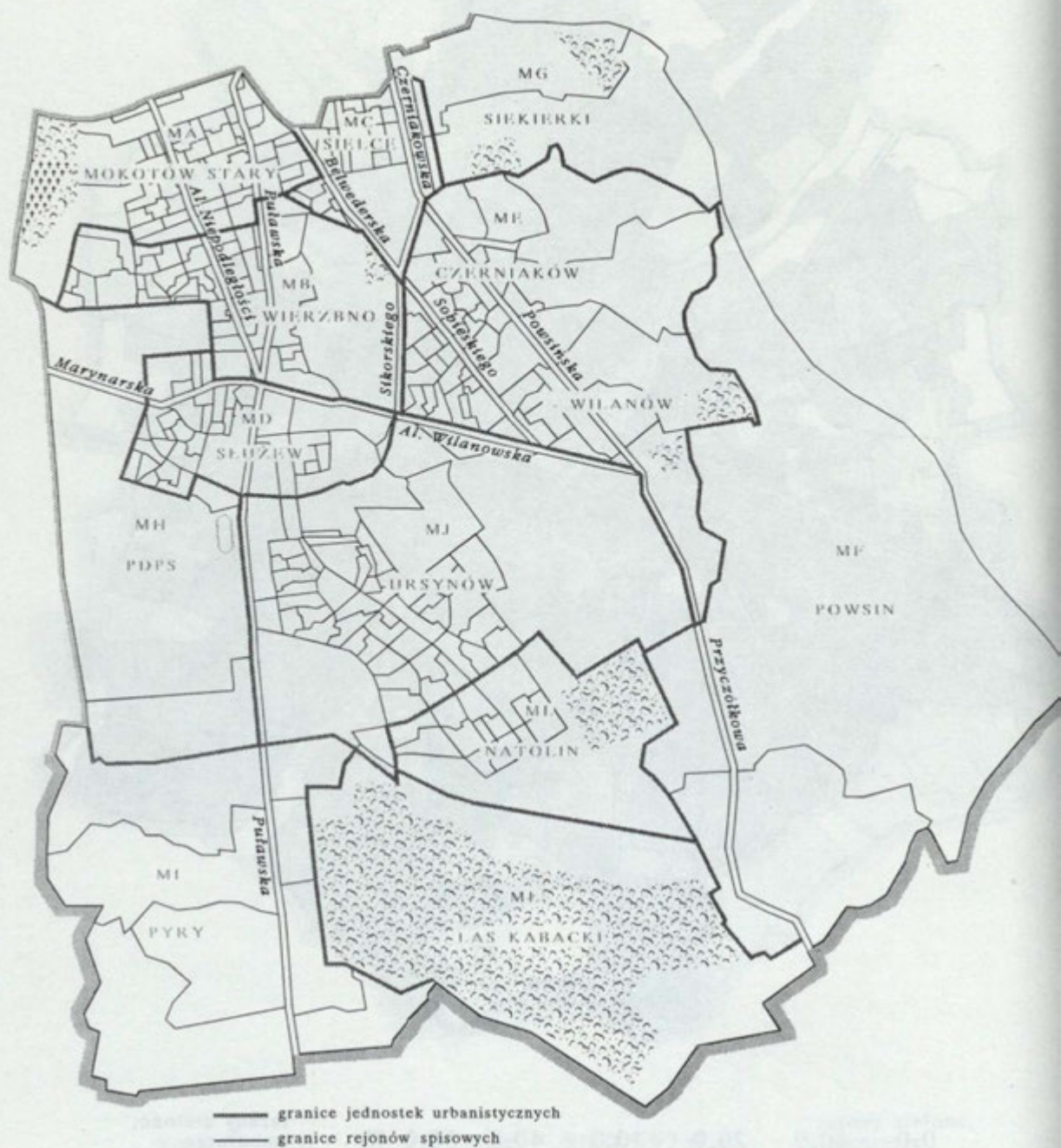
GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

tereny zielone,
cmentarze

MOKOTÓW

MOKOTÓW

LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

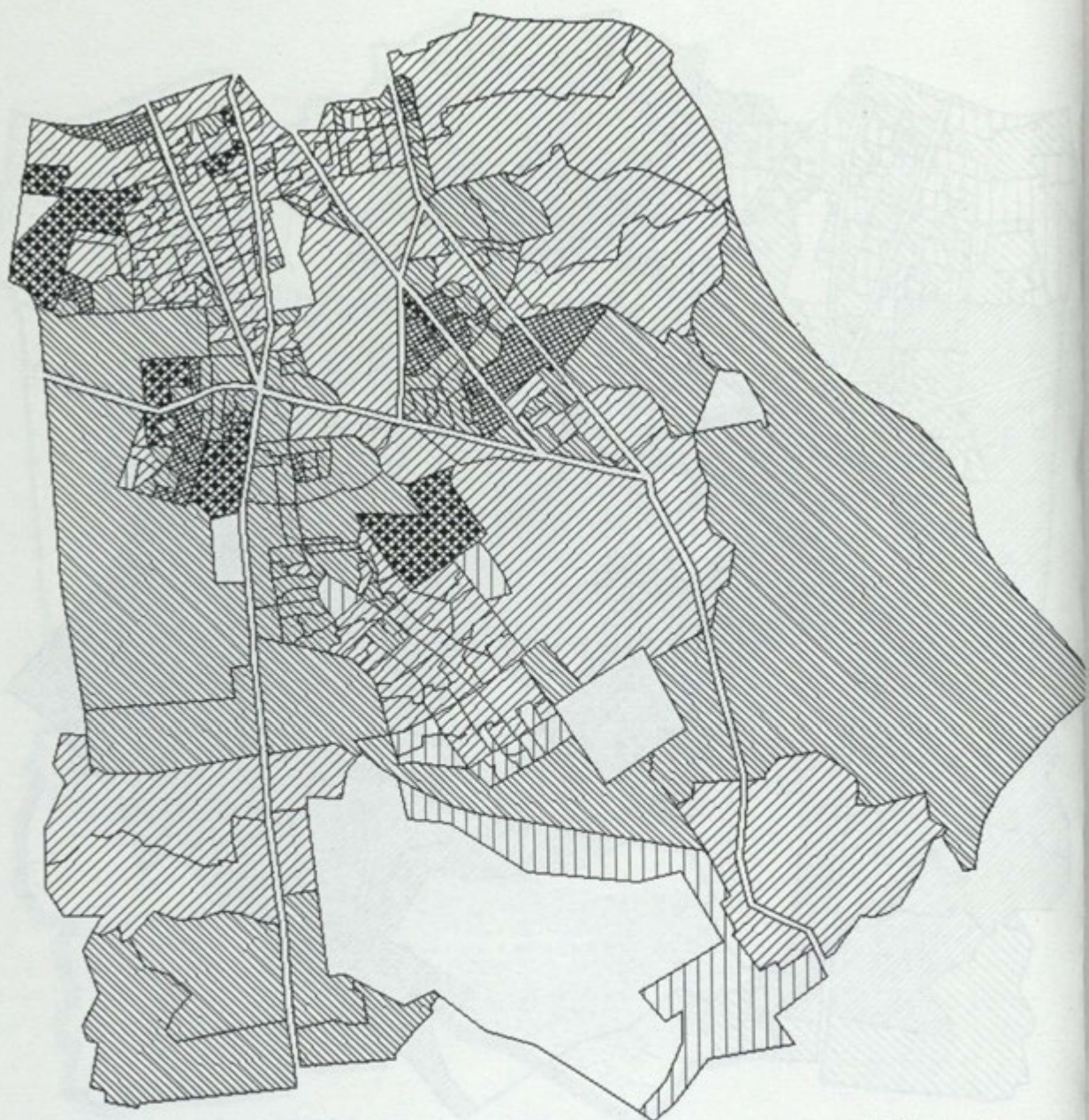
(% ludności ogółem)

5 15 20 25 30 39

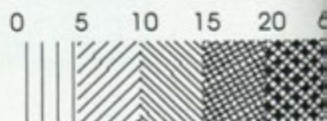

MOKOTÓW

LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

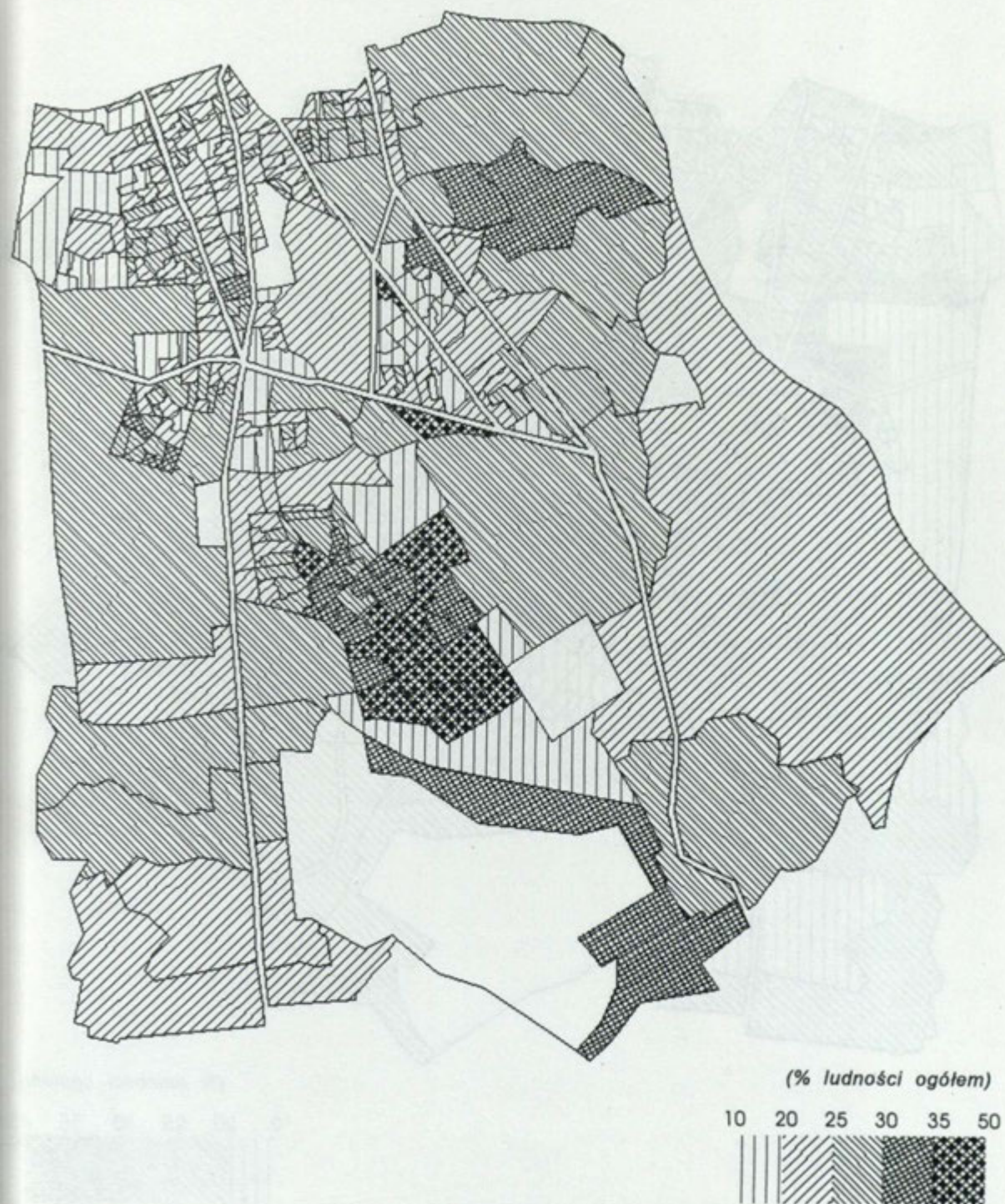

(% ludności ogółem)

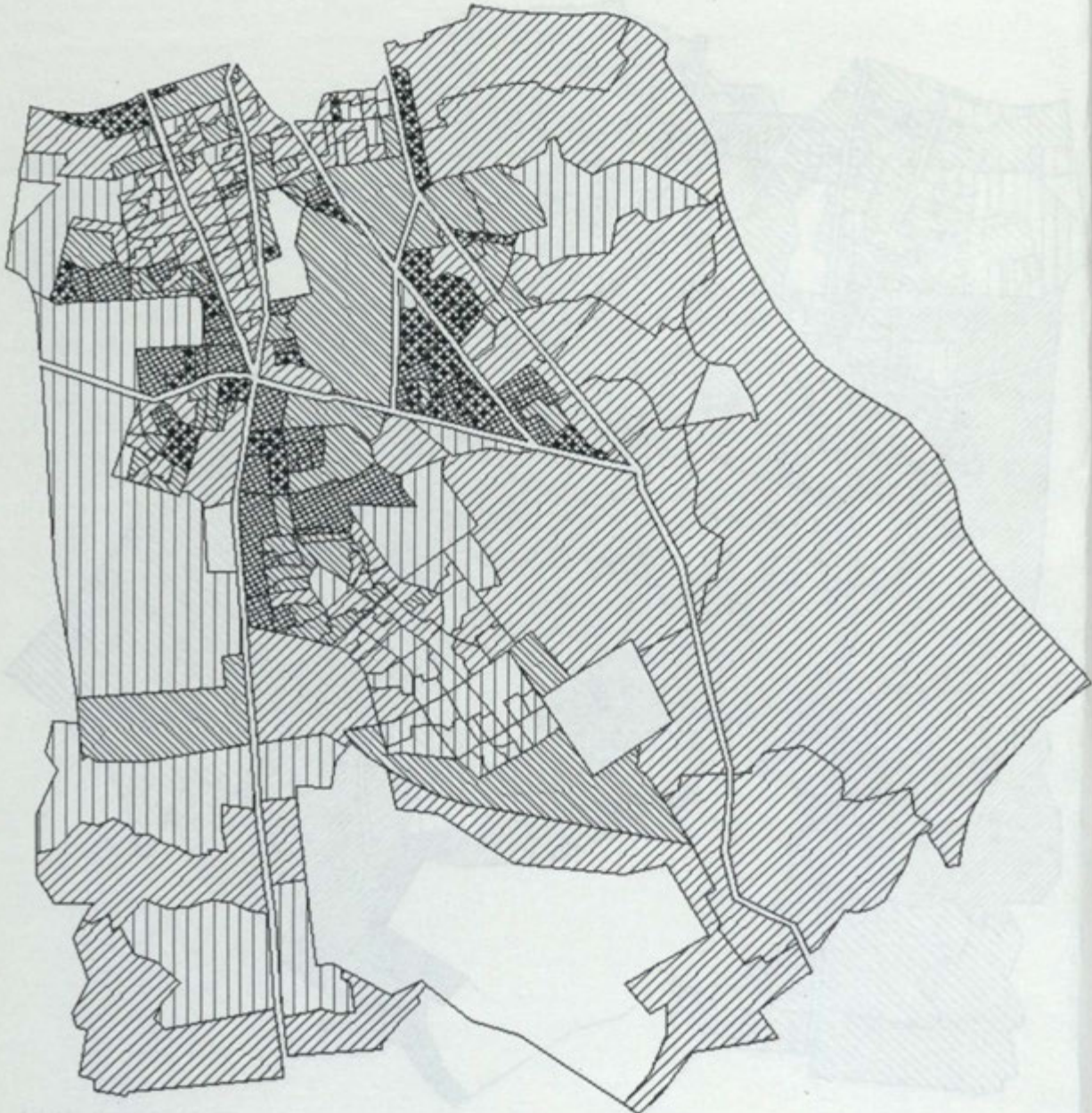
MOKOTÓW

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

MOKOTÓW

LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

(% ludności ogółem)

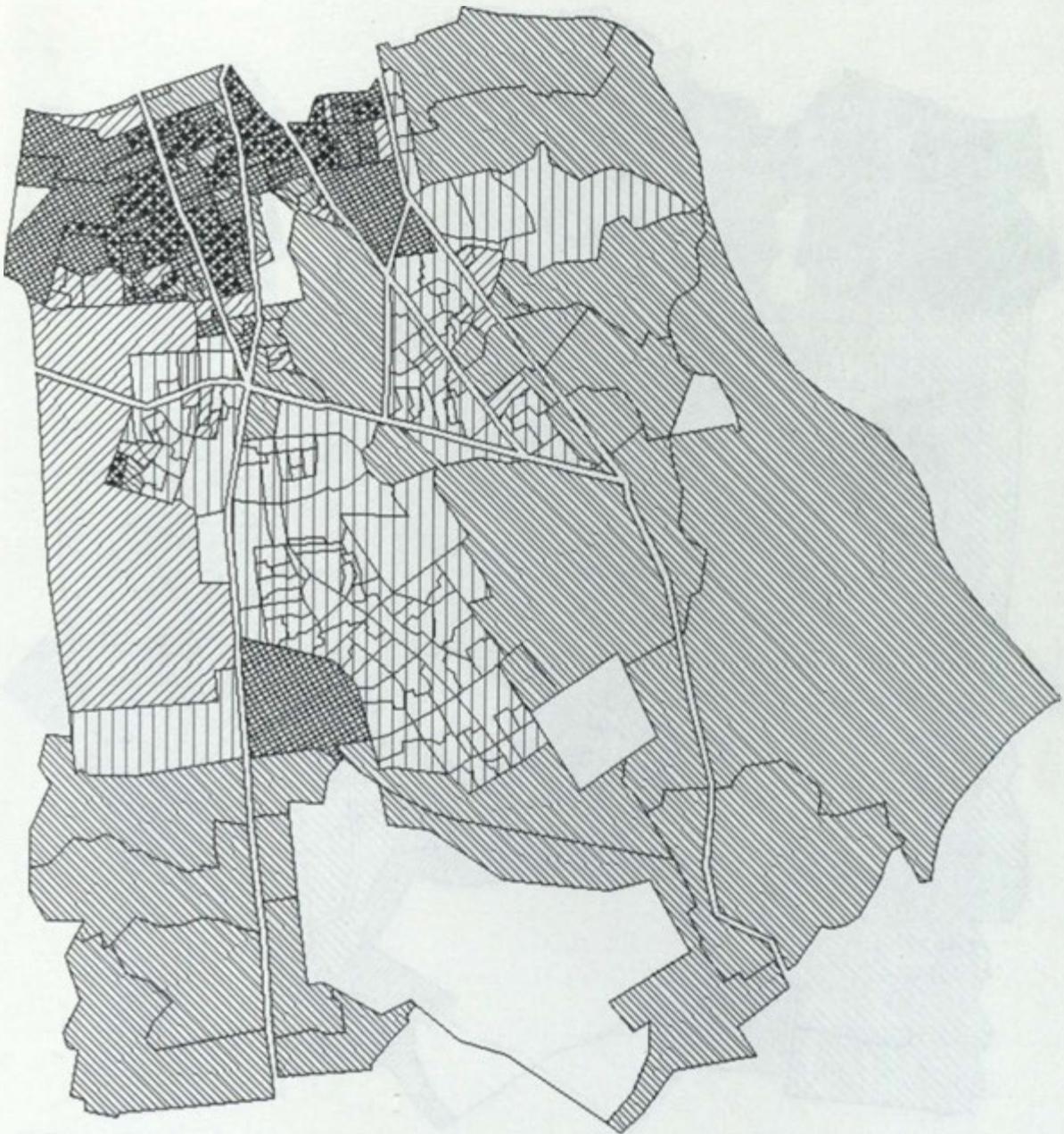
0 20 25 30 35 45

MOKOTÓW

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

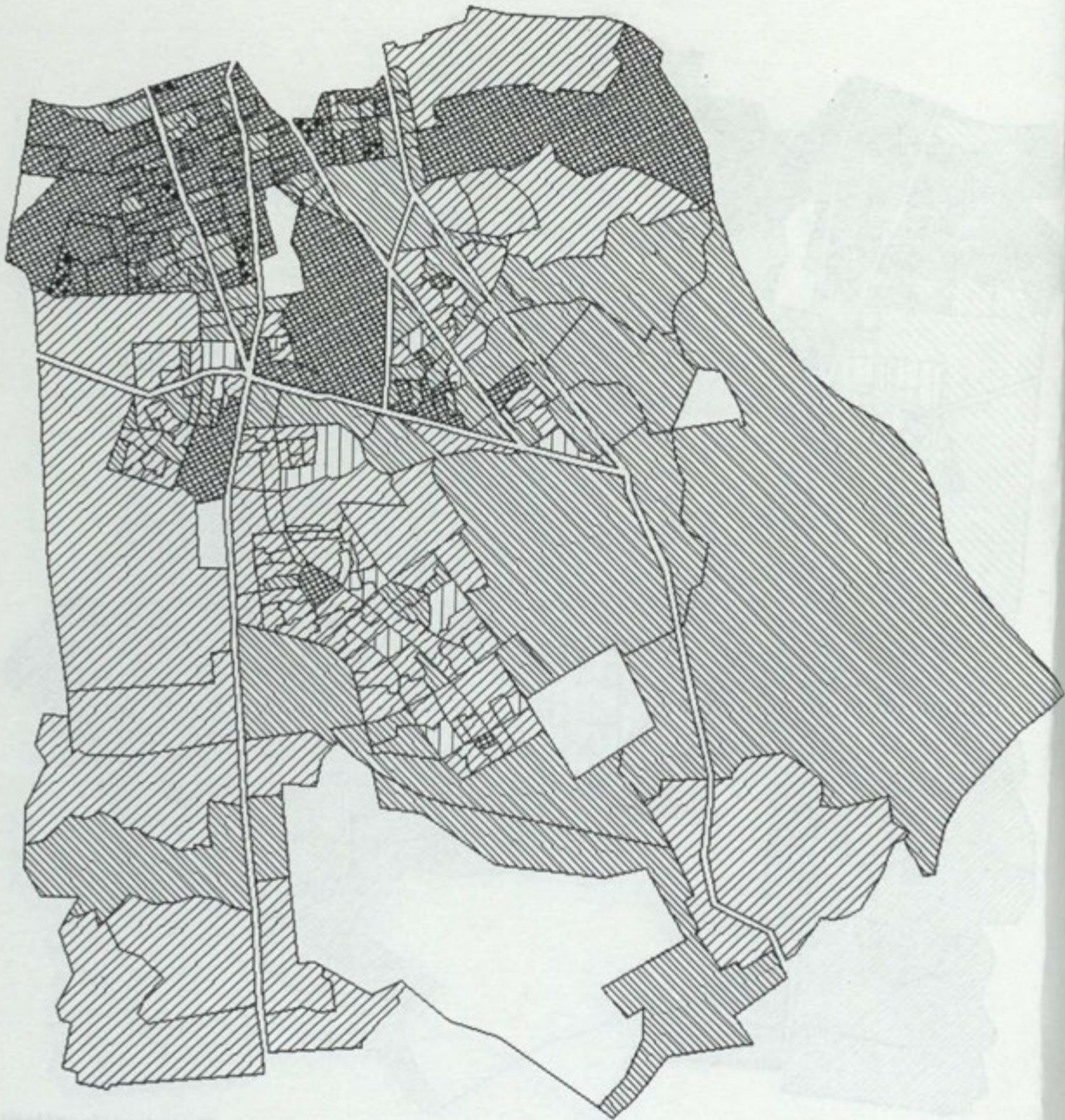

(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 40

MOKOTÓW
GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

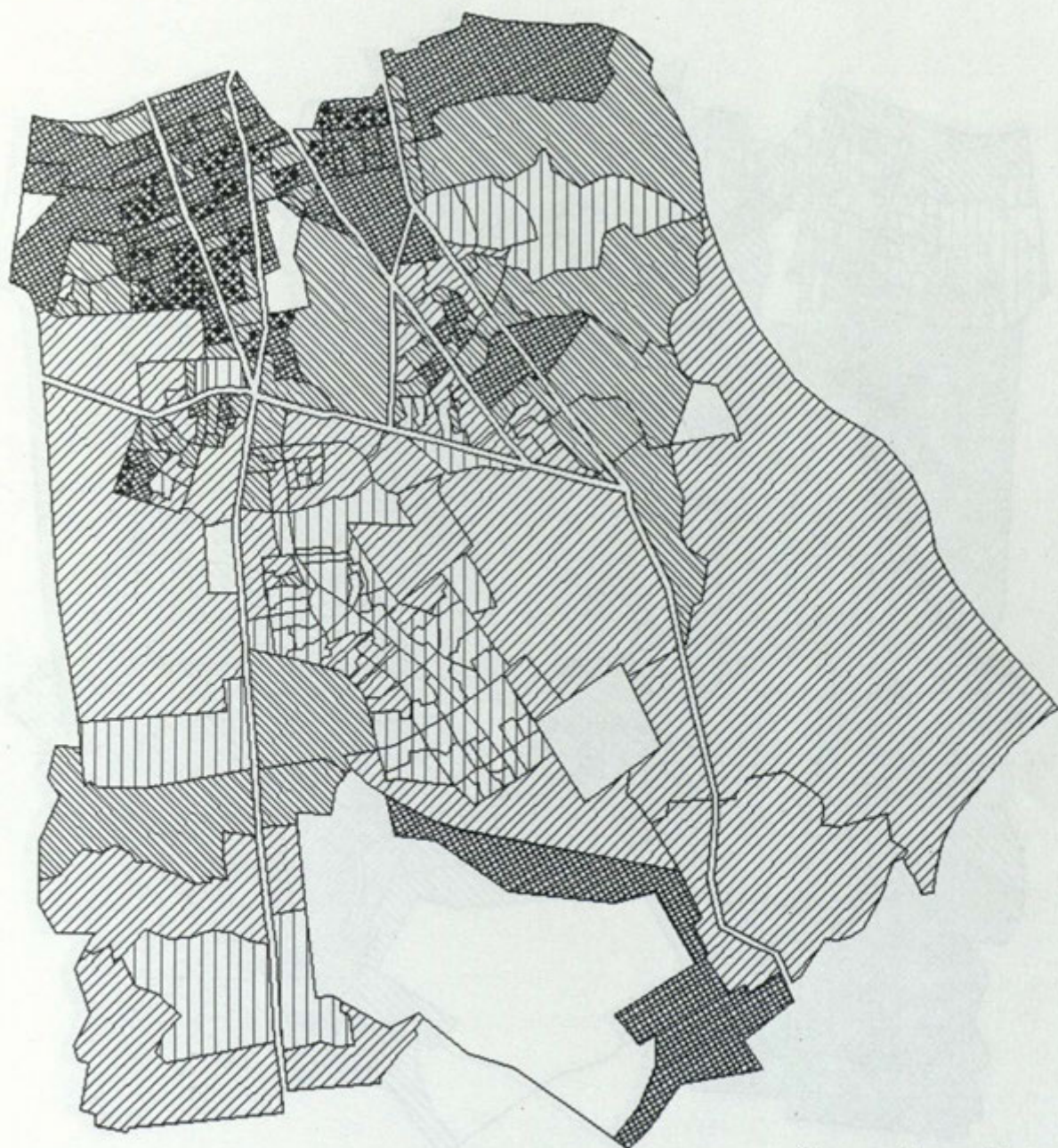
(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 46

MOKOTÓW

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

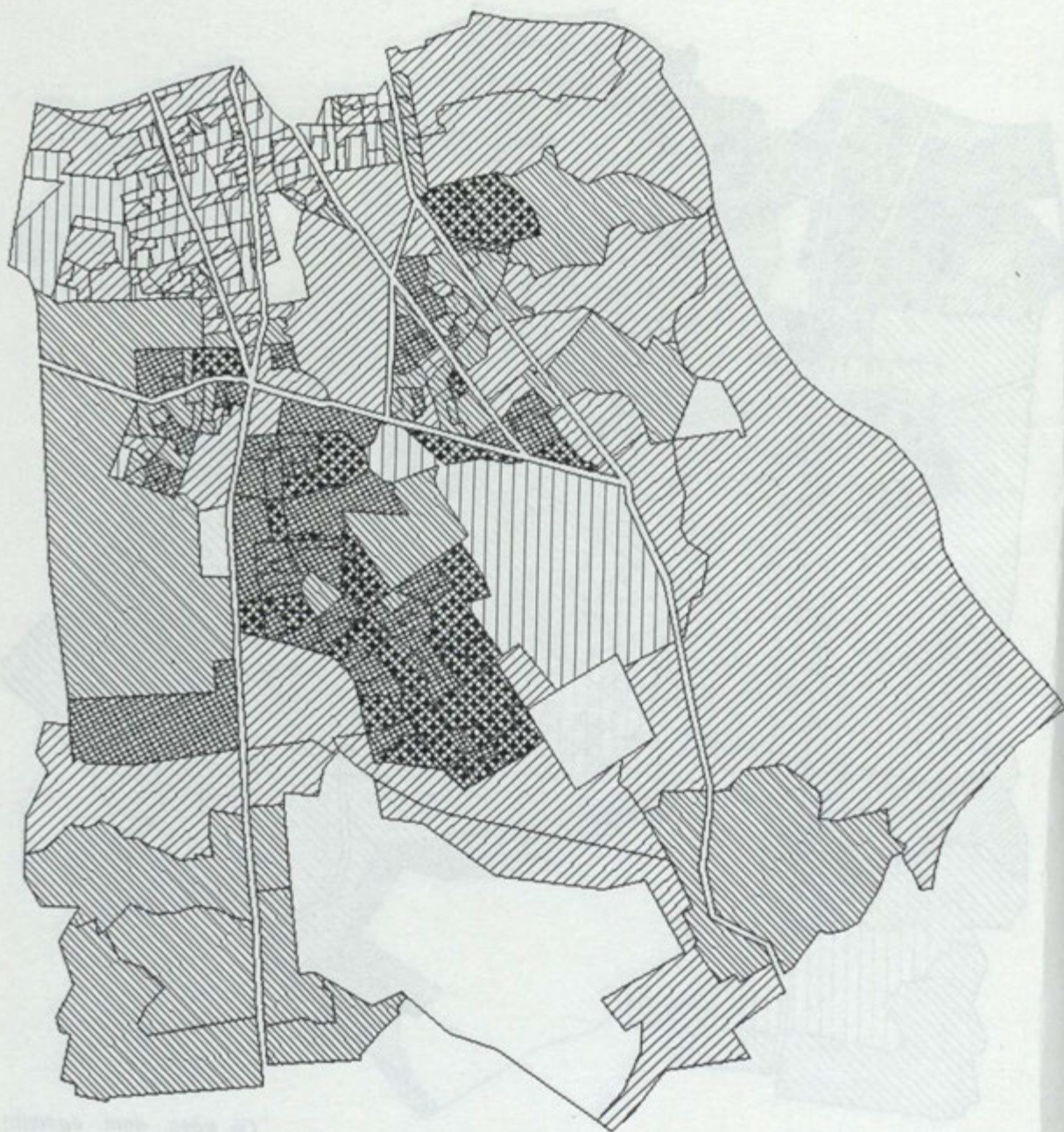
(% gosp. dom. ogółem)

10 20 25 30 35 40

MOKOTÓW

GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

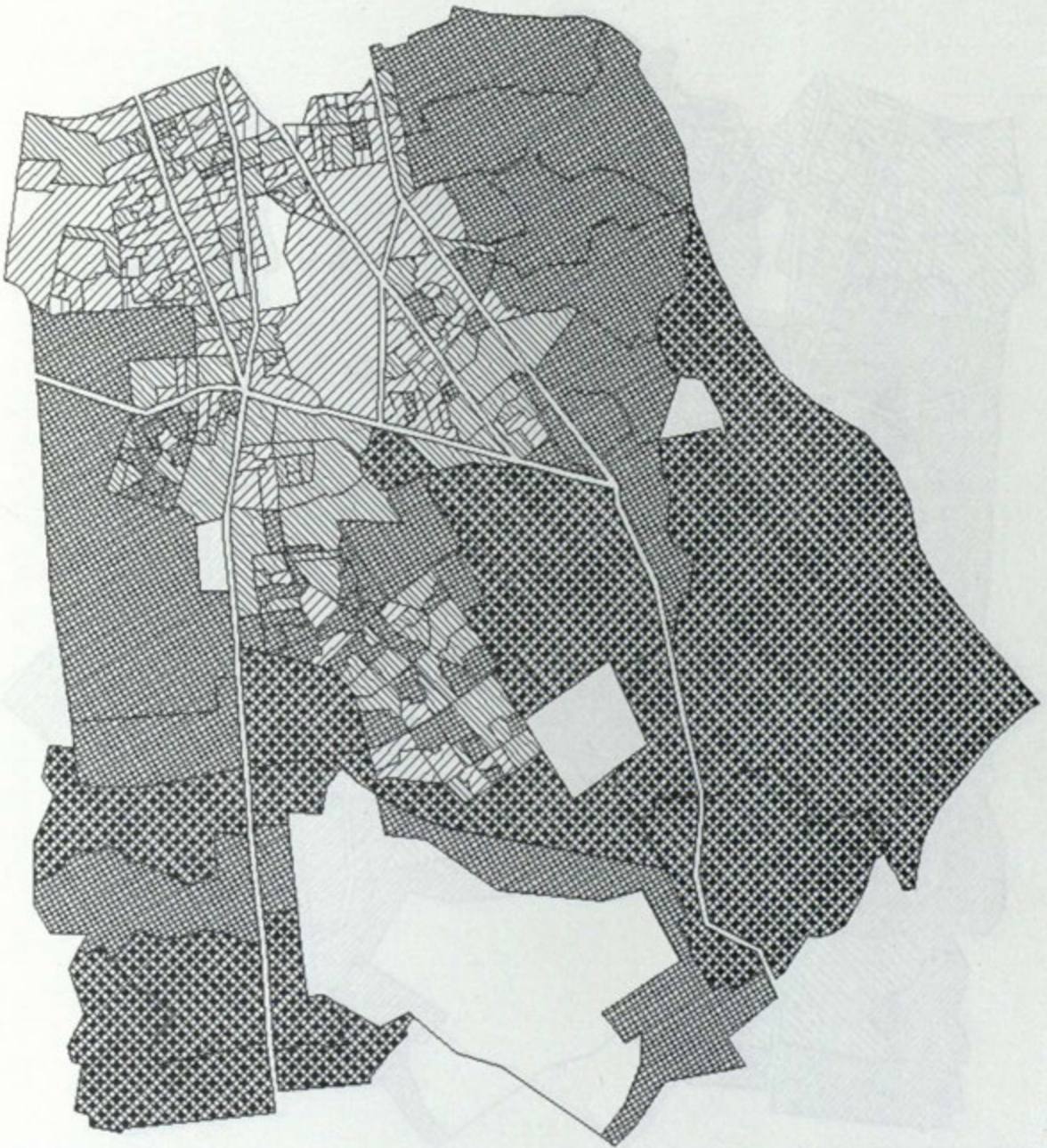
(% gosp. dom. ogółem)

20 30 40 50 60 78

MOKOTÓW

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

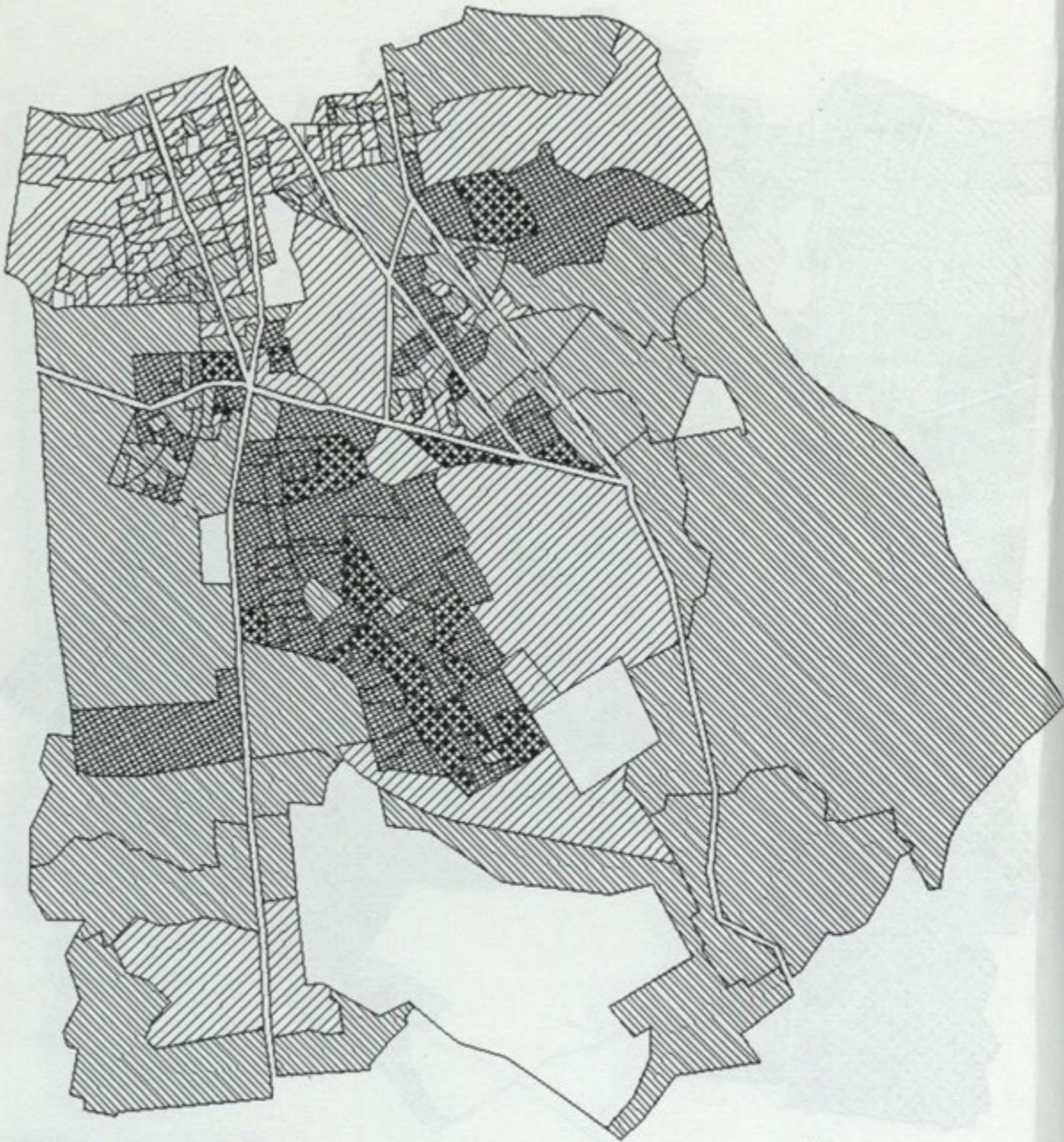
(% gosp. dom. ogółem)

0 2,5 5,0 7,5 15,0 25,0

MOKOTÓW

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 RODZINNE

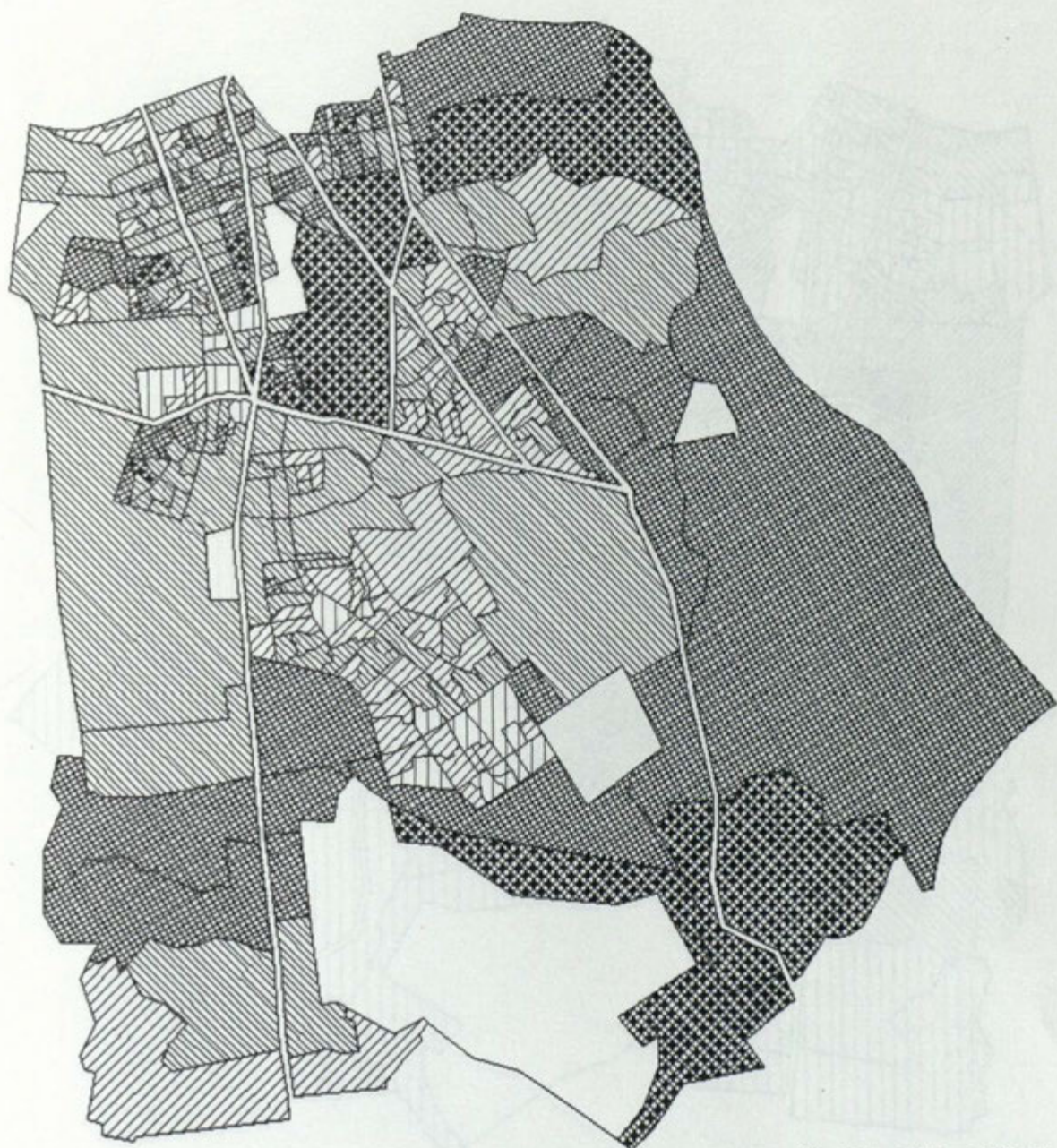
(% gosp. dom. ogółem)

45 55 65 75 85 95

MOKOTÓW

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

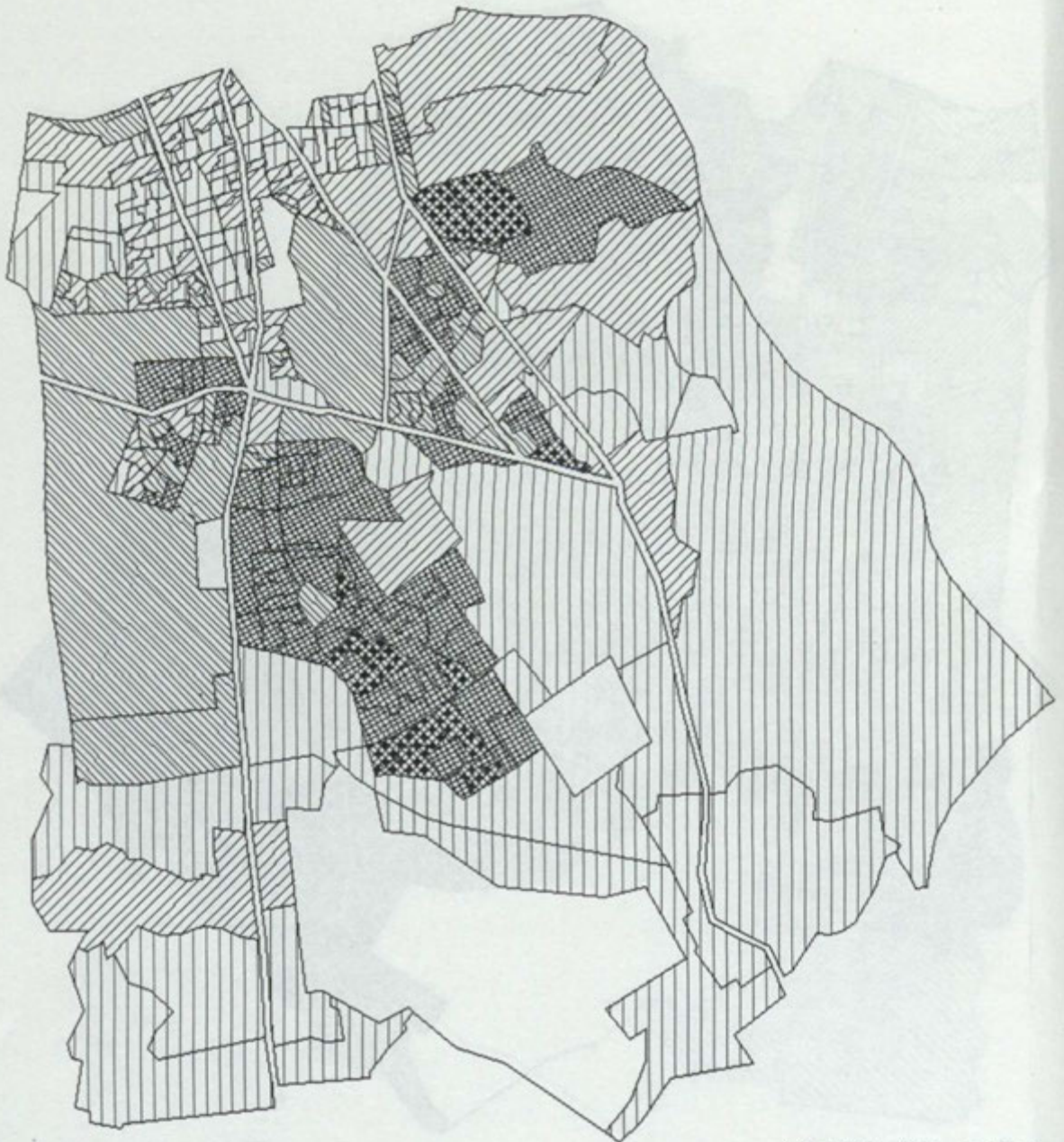
(% gosp. dom. ogółem)

0 5 10 20 30 52

MOKOTÓW

WIKAZIS GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

(% gosp. dom. ogółem)

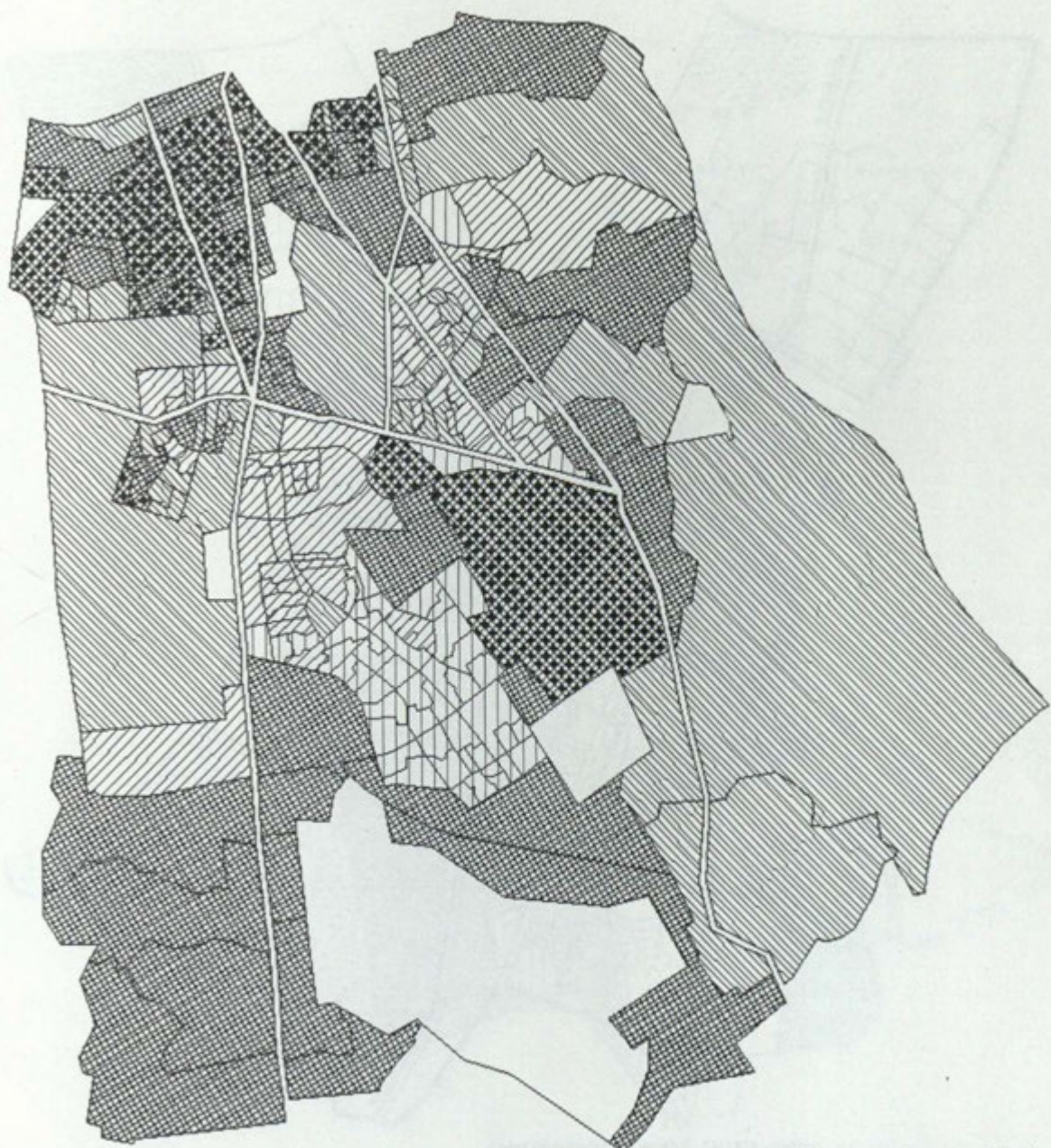
30 50 60 70 80 89

MOKOTÓW

GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

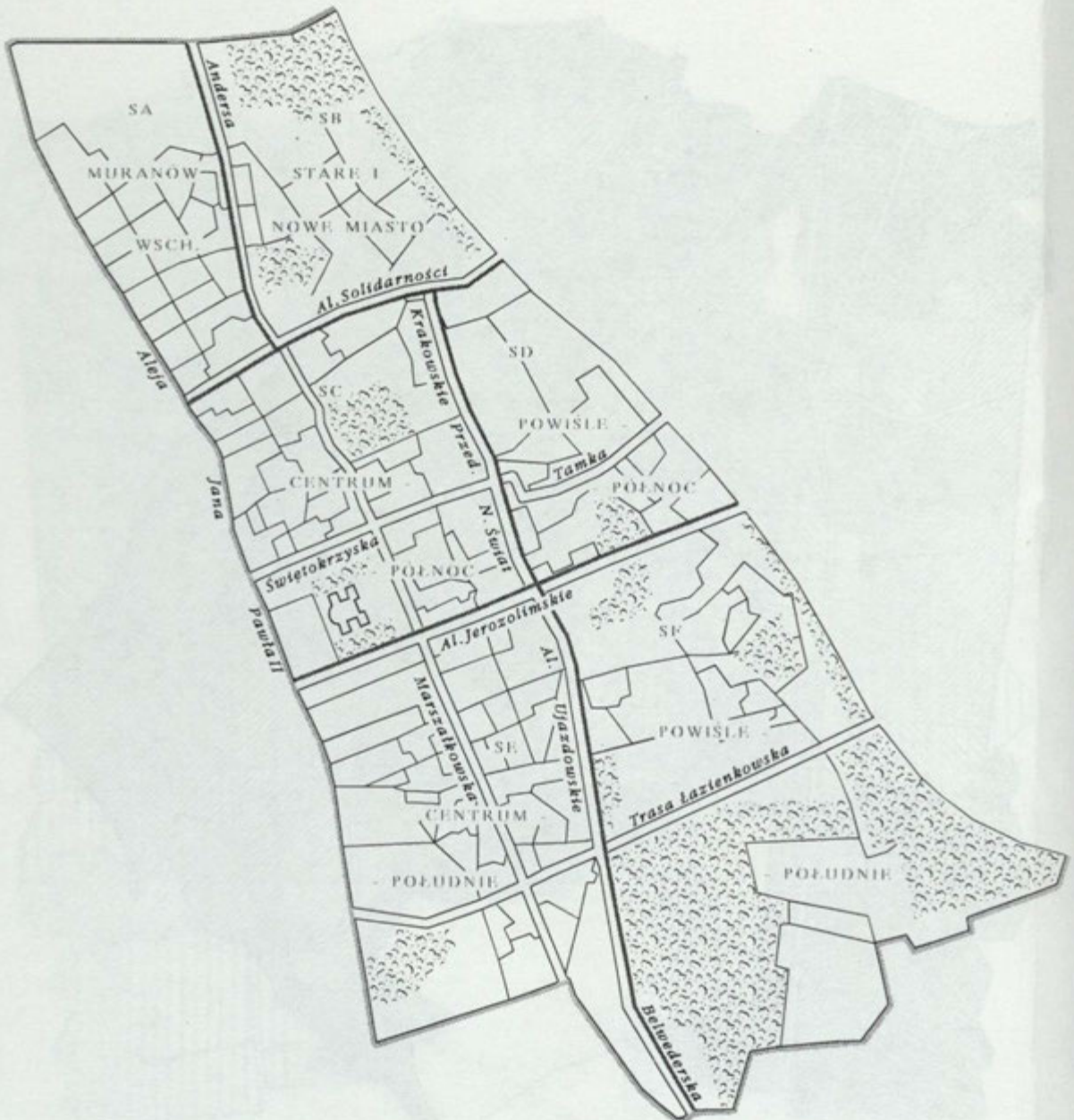

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 60

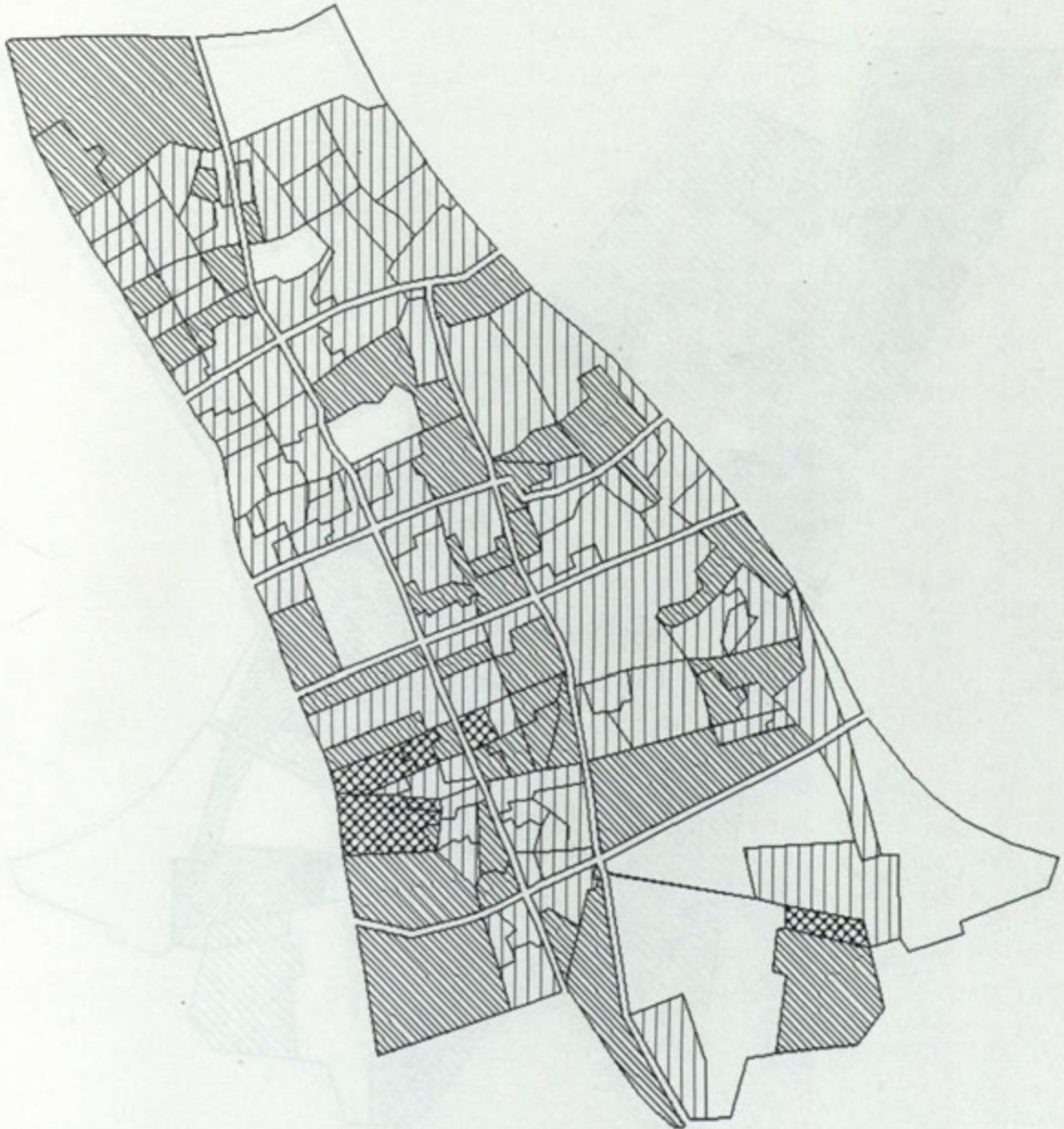

ŚRÓDMIEŚCIE

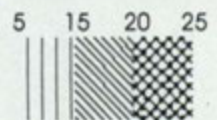

- granice jednostek urbanistycznych
 — granice rejonów spisowych

ŚRÓDMIEŚCIE
LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

(% ludności ogółem)

ŚRÓDMIEŚCIE

LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

(% ludności ogółem)

0 5 10 15 20 54

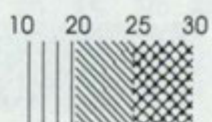

ŚRÓDMIEŚCIE

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

(% ludności ogółem)

ŚRÓDMIEŚCIE
LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

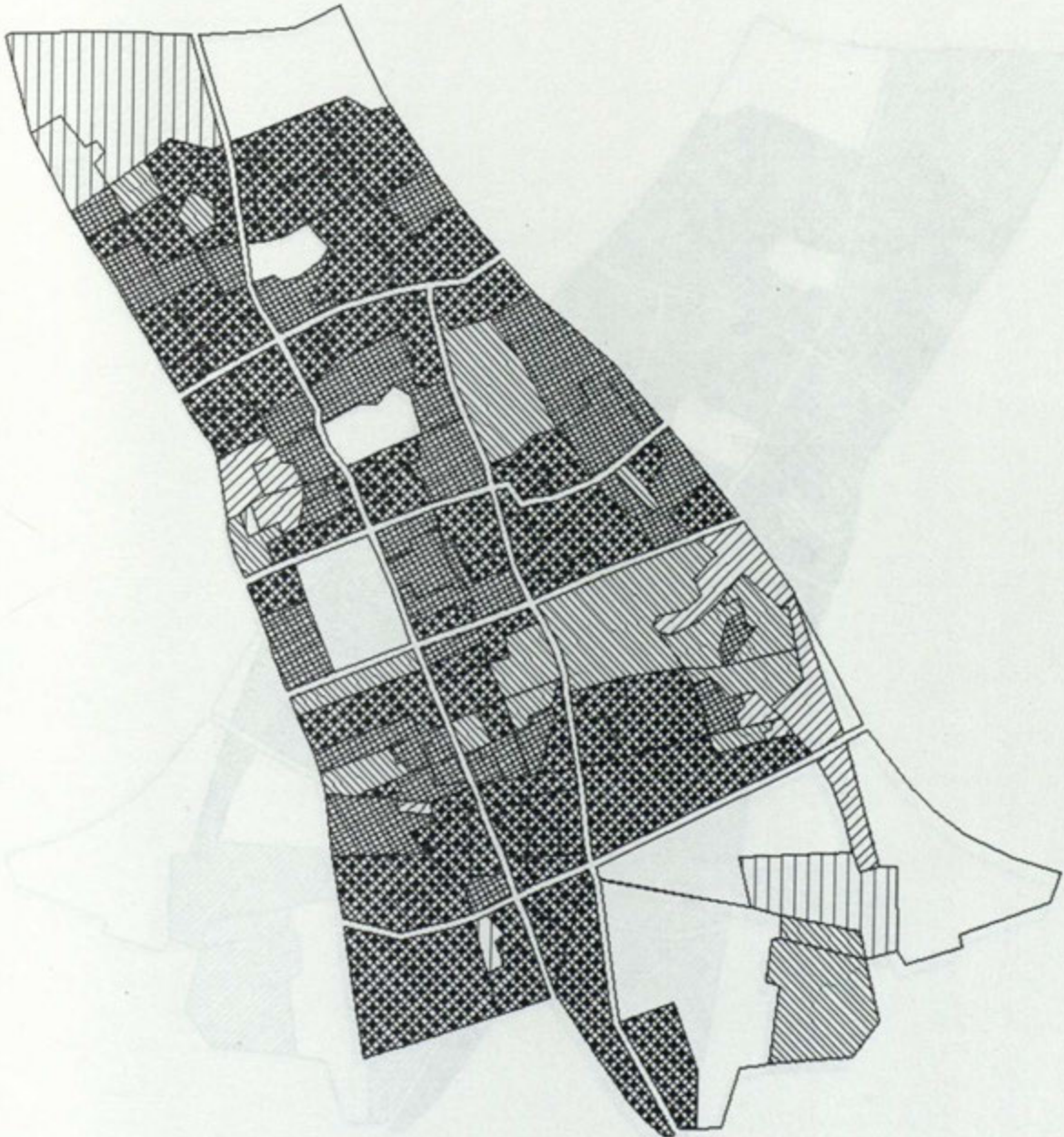

(% ludności ogółem)

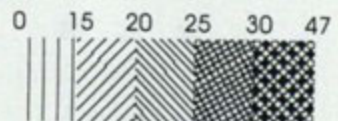

ŚRÓDMIEŚCIE

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

(% ludności ogółem)

ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

10 20 30 40 57

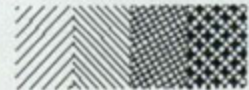
ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

20 25 30 35 40

ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

10 30 40 50 60

ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

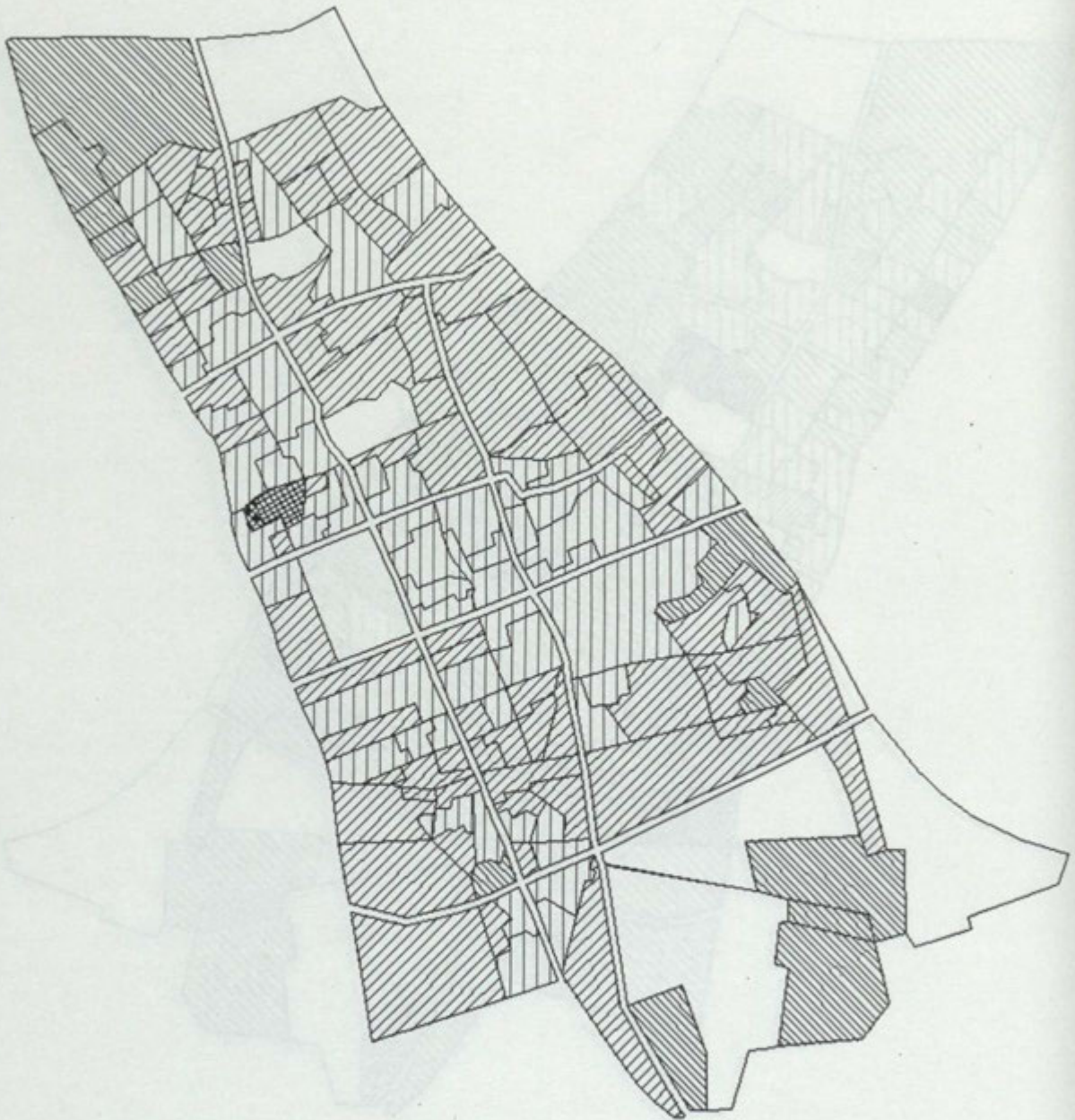
(% gosp. dom. ogółem)

0 2,5 5,0 7,5 10,0

ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE I RODZINNE 1900

(% gosp. dom. ogółem)

35 55 65 75 85 90

ŚRÓDMIEŚCIE

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

(% gosp. dom. ogółem)

0 5 10 20 30 40

ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

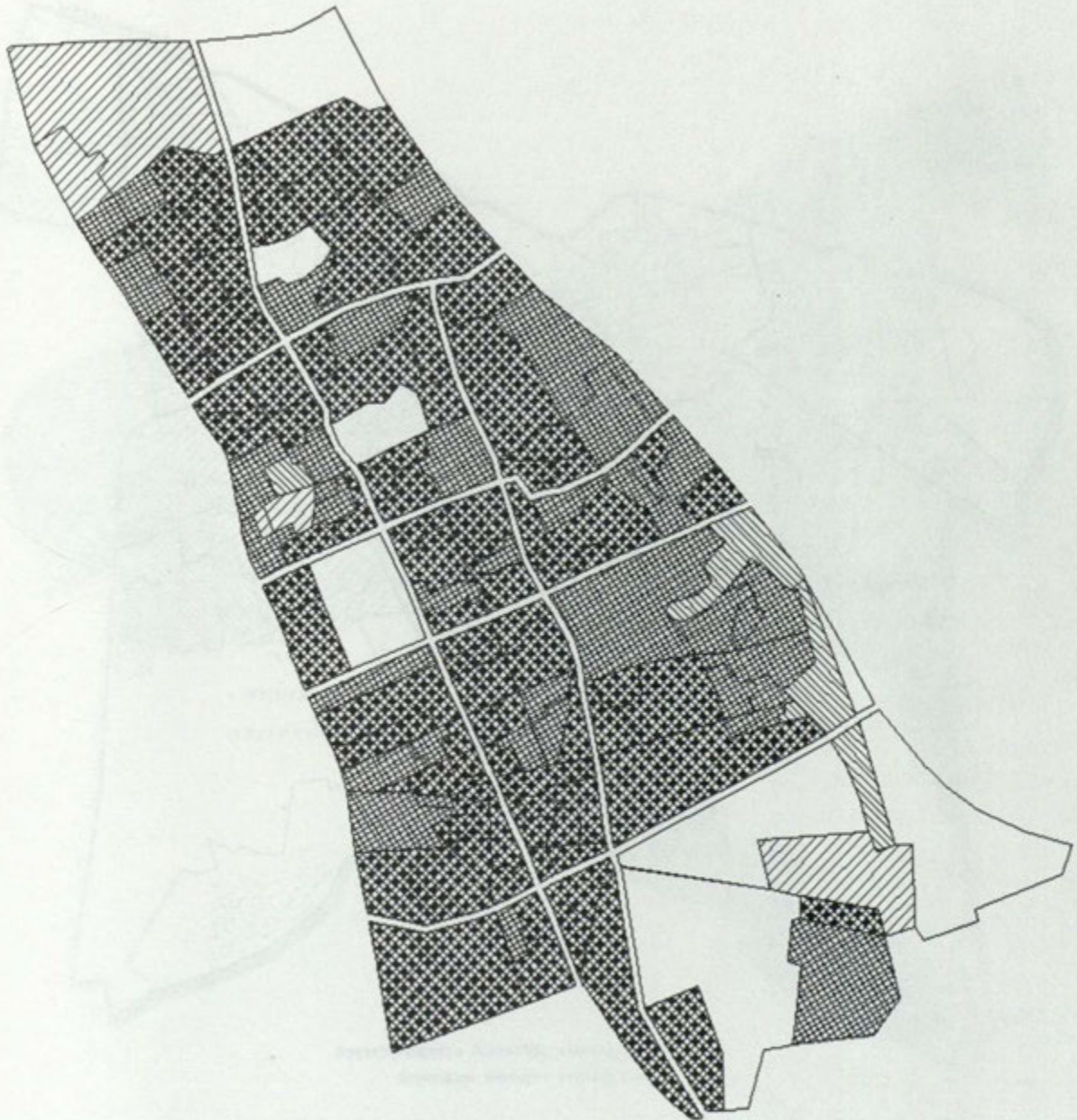
(% gosp. dom. ogółem)

30 50 60 70 74

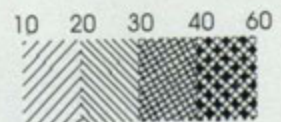

ŚRÓDMIEŚCIE

GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

(% gosp. dom. ogółem)

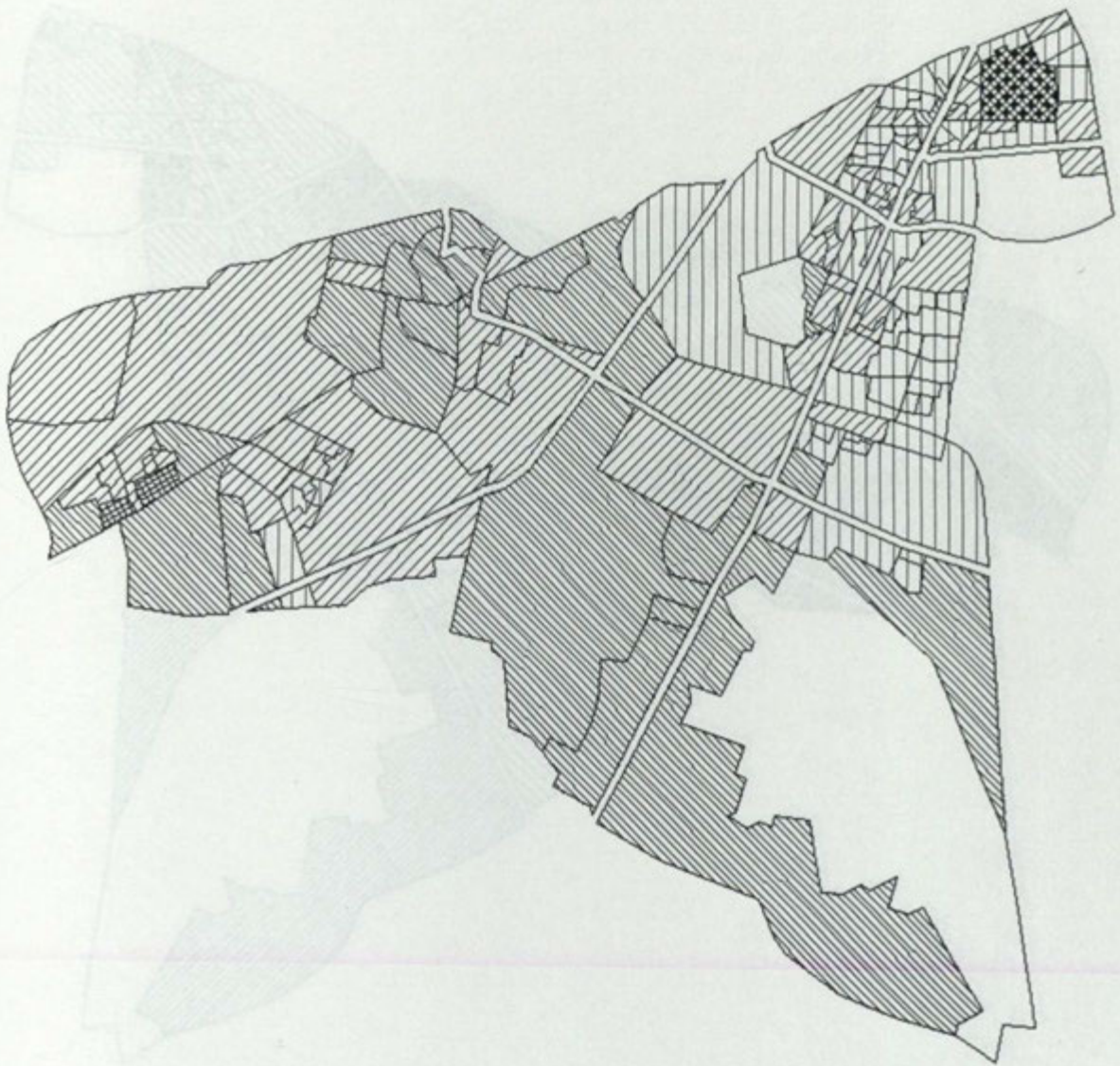

OCHOTA

LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

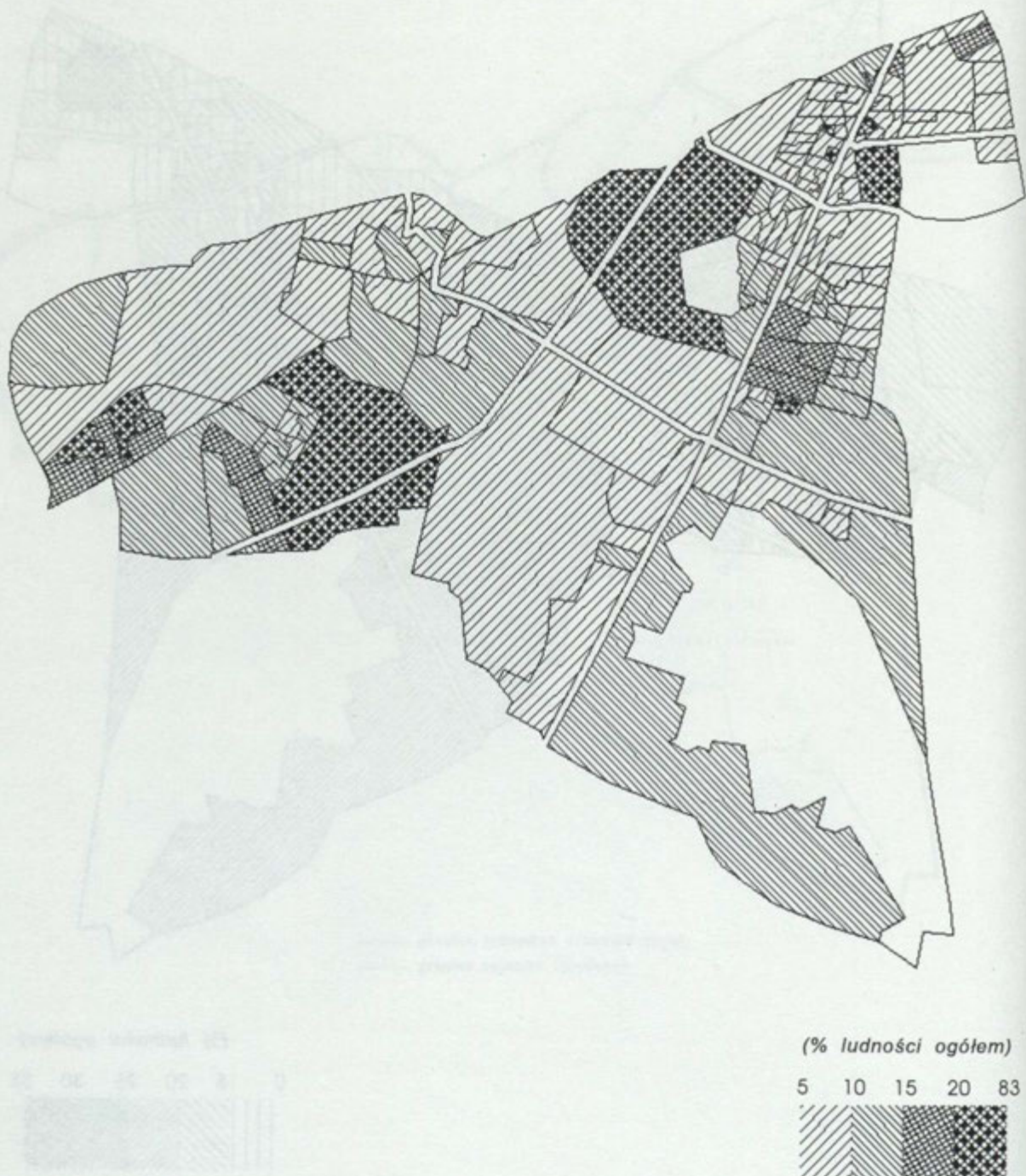
(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 33

OCHOTA

LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

OCHOTA

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

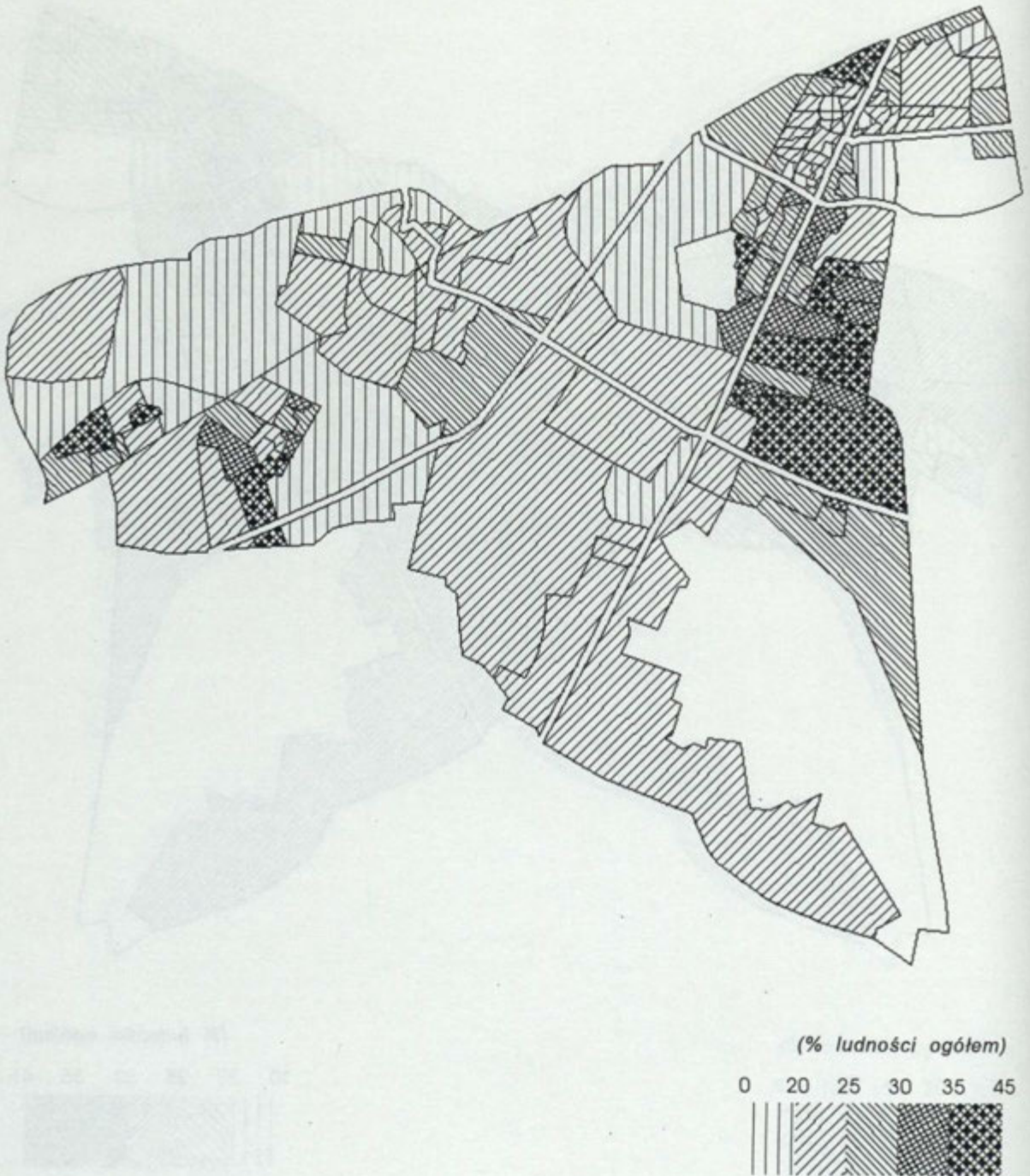
(% ludności ogółem)

10 20 25 30 35 41

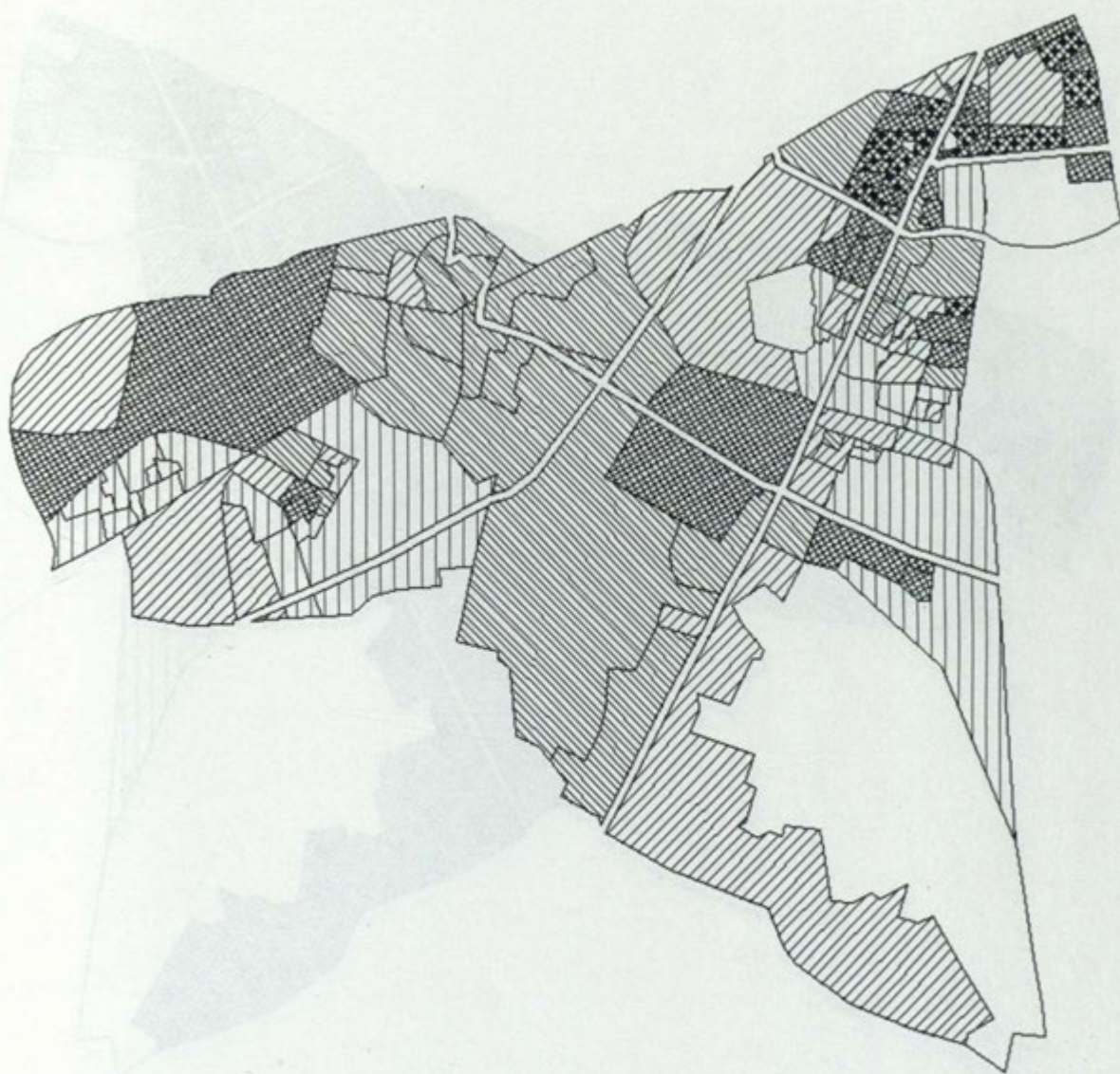
OCHOTA

LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

OCHOTA

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

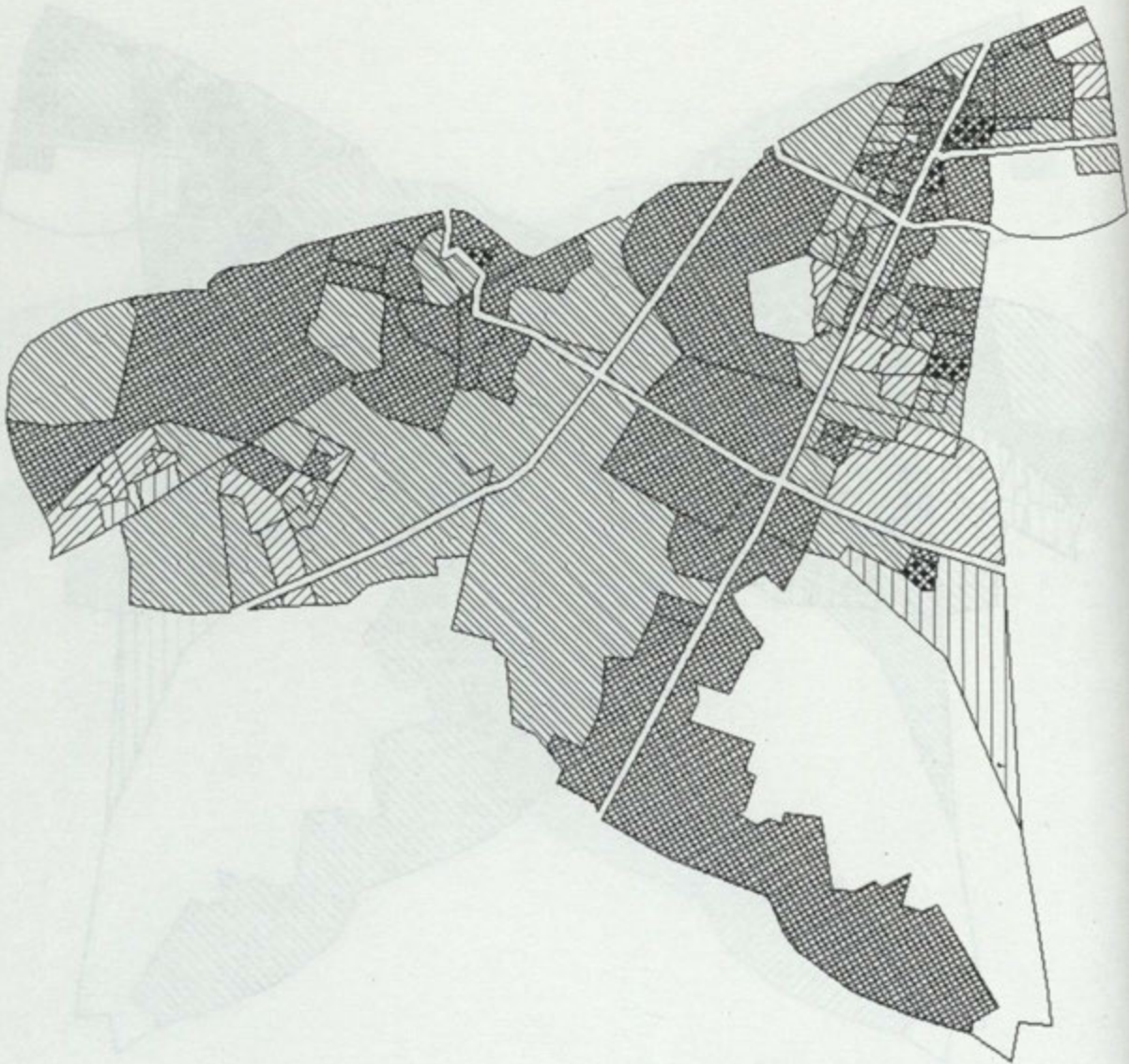

(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 60

OCHOTA
GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

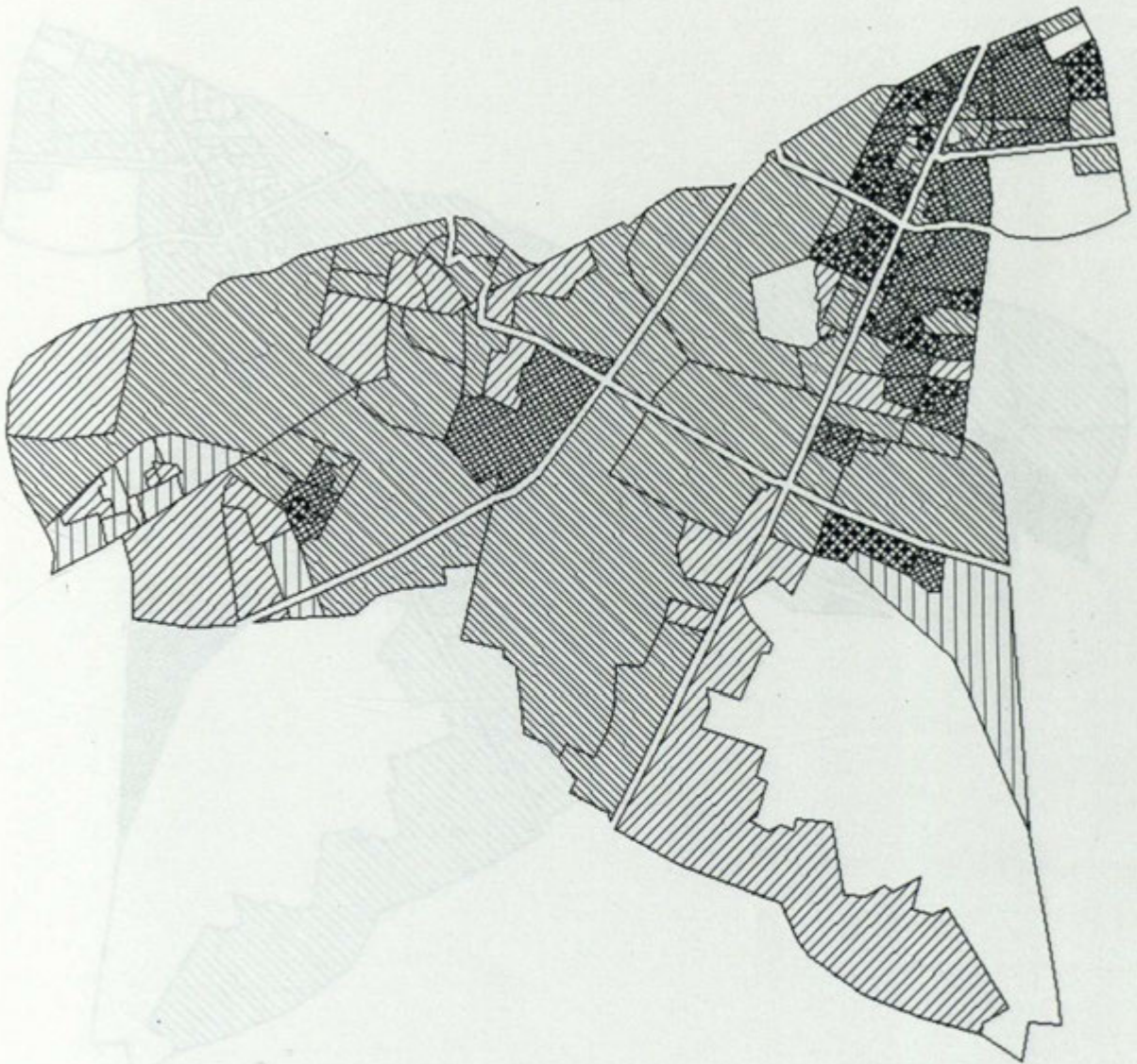
(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 67

OCHOTA

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

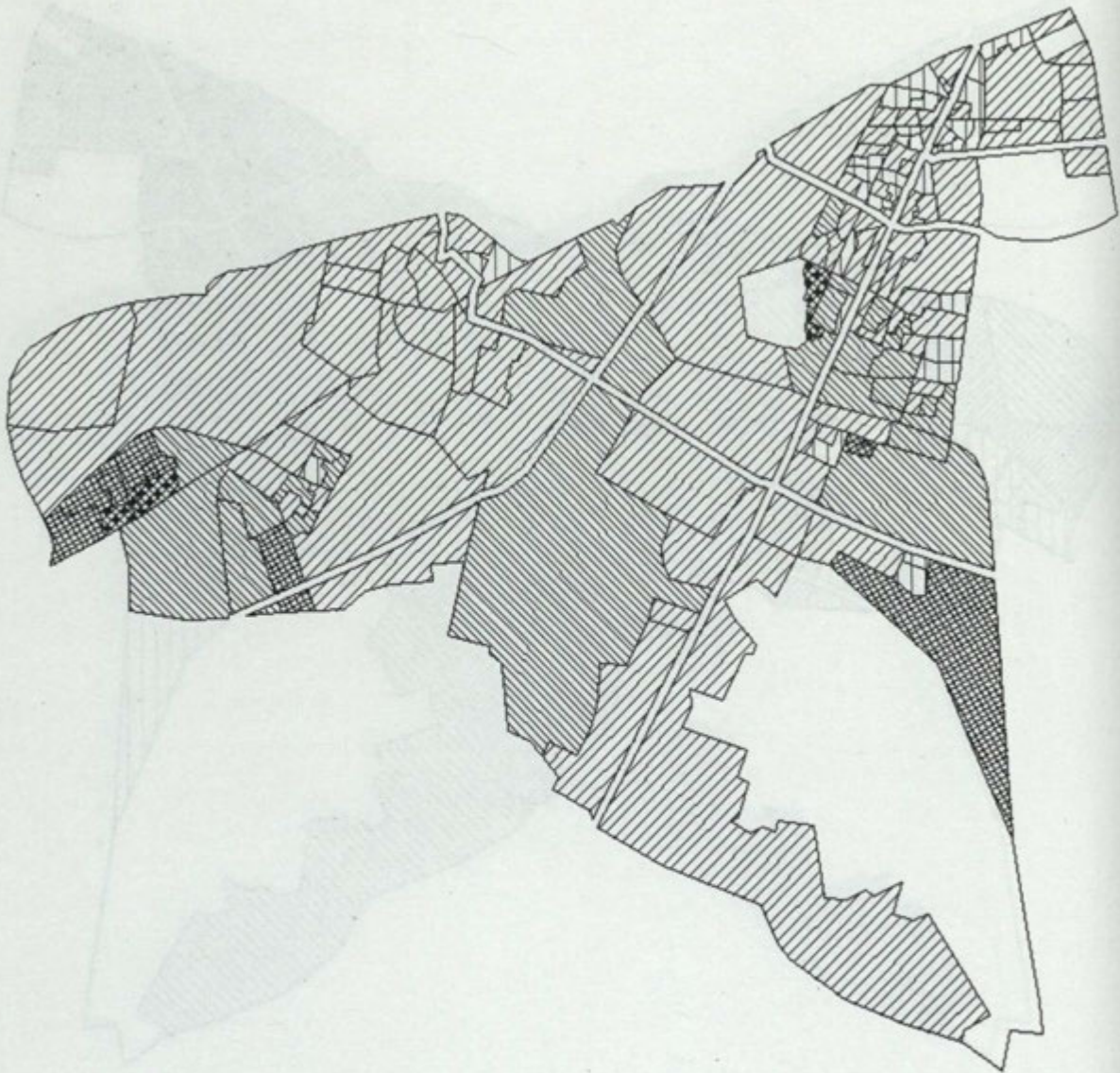
(% gosp. dom. ogółem)

0 20 25 30 35 41

OCHOTA

GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

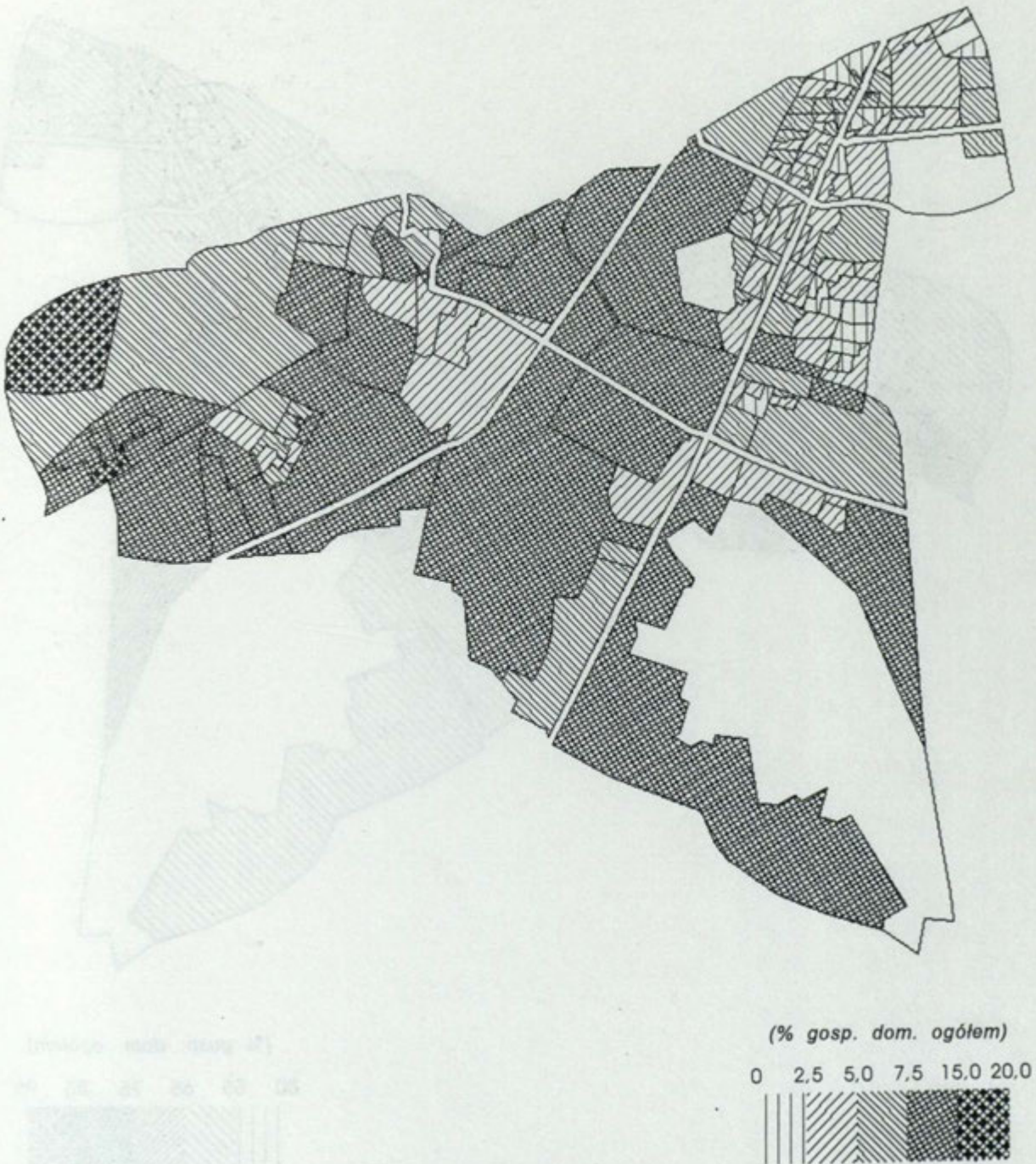
20 30 40 50 60 68

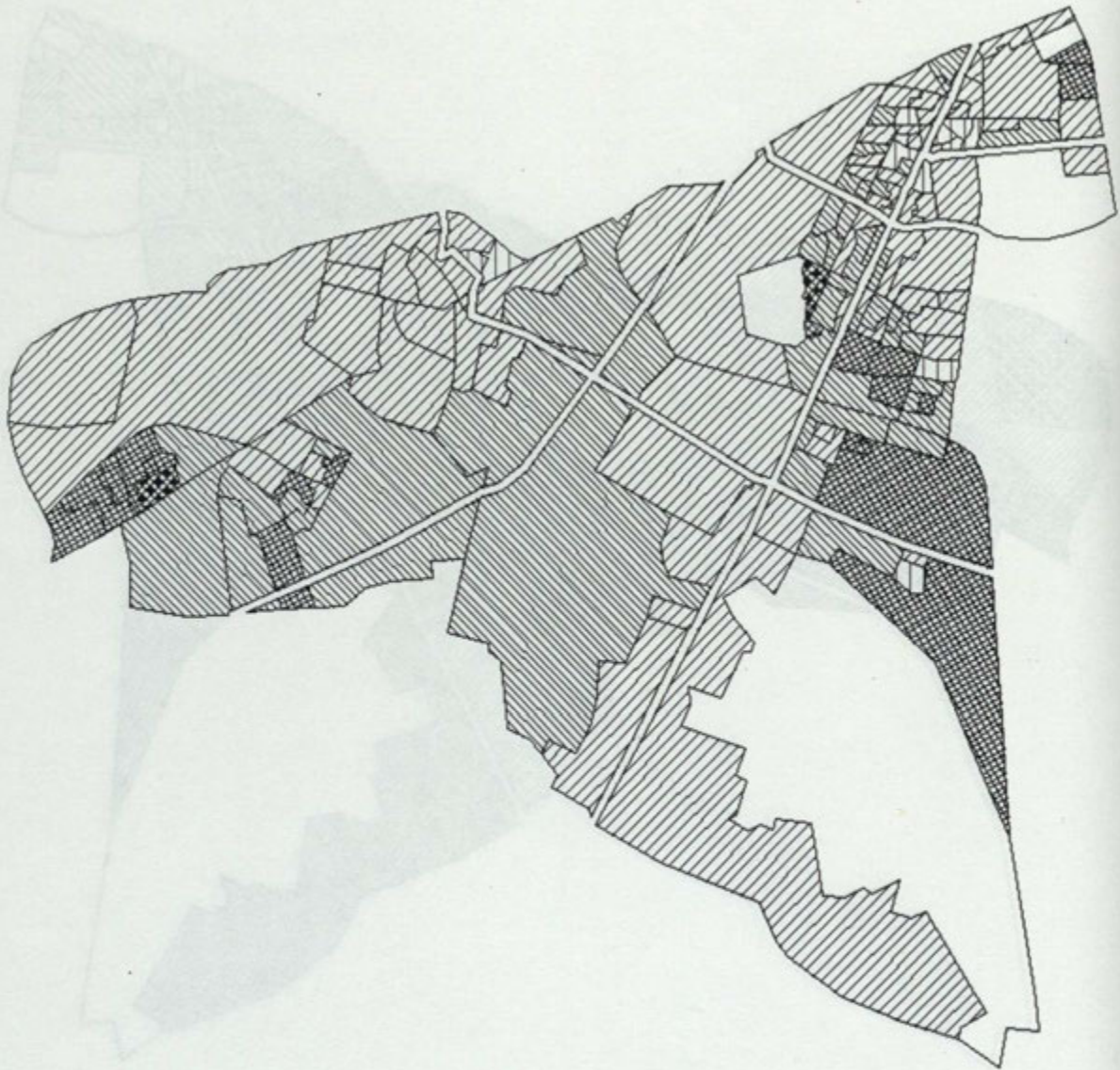
OCHOTA

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

OCHOTA

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 RODZINNE

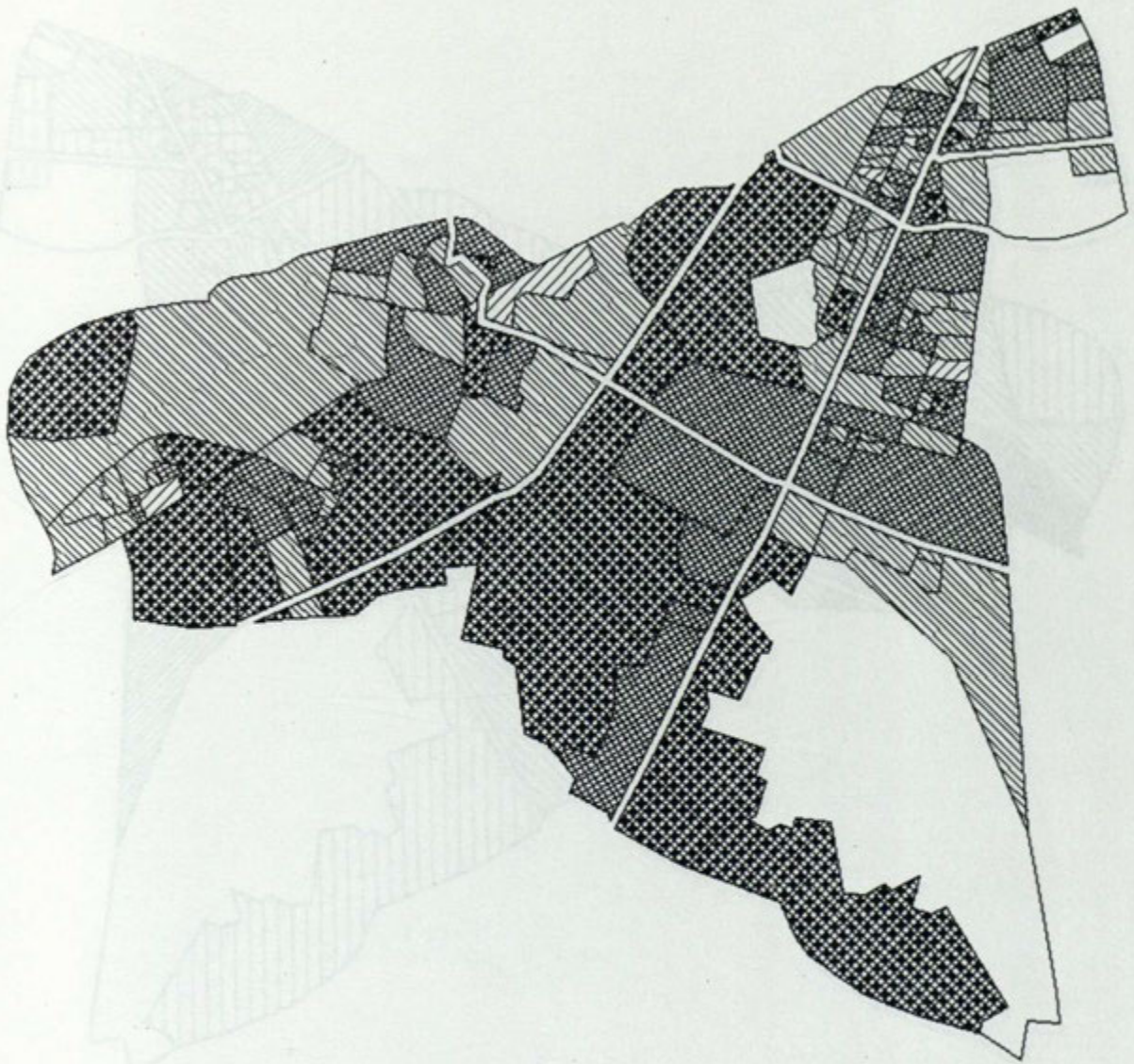
(% gosp. dom. ogółem)

30 55 65 75 85 95

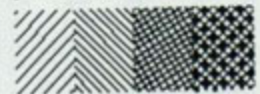
OCHOTA

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

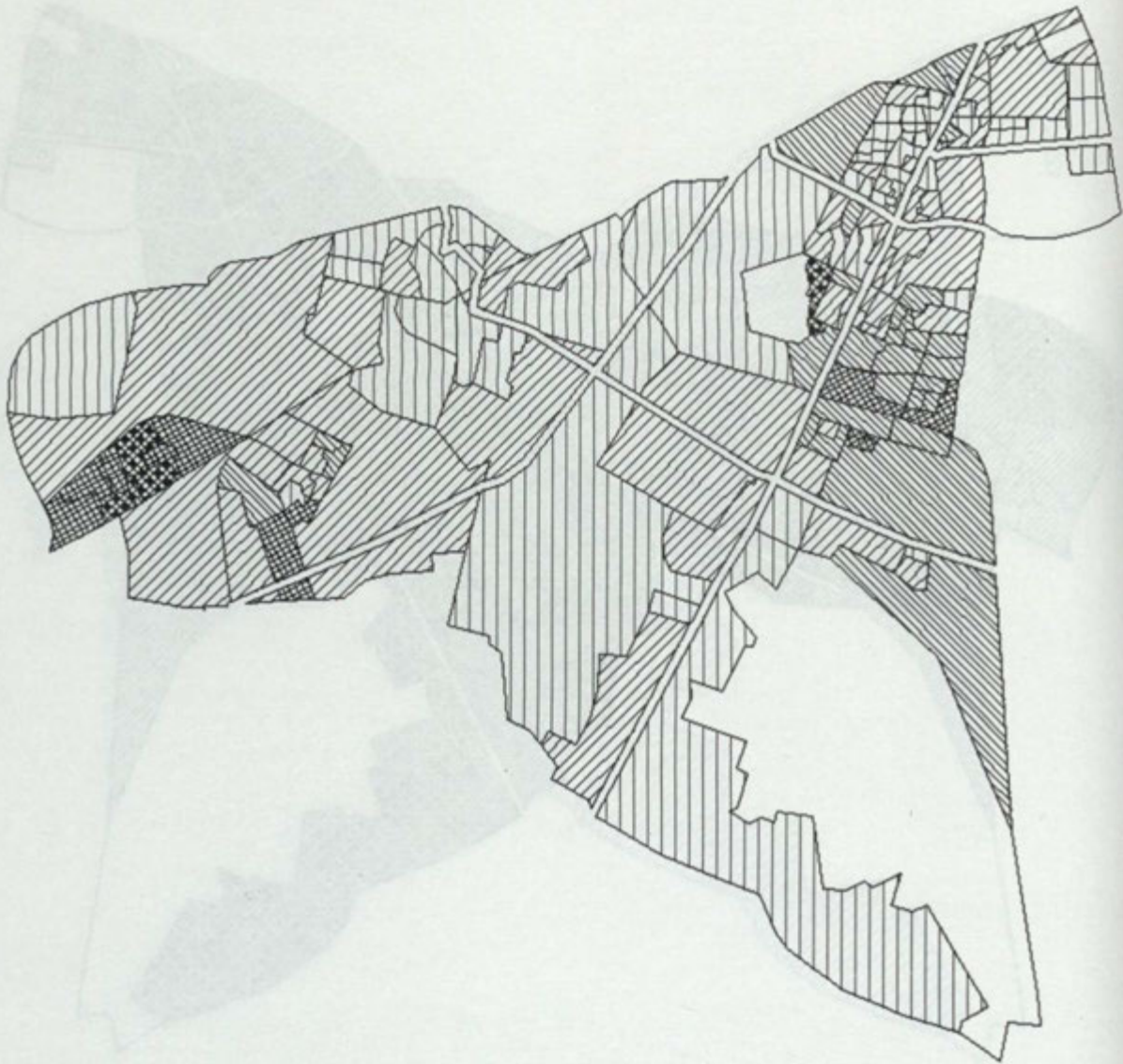
(% gosp. dom. ogółem)

5 10 20 30 67

OCHOTA

GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

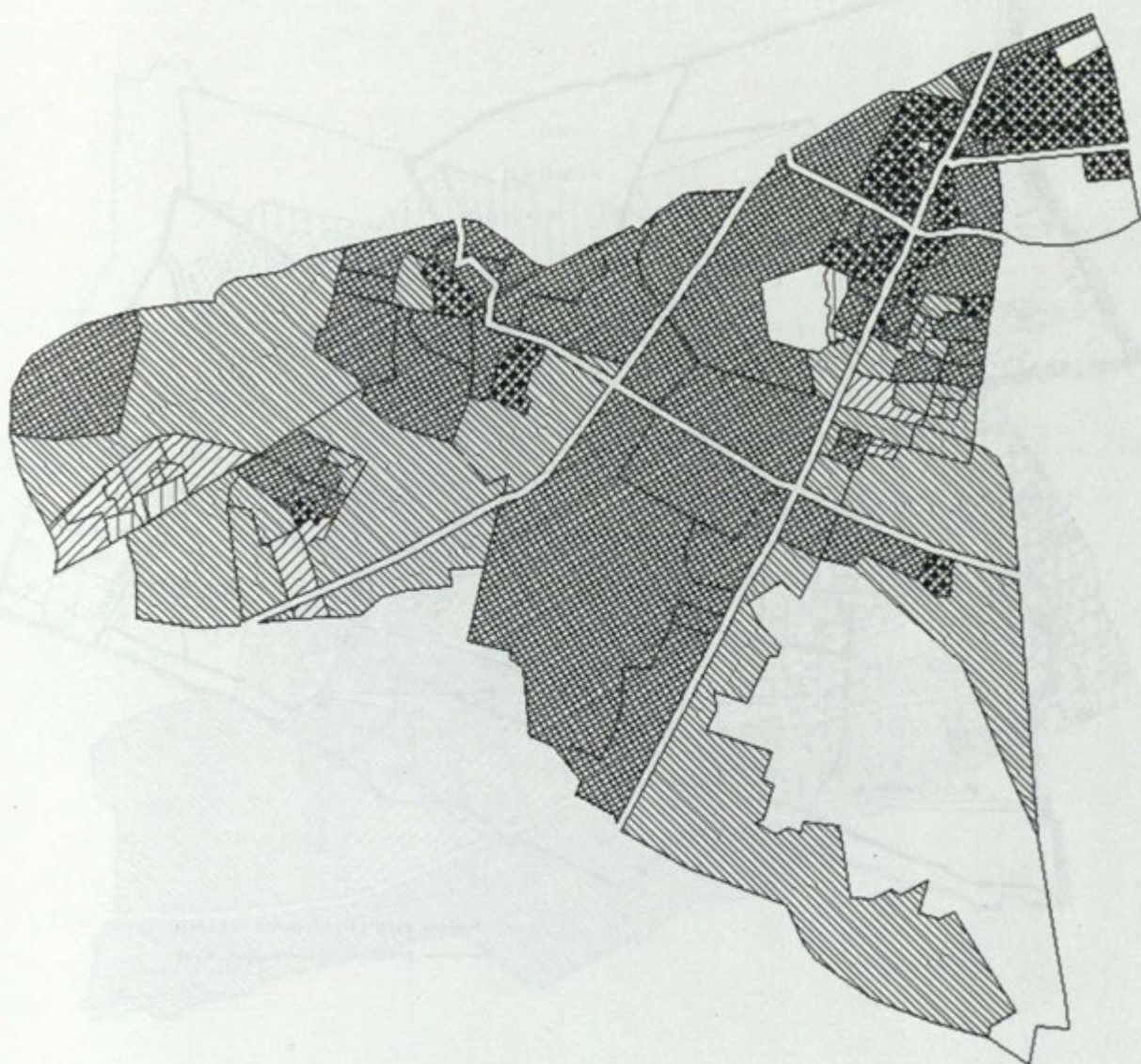
(% gosp. dom. ogółem)

30 50 60 70 80 89

OCHOTA

GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 55

WOLA

WOLA

LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

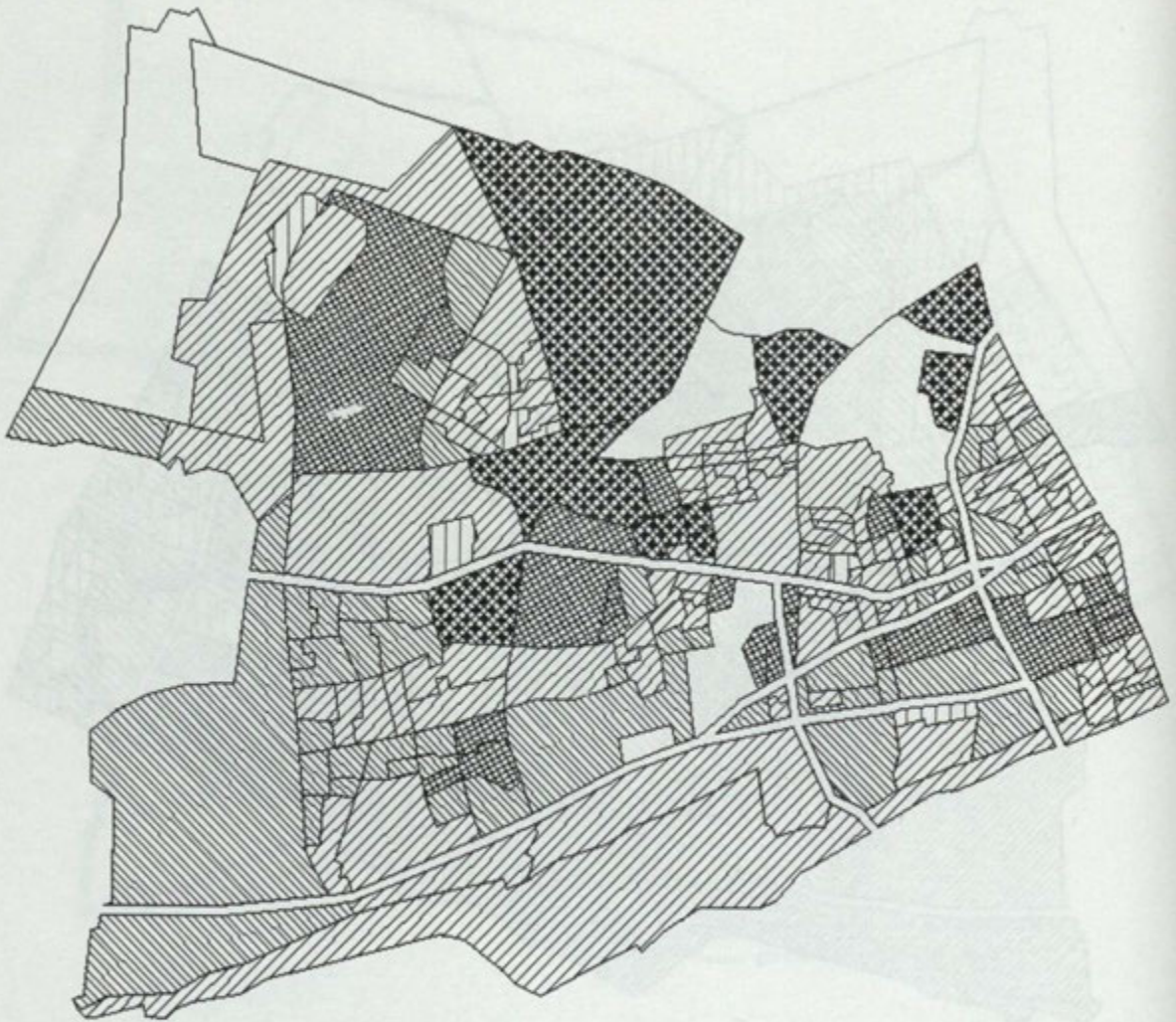
(% ludności ogółem)

5 15 20 25 30 38

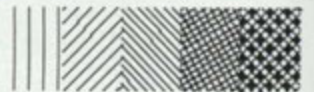
WOLA

LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

(% ludności ogółem)

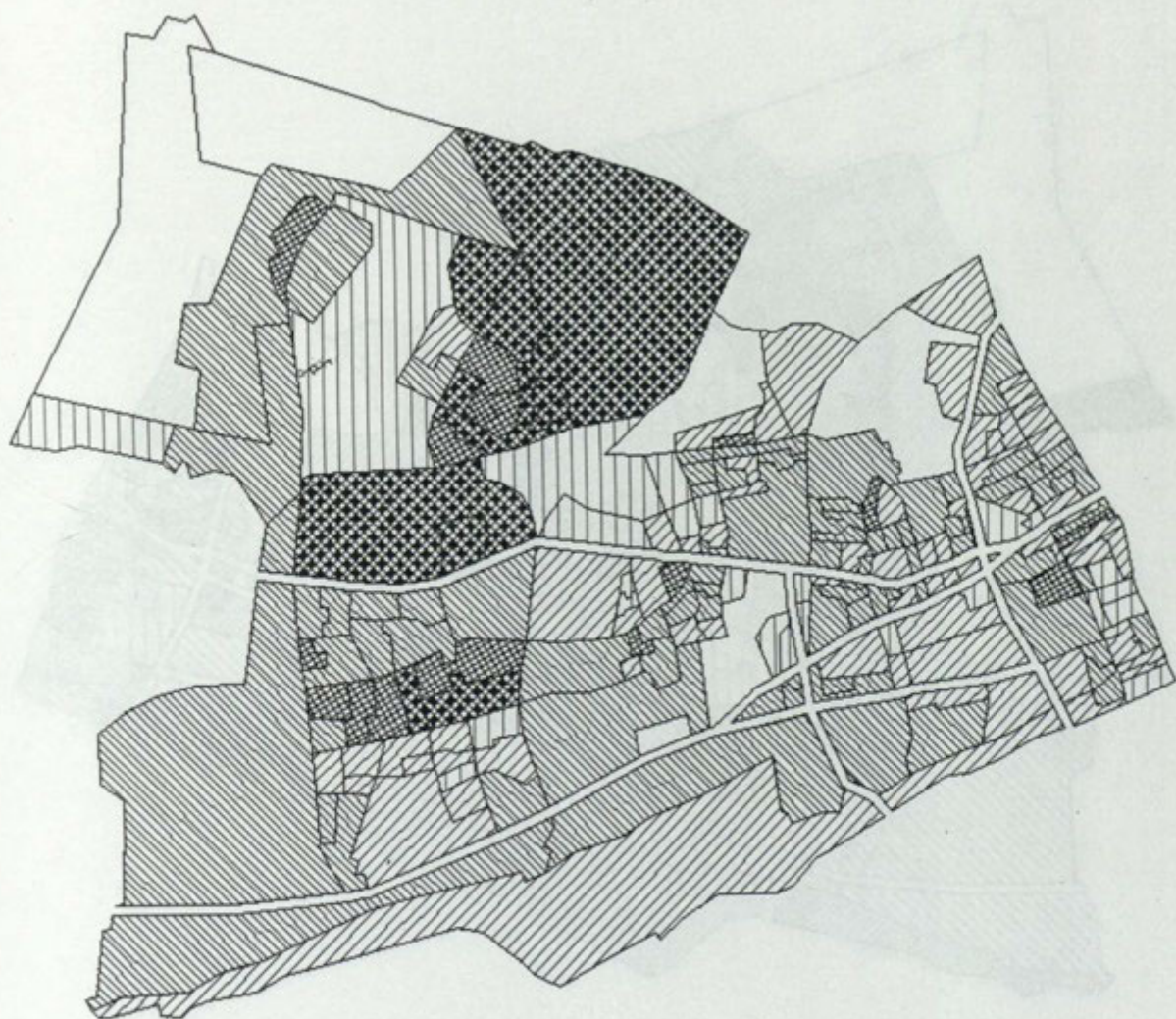
0 5 10 15 20 85

WOLA

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

(% ludności ogółem)

10 20 25 30 35 50

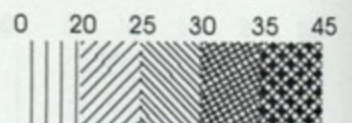

WOLA

LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

(% ludności ogółem)

WOLA

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 41

WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 55

WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

0 20 25 30 35 43

WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

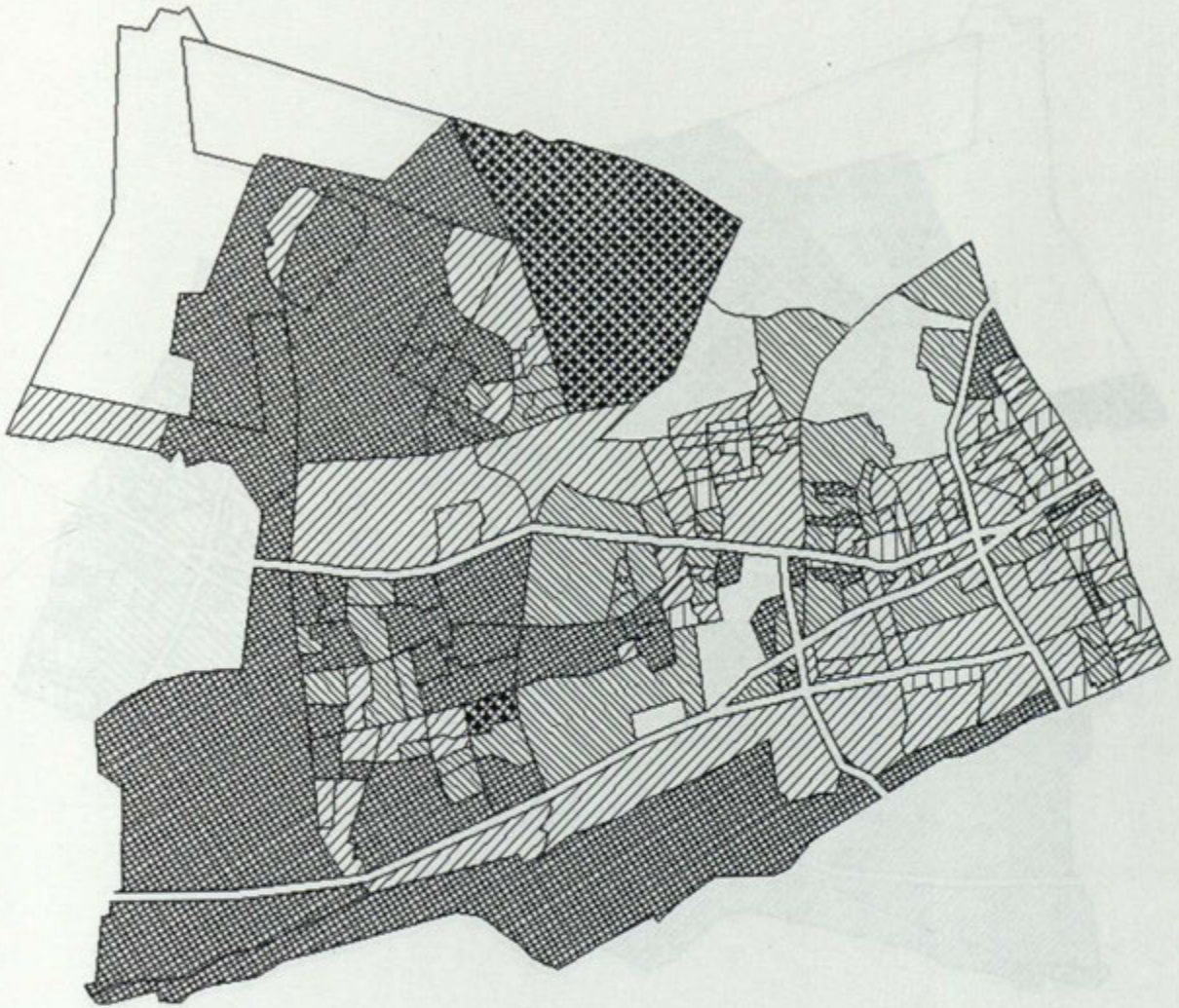
(% gosp. dom. ogółem)

15 30 40 50 60 84

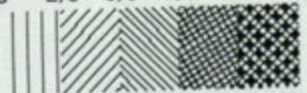
WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

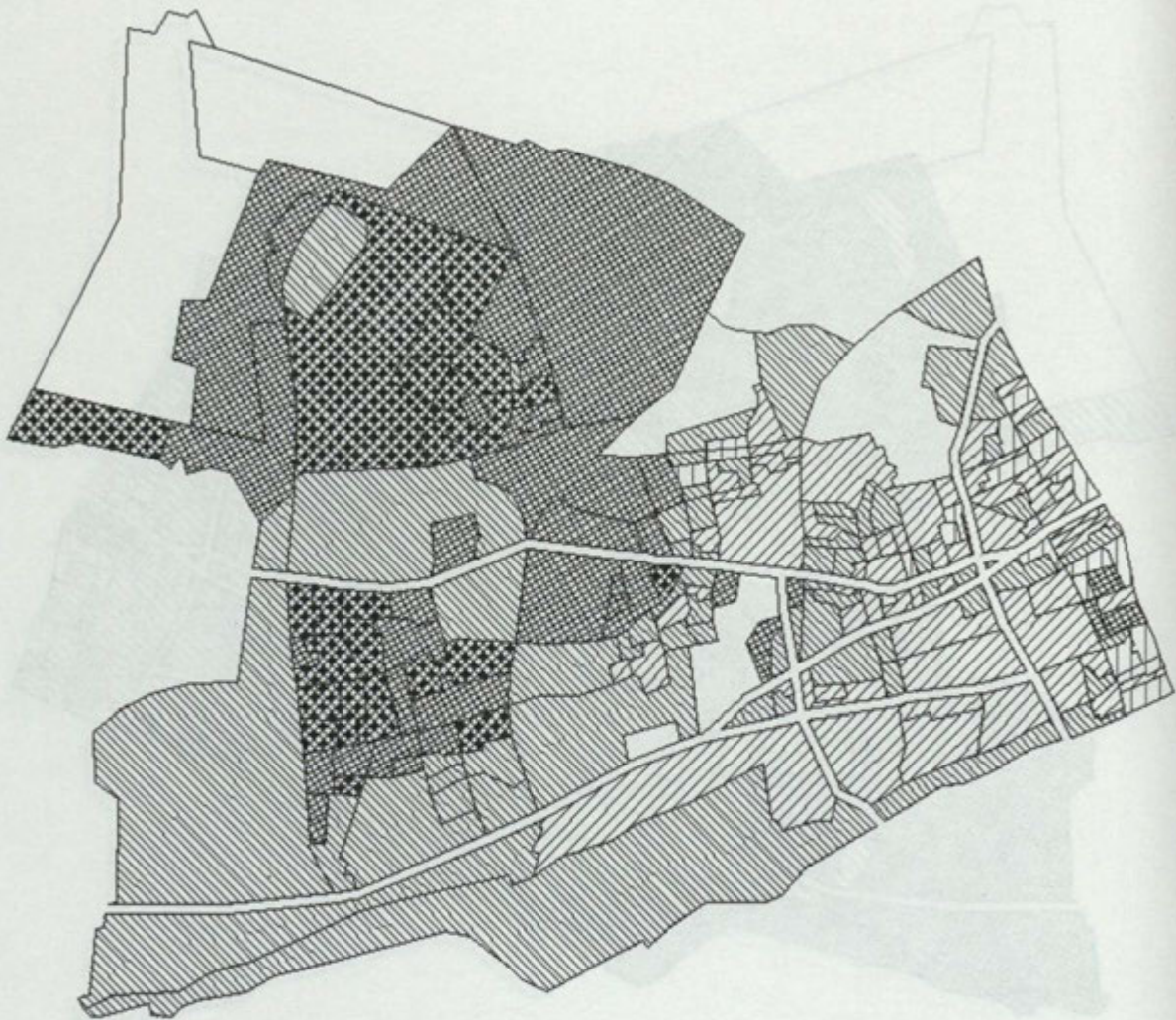
(% gosp. dom. ogółem)

0 2.5 5.0 7.5 15.0 20.0

WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 RODZINNE

(% gosp. dom. ogółem)

40 55 65 75 85 98

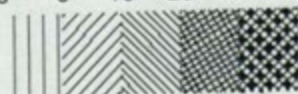
WOLA

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

(% gosp. dom. ogółem)

0 5 10 20 30 50

WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

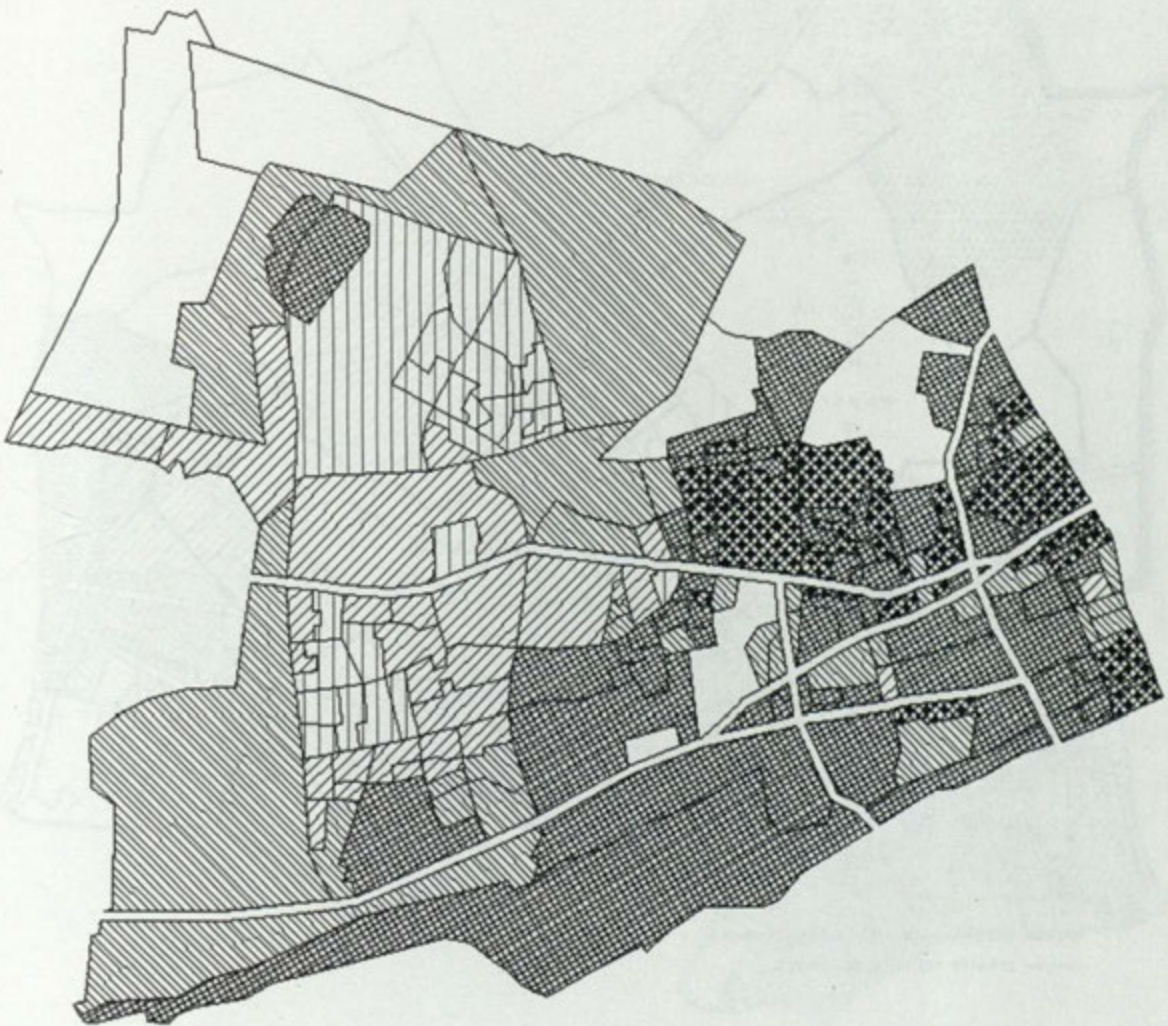
(% gosp. dom. ogółem)

30 50 60 70 80 97

WOLA

GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 60

ŻOLIBORZ

ŻOLIBORZ

LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

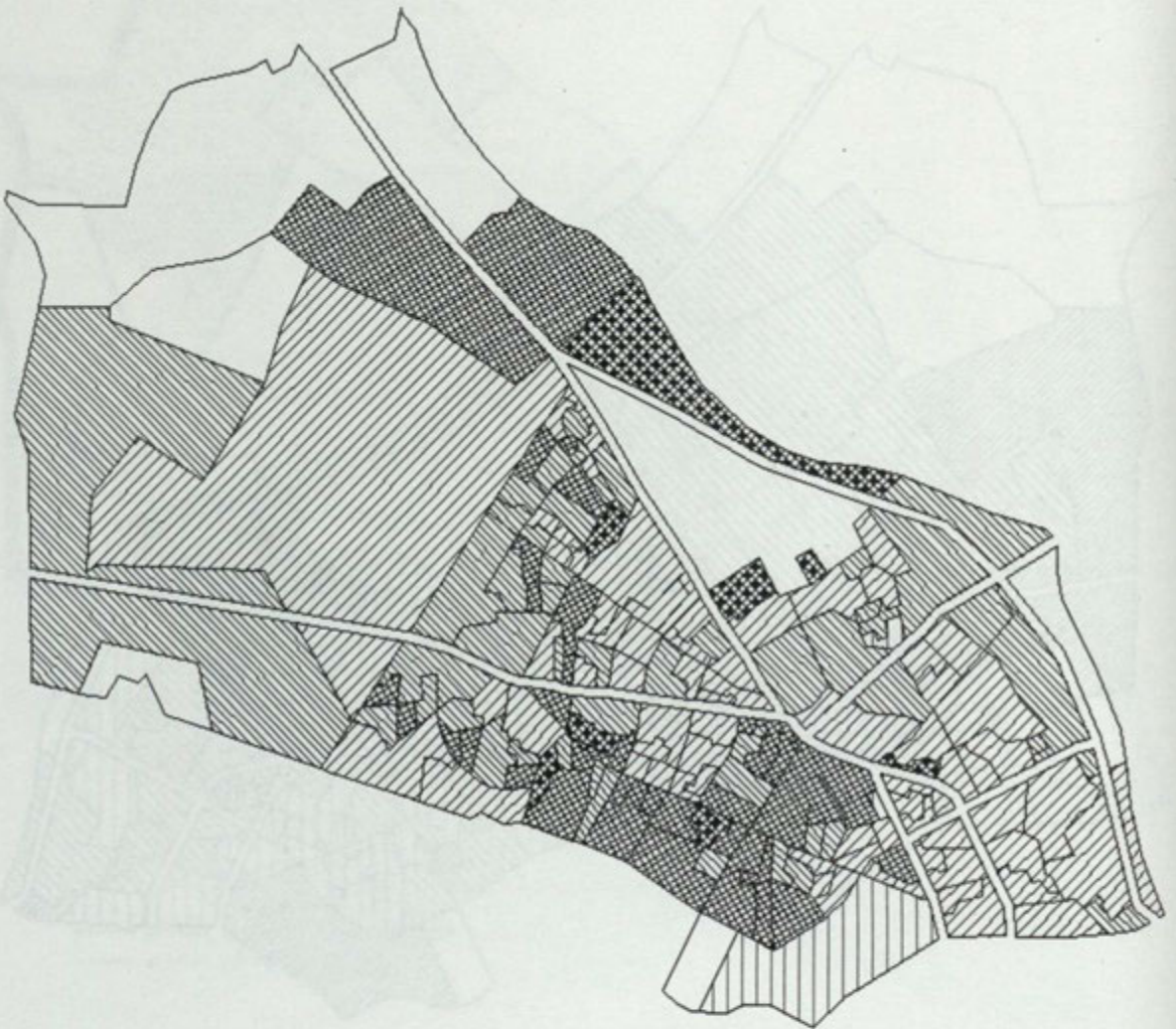
(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 36

ŻOLIBORZ

LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

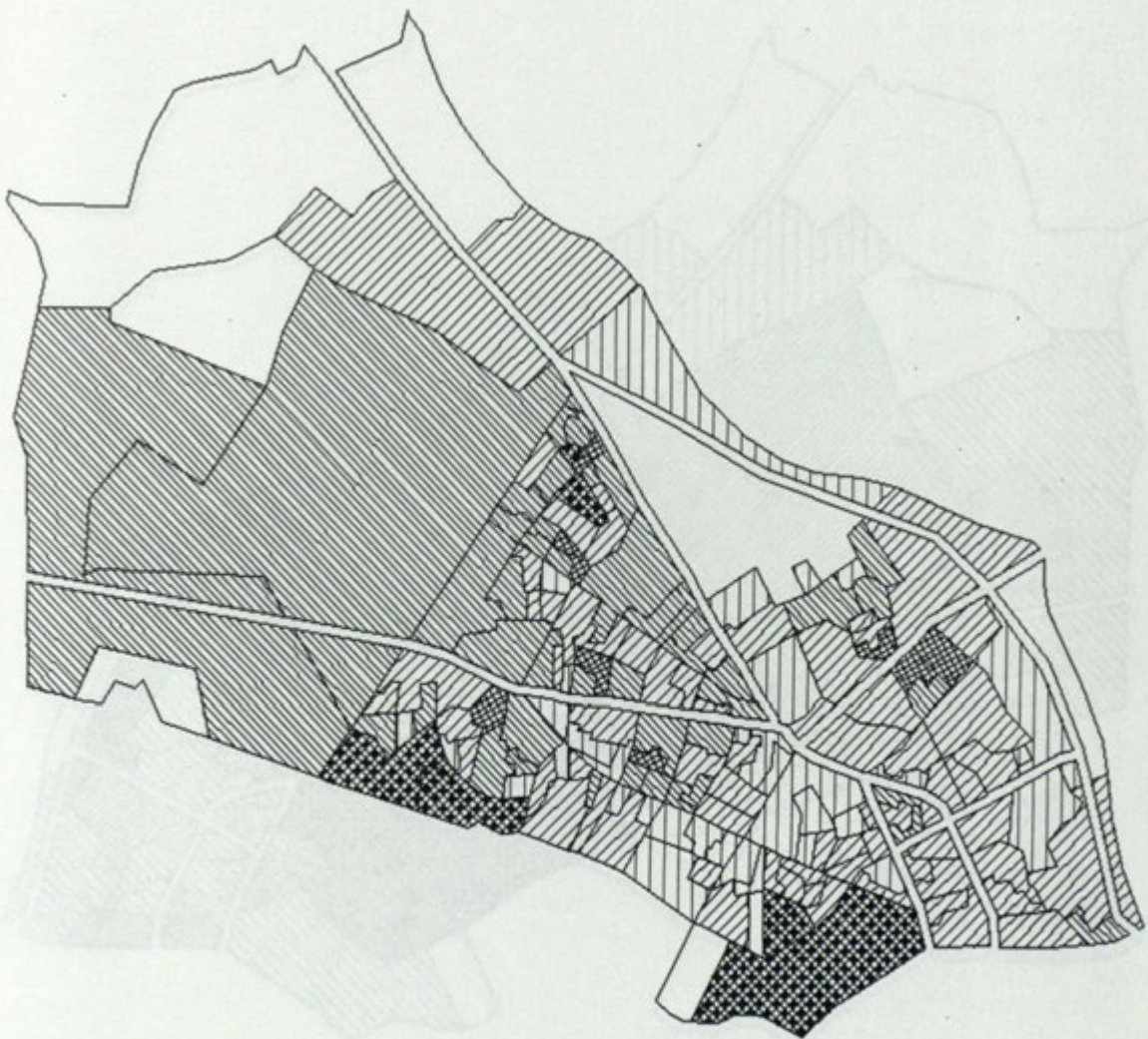
(% ludności ogółem)

0 5 10 15 20 58

ŻOLIBORZ

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

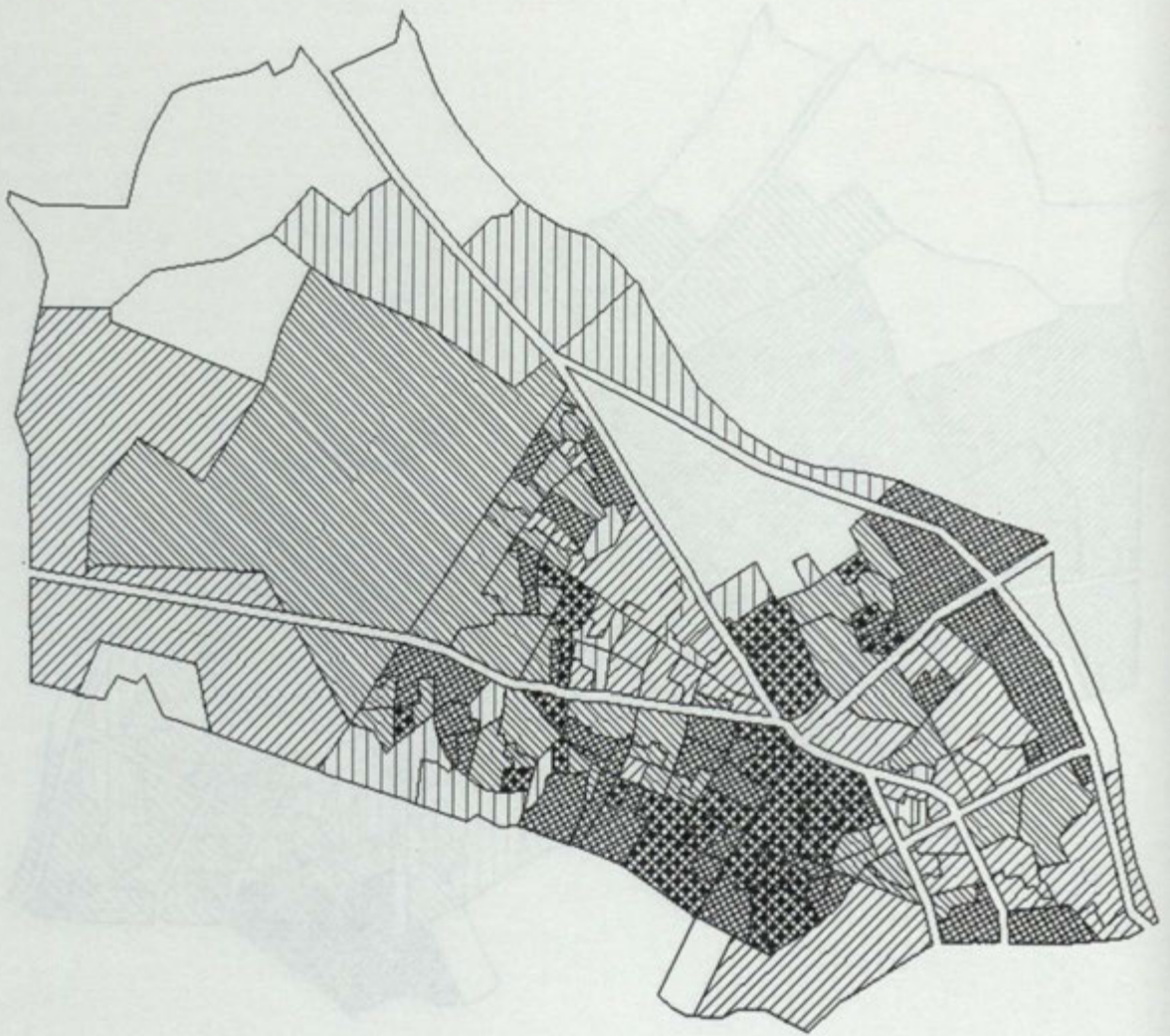
(% ludności ogółem)

10 20 25 30 35 45

ŻOLIBORZ

LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

(% ludności ogółem)

0 20 25 30 35 67

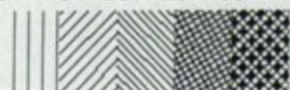
ŻOLIBORZ

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 40

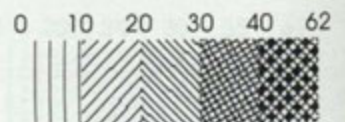

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

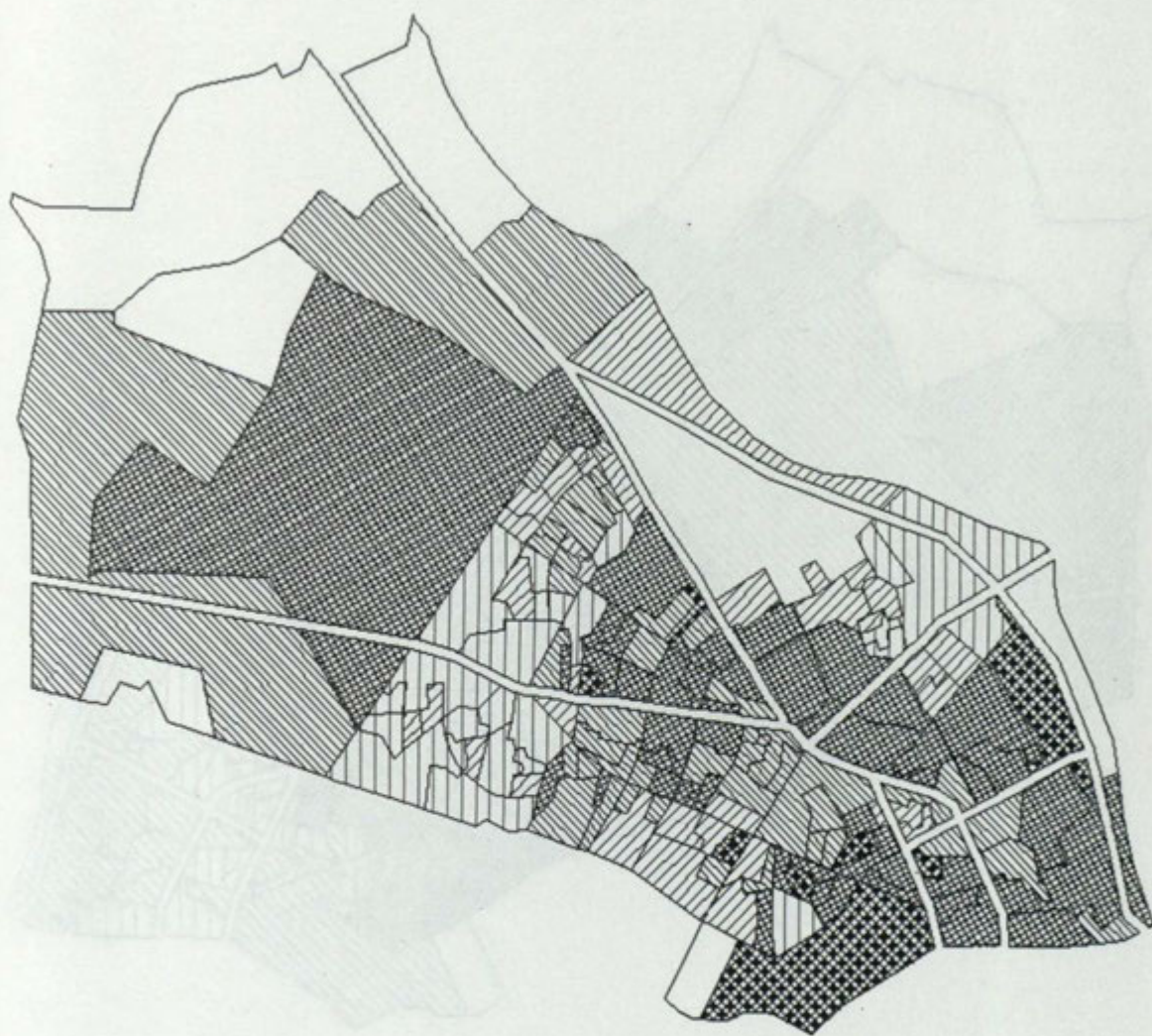

(% gosp. dom. ogółem)

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

0 20 25 30 35 41

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

10 30 40 50 60 100

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

0 2,5 5,0 7,5 15,0 24,0

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE I RODZINNE

(% gosp. dom. ogółem)

35 55 65 75 85 100

ŻOLIBORZ

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

(% gosp. dom. ogółem)

0 5 10 20 30 45

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

(% gosp. dom. ogółem)

30 50 60 70 80 97

ŻOLIBORZ

GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 55

PRAGA PÓLNOC

PRAGA PÓLNOC
LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

(% ludności ogółem)

PRAGA PÓLNOC
LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

(% ludności ogółem)

5 10 15 20 25

PRAGA PÓLNOC

LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

(% ludności ogółem)

10 20 25 30 35 50

PRAGA PÓŁNOC

LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

(% ludności ogółem)

PRAGA PÓŁNOC

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

(% ludności ogółem)

0 15 20 25 30 40

PRAGA PÓLNOC

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 45

PRAGA PÓLNOC

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

5 20 25 30 35 40

PRAGA PÓLNOC

GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

(% gosp. dom. ogółem)

20 30 40 50 60 83

PRAGA PÓLNOC

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

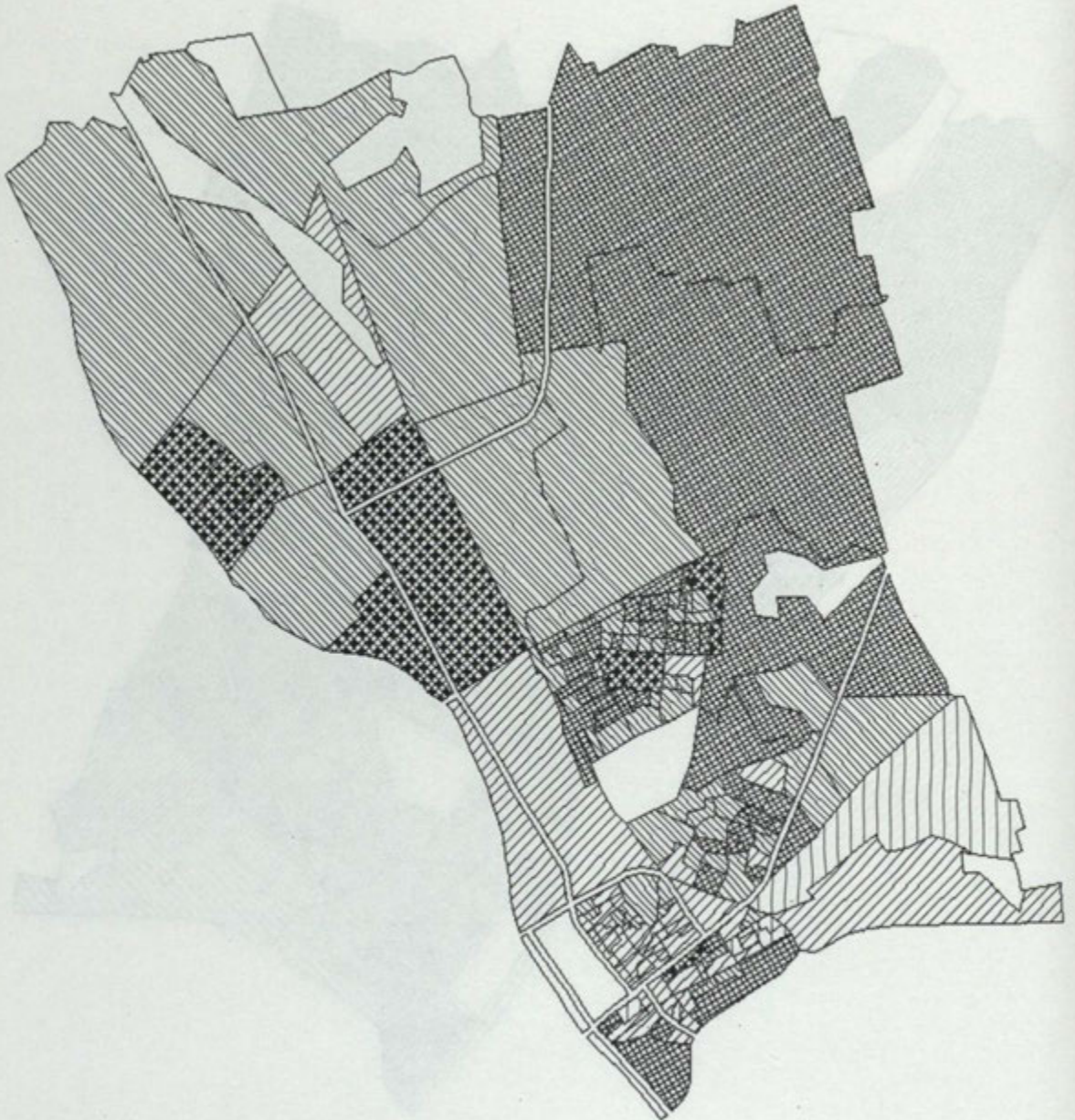
(% gosp. dom. ogółem)

0 2.5 5.0 7.5 15.0 33.0

PRAGA PÓLNOĆ

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 RODZINNE

(% gosp. dom. ogółem)

45 55 65 75 85 97

PRAGA PÓŁNOC

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

(% gosp. dom. ogółem)

0 5 10 20 30 50

PRAGA PÓLNOC

GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

(% gosp. dom. ogółem)

30 50 60 70 80 93

PRAGA PÓLNOĆ

GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

(% gosp. dom. ogółem)

0 10 20 30 40 55

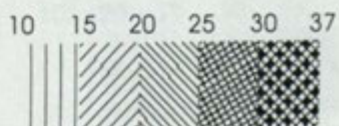

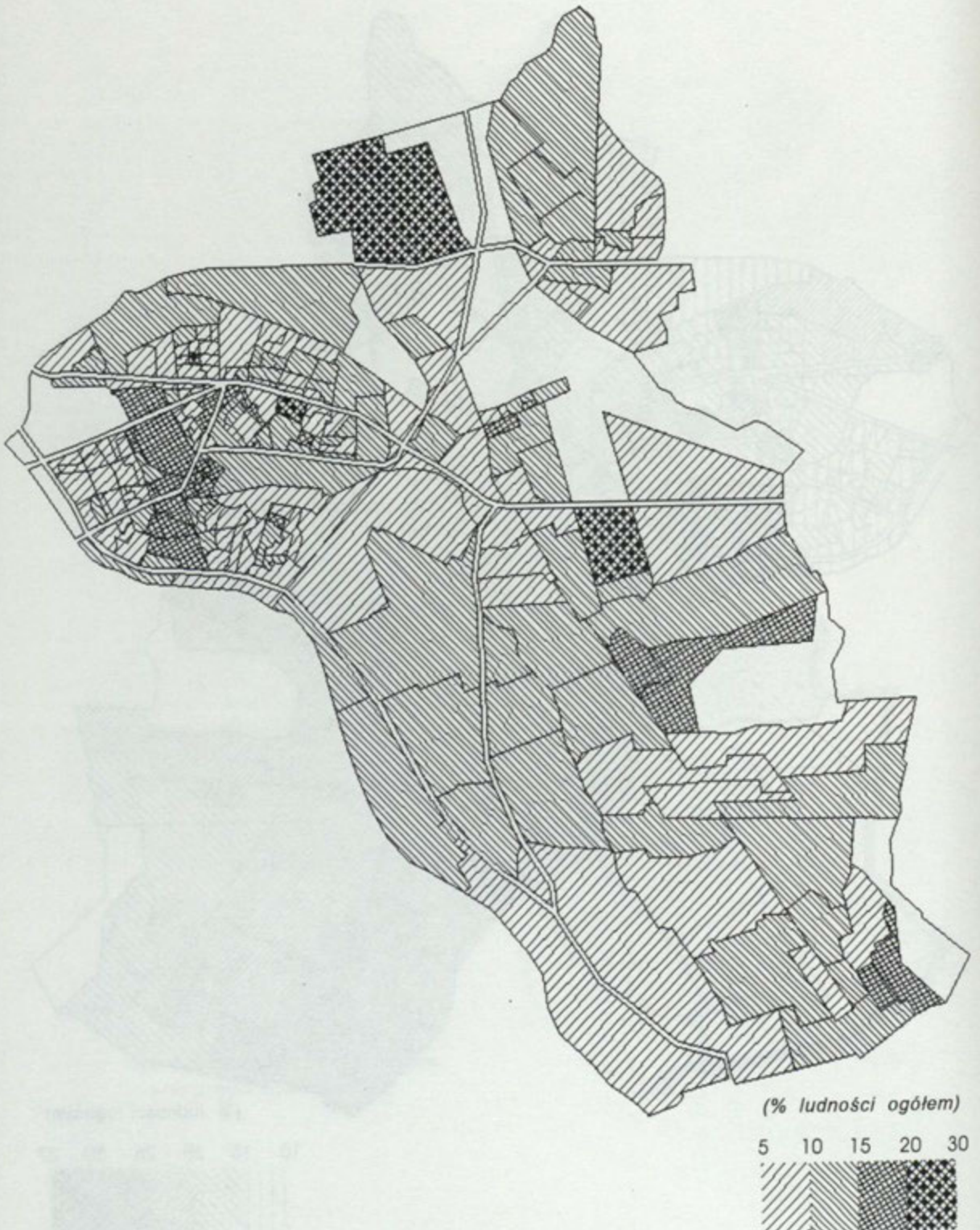
PRAGA POŁUDNIE
LUDNOŚĆ W WIEKU 0 - 14 LAT

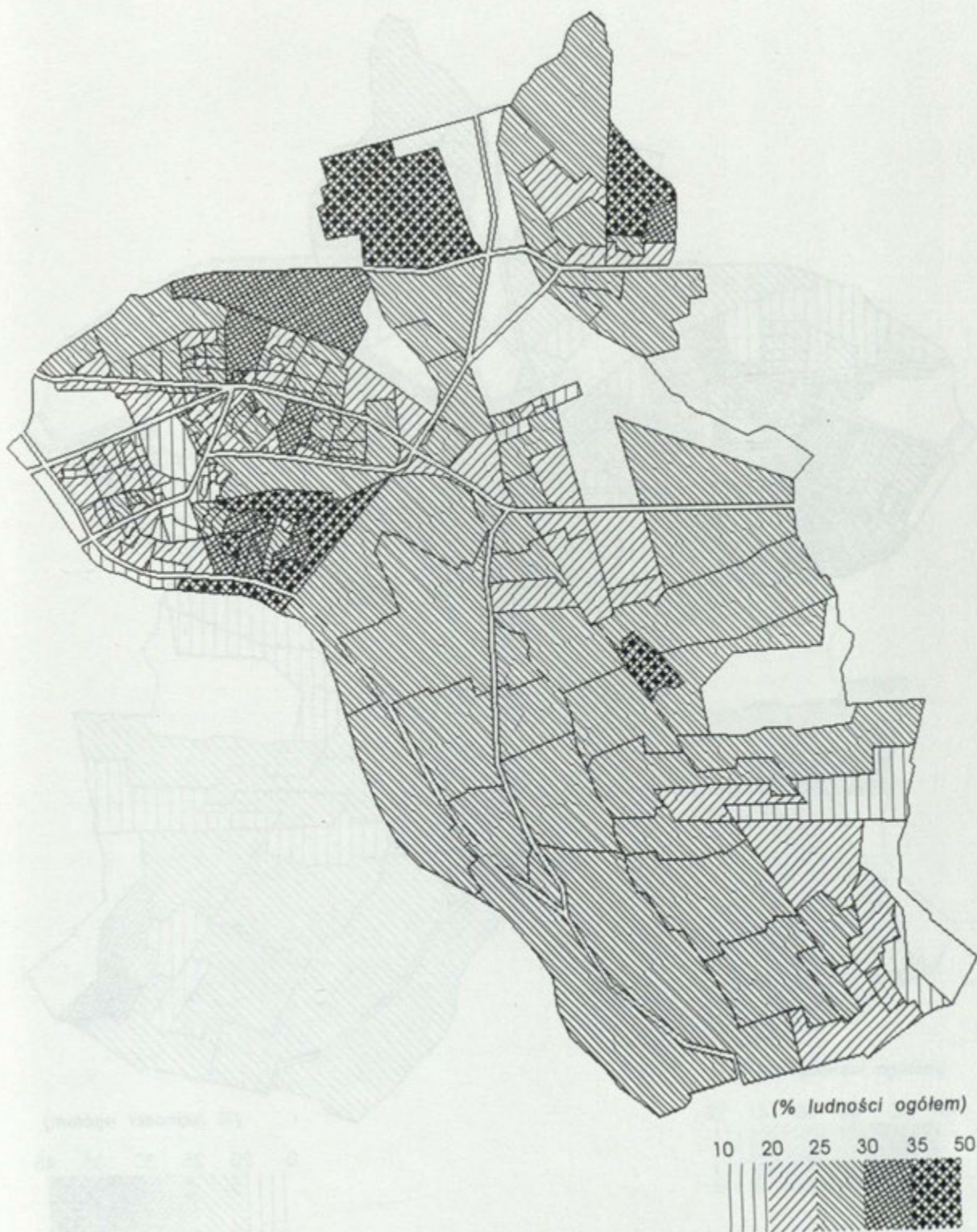
(% ludności ogółem)

PRAGA POŁUDNIE
LUDNOŚĆ W WIEKU 15 - 24 LAT

PRAGA POŁUDNIE
LUDNOŚĆ W WIEKU 25 - 39 LAT

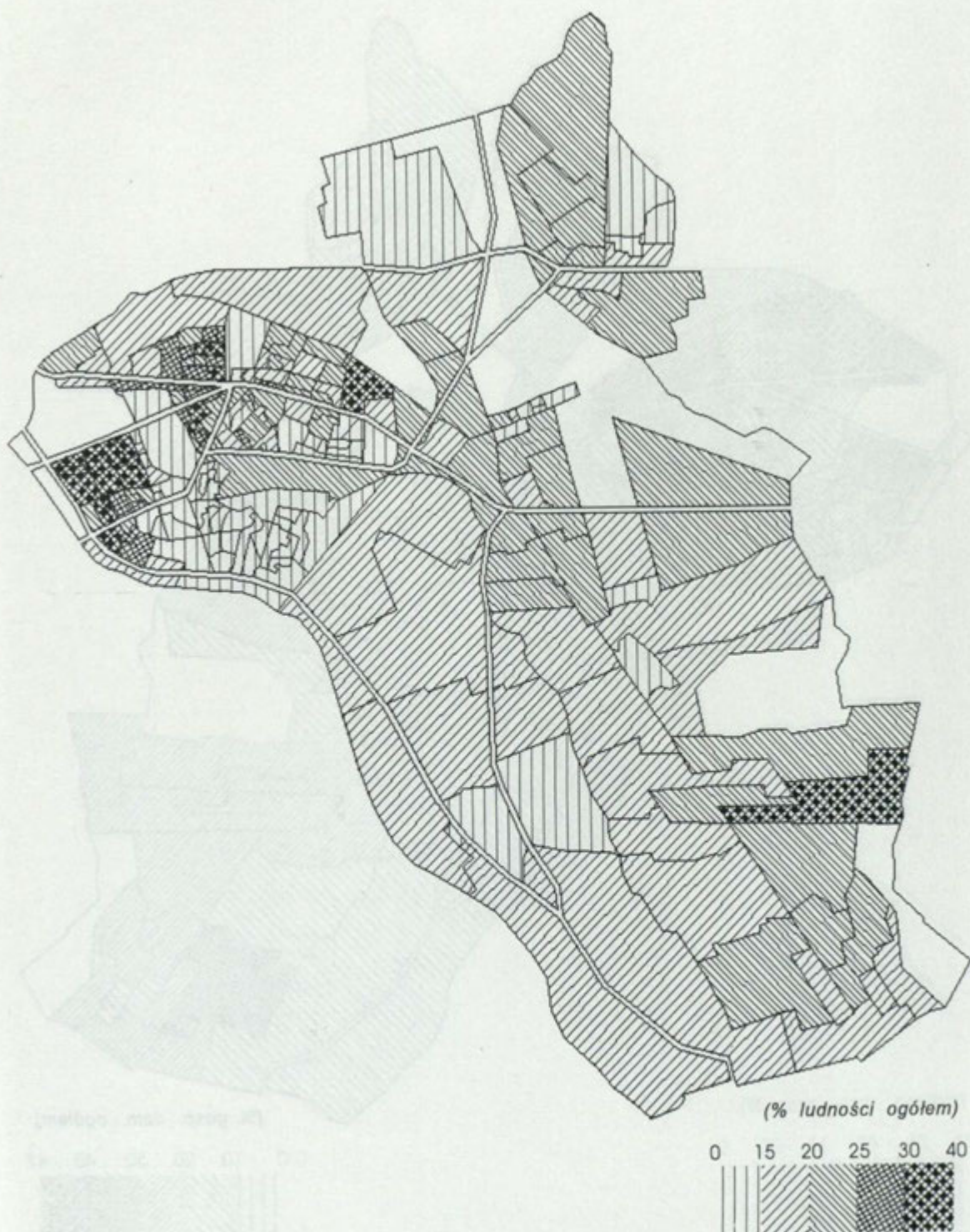

PRAGA POŁUDNIE
LUDNOŚĆ W WIEKU 40 - 59 LAT

PRAGA POŁUDNIE

LUDNOŚĆ W WIEKU 60 I WIĘCEJ LAT

PRAGA POŁUDNIE
GOSPODARSTWA DOMOWE 1 OSOBOWE

PRAGA POŁUDNIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 2 OSOBOWE

PRAGA POŁUDNIE
GOSPODARSTWA DOMOWE 3 I 4 OSOBOWE

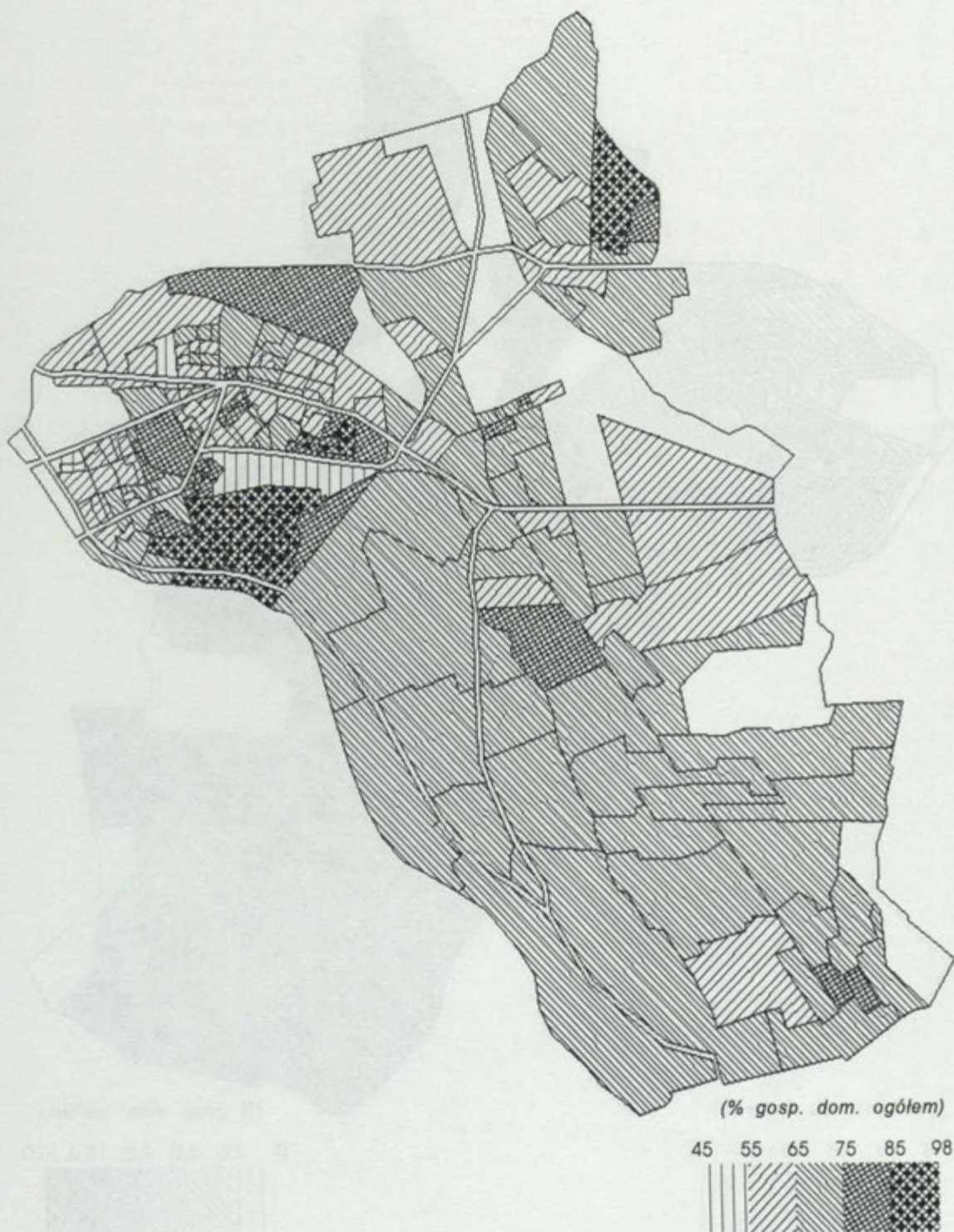
PRAGA POŁUDNIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 5 I WIĘCEJ OSOBOWE

PRAGA POŁUDNIE

GOSPODARSTWA DOMOWE 1 RODZINNE

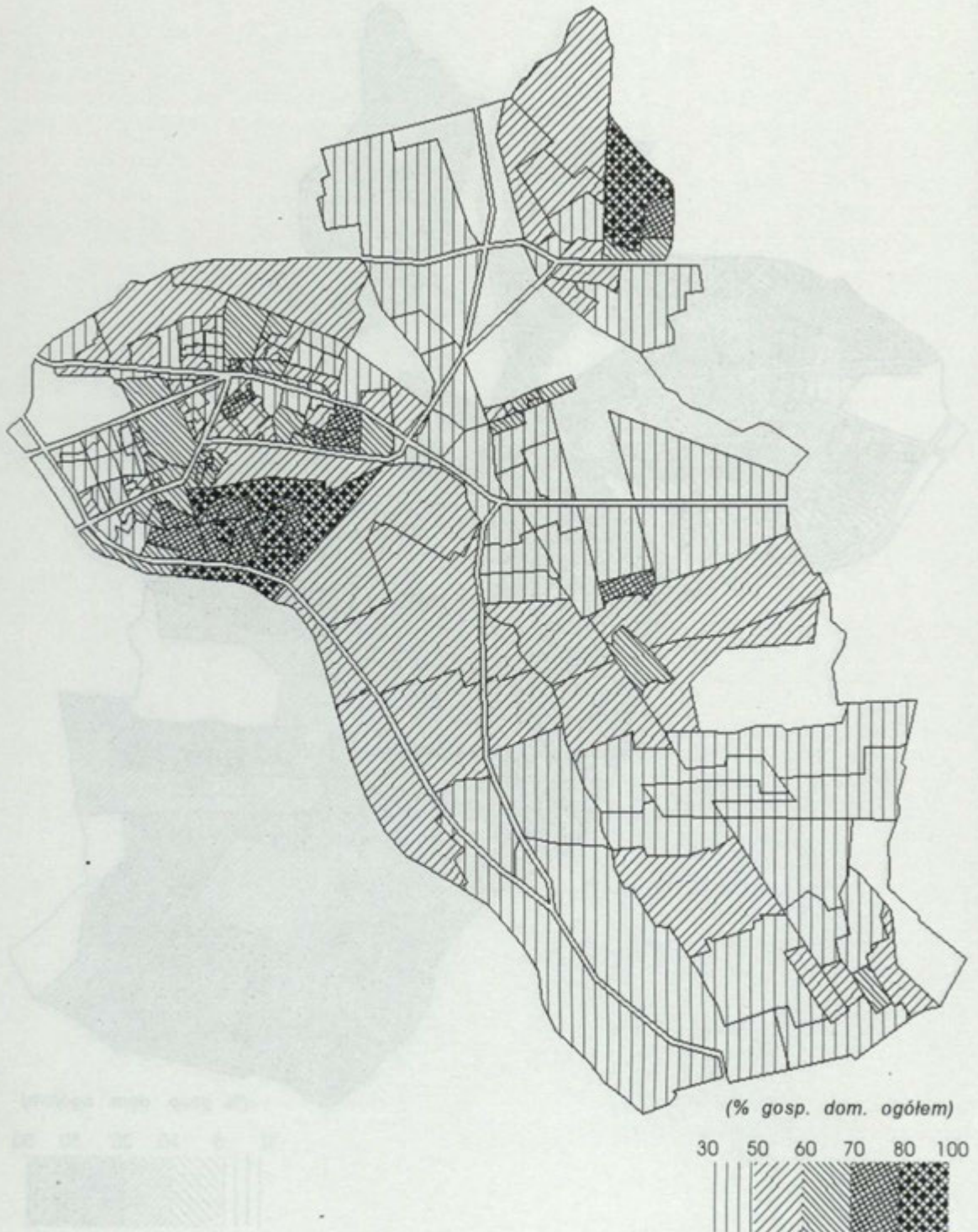
PRAGA POŁUDNIE

2 I WIĘCEJ GOSPODARSTW DOMOWYCH W 1 MIESZKANIU

PRAGA POŁUDNIE

GOSPODARSTWA DOMOWE PRACOWNICZE

PRAGA POŁUDNIE
GOSPODARSTWA DOMOWE EMERYTÓW

1997-1998

WYKONANIE PRAC WYKONAWCZYCH

Table with 2 columns and 4 rows, containing illegible data.

Table with 2 columns and 4 rows, containing illegible data.

ISBN 83-85892-01-X